N:r 11. ÅRG. 44 10 JUNI 1939 PREN.-PRIS 2: 25

ANSVARIG UTGIVARE: E. FOLKE.

Allt är redo!

O min själ, låt upp ditt öra:
Herren kallar dig vid namn!
Låt ej tidens jäkt dig störa:
Se, han öppnar dig sin famn!
Kom i dag! Han bjuder dig
Till en fröjdefest hos sig:
Salig glädje, evig ära
Vill han huldrik dig beskära.

Allt är redo. Kom att njuta
Rätterna vid nådens bord!
Kom att till hans bröst dig luta,
Som har lovat i sitt ord
Nåd, förlåtelse och frid,
Andekraft till helig strid,
Hjälp i alla livets öden,
Segervisshet sist i döden.

Allt är redo. Låt ej tingen
Under nådens korta dag
Blytungt lägra sig på vingen,
Göra själen matt och svag!
Låt ej kärleken till den,
som du utvalt dig till vän
Herrens kärlek undantränga
Och dig från hans hjärta stänga!

Allt är redo. Nu oss bjuder
Herren till sin fröjdefest.
Låt oss lyssna! Kanske ljuder
Dödens bud till oss härnäst.
Lär oss, milde Herre Gud,
Akta på ditt frälsningsbud,
Att, när nådens tid har ända,
Vi till dig må saligt ända!

Ur »För Sabbatsstunder» av *K. W. S.*

HJÄLPAREN.

Vi ha firat pingst: Andens högtid, Guds församlings födelsedag. Jesu bortgång måste ske, men hans egna fingo ej lämnas ensamma i en farlig och fientlig värld. "Jag skall icke lämna Eder faderlösa, jag skall komma till Eder", så talade han före sin bortgång till sina bedrövade lärjungar. De behövde tröst, men åt ingen mindre överlät han att trösta dem än åt den helige Ande, som är Gud, källan för den gudomliga kärlekens outtömliga flöden. Så dyrbar är hans klena hjord för Frälsarehjärtat.

Och Anden kom. Faderns löfte är uppfyllt. Herrens lärjungar äro ej lämnade ensamma och skola ej bli lämnade ensamma ända till den dag, då han själv kommer i sin härlighet för att hämta dem till sig.

Anden kom så att det hördes och kändes. Det var storm, som skakade människorna i deras innersta. Det kan ej ske annat, då evighetens värld träder i förbindelse med oss här i tiden. Det skall en dag ske med sådan kraft att det heter: "Och himmelen vek undan, såsom när en bokrulle rullas tillhopa; och alla berg och öar flyttades bort från sin plats." Upp. 6: 14. Men då är domens dag inne, här var det frälsningens dag, som ingick med makt. Så måste då ock lärjungarnas svaghet och klentro giva vika för den frimodiga tro som Anden giver. Och motståndarnas övermodiga fiendskap måste vika undan för lärjungarnas frimodiga vittnesbörd. Anden kom med eld, en genomträngande domseld, som kändes som stygn ända in i hjärtat på människorna, men som lyste och värmde med en sällsam kraft hos skaran av troende. Så började Andens verk i världen, och så har det fortgått allt sedan.

Men skall detta ske måste den helige Ande få bliva vad Jesus kallar honom: Hjälparen. Han måste få bli den oumbärlige för varenda en av oss, som bekänna Jesu namn. I sitt sista avskedstal till sina lärjungar återkommer Jesus ständigt till talet om Hjälparen. Hjälparen måste få vara för beständigt hos oss, han måste få taga sin boning hos oss och vara den som uppfyller vårt innersta, han måste vidare få hela vår uppmärksamhet, så att han får lära oss allt och påminna oss allt som Jesus sagt, det enda rättesnöret för en kristens liv. Han måste få rum att göra Jesus själv riktigt känd av oss, ty endast så kunna vi bli Jesu sanna vittnen. Andens kraft måste bli den enda vi göra bruk av inför världen för att övervinna denna värld i oss själva och för att kunna lägga den som ett segerbyte för Jesu fötter. Skola vi få vara med och underlägga en fientlig värld under Jesu spira måste den helige Ande få vara den verkande kraften, hans vapen de enda som användas. Han ensam förmår nedbryta ondskans förskansningar, han ensam kan övervinna fiendens list, han ensam kan lösa ur otrons bojor, han, och ingen annan kan giva liv, evigt liv.

Så kommer Anden och upplåter dörren till alla andliga välsignelser, så skaffar han oss tillträde till den gudom-

liga sanningens alla rikedomar och först och sist avslöjar han för oss Jesu, vår Frälsares härlighet. Därmed för han oss fram till själva härligheten. Sådan är den Hjälpare Jesus sänt oss. Sådant är det verk han utför i Guds barn, och hjälpen lämnas ej med den kärlekslöse tuktomästarens hårda piska. Tvärtom är det medelst de outsägliga suckarna i hjärtats innersta han manar gott för Guds heliga.

Sådant var det verk, som började den första stora pingstdagen, och så skall det fortsätta under Andens ledning till den fullkomliga pingsthögtiden firas i himmelen, då jubelåret blåses in.

Erik Folke.

FRÅN REDAKTION och EXPEDITION

Missionstidningen Sinims land.

Under månaderna juni—september utkommer Missionstidningen Sinims Land i år liksom föregående år med *endast ett nummer i månaden.*

S. M. K:s Bibel- och Ungdomsveckor sommaren 1939.

Svenska Missionen i Kina anordnar v. G. såsom förut meddelats tre Bibel- och Ungdomsveckor under den kommande sommaren. Dagordning och plan för "veckorna" blir såsom vid föregående års möten, och vi hälsa alla, särskilt ungdom, varmt välkomna såsom deltagare.

*

Den första "veckan" hålles på *Ungdomshemmet* Åh i Bohuslän den 4—10 juli, och adressen till deltagarna är under tiden som mötet pågår: Bibel- och Ungdomsveckan, Ungdomshemmet Åh, *Resteröd.* Resan dit sker per järnväg till *Ljungskile* och därifrån på buss. Såsom medverkande hoppas vi där få hava: Missionsföreståndare och fru *Folke,* missionssekreterare *Martin Lindén,* fröknarna *Lisa* och *Hildur Blom* samt missionärerna *Morris* och *Carola Bergling, Martin* och *Birgit Bergling, Elna Lenell, Maja Lundmark, Ella Nilsson, Margit Andersson* och *Eugen Alm.*

Vid denna vecka medverkar även pastor *Petrus Hsi* från Kina.

Missionföreståndare *Erik Folke* leder bibelstudierna. Ämne: "Abrahams, Isaks och Jakobs Gud". Missionsföredragen före middagen hava till gemensamt ämne: "Kampen för Guds rike i Kina". Missionföreståndare *Erik Folke* talar därvid om kampen under förföljelsetider, missionär *Martin Bergling* om kampen i tider av hungersnöd, missionär *Morris Bergling* om kampen under krigstider och missionssekreterare *Martin Lindén* om kampens resultat.

De övriga medverkande tala vid missions- och uppbyggelsestunder, som anordnas under "veckan".

*

Den andra "veckan" hålles på *Mauritzberg* den 25—31 juli. Resan dit företages med tåg till Norrköping, och därifrån ordnas samlingsdagen med bussar för resa till Mauritzberg. Postadressen till deltagarna är: Bibel- och Ungdomsveckan, Mauritzberg, *Östra Husby.*

Vid denna "vecka" leder doktor *Karl* Fries bibelstudierna. Ämnet blir: "En lärjunges fostran i ljuset av Petri erfarenhet.' Missionsföredragen före middagen behandla ämnet: "Nöd och nåd i missionsarbetet". Missionföreståndare *Erik Folke* talar över detta ämne från missionsledningens synpunkt, fröken *Lisa Blom* från en hemarbetares synpunkt, missionär *Martin Bergling* från en hemmavarande missionärs synpunkt

och missionär *Nils Styrelius* från en missionärs på fältet synpunkt. Medverkande i övrigt bliva: Fru *Mimmi Folke*, fröken *Hildur Blom* samt missionärerna *Olga Styrelius, Elna Lenell, Ella Nilsson, Margit Andersson* och *Eugen Alm*.

*

Den tredje "veckan" hålles i *Piteå* den 10—16 augusti, och post till deltagarna kan adresseras: Bibel- och Ungdomsveckan, Prästgården, *Piteå*.

Anmälan om deltagande i "veckorna" bör i god tid sändas till Svenska Missionens i Kina Expedition, Drottninggatan 55, *Stockholm*. Anmälan om deltagande i "veckan" i Piteå mottages även av fru Dagmar Strömgren, Prästgården, Piteå. Till denna "vecka" böra anmälningarna helst insändas före den 25 juli. Må Missionens vänner ihågkomma dessa möten i förbön, och må vi också få hjälp ifråga om att bekantgöra mötena, så att vi få deltagare. Priset är detsamma som föregående år, 20:— kr. för en hel "vecka". Sänglinne, kudde och minst två filtar torde medtagas.

Utsikt från Ungdomshemmet Ah.

Bibelstudierna, som troligen komma att behandla ämnet "Väntan efter Herren", ledas av missionssekreterare *Martin Lindén*. Missionsföredragen före middagen hållas över ämnet: "Vår heliga missionskallelse". Missionär *Wilhelm Bergling* talar därvid om missionskallelsens grundval, missionssekreterare *Martin Lindén* om vårt svar på missionskallelsen, missionär *Martin Bergling* om missionskallelsens förverkligande på missionsfältet och fröken *Lisa Blom* om missionskallelsens åtlydande i hemlandet. Övriga medverkande bliva missionärerna *Birgit Bergling, Hanna Wang, Maja Lundmark, Ebba Vidén, Ella Nilsson, Margit Andersson, Eugen Alm* samt fröken *Hildur Blom*.

*

FRÅN MISSIONÄRERNA

Nåd av Gud

Tali, She. den 14 mars 1939.

Käre Förebedjare!

"Halleluja! Ja, det är gott att lovsjunga vår Gud, ja, det är ljuvligt; lovsång höves oss." Ps. 147: 1.

Återigen kan jag ej annat än låta er få del av våra erfarenheter, för att ni skola vara med i tacksägelsen. I går

bombarderades vår stad — och missionsstationen skonades!

På morgonen for jag tillsammans med evangelisten Wang till en utstation, där vi ha goss- och flickskola i gång, eftersom det är för oroligt med alla varningar och flygplansbesök i staden. Sedan vi rest omkring 15 km. hörde vi flygplan och nedslag. Det var i vår stad, det hörde vi! Och ett par andra nedslag på bilvägen inte så långt från landsvägen vi körde. Vi måste hoppa av kärran och söka tillflykt under cypresser vid några gravar på en åker. Även kärran körde dit. Flygplanet flög nämligen lågt och kretsade runt om. Det var en hemsk spänning! Senare hörde vi att en kvinna dödats och att ett annat nedslag hade förstört en stor lastbil för militären. Detta på bilvägen! Vi sågo rökpelaren efter nedslaget.

Efter besöket i skolan mötte vi på hemvägen en man, som talade om att i staden hade statens seminarium och en gata blivit bombarderade. Herr Wang sade genast: Det är min gata. Vi fortsatte resan, hr Wang satt tyst en stund — att han bad behövde man ej tvivla på — och efter en stund hörde jag honom sakta sjunga: "Han leder mig, var himmelsk tröst." Då jag hörde sången, förstod jag, att han fått nåd av Gud att möta på rätta sättet vad som än skulle komma. Hemkomna fingo vi veta, att mannen sagt fel gata. Det var ej herr Wangs gata, som bombats, utan vår gata igen!

Även denna gång var det våra nära grannar, som träffats. Men den enda skadan på vårt område var, att ännu några fönsterrutor gått, samt att några fönsterkarmar också kommit ur rätta läget. Alla de förut krossade hade endast blivit tillklistrade med papper, som nu fladdrade för vinden! Allt trasigt. Vilken nåd att ingen skadats!

Våra grannar, som bombats, hade fått sina hus i spillror. En familj var kristen — och hade på morgonen gått ut ur staden, så ingen människa skadades av dem. "Bara" hela deras hem ödelagt, men i dessa tider lär man sig att jordiska ägodelar ej betyda så mycket i förhållande till liv! Bland spillrorna stod kvar ett rum alldeles intill, och i det rummet bodde en 76-årig kvinna, också kristen. Hon var oskadad! Ett stort under! En 80-års kvinna i samma gård var dödad. Hur många som dödats i de övriga gårdarna vet jag ej, ty uppgifterna äro olika. Ett kolupplag, som är vår flickskolas granne, blev bombat, och därifrån spred sig koldamm över vida områden, så allt blev svart. Men trots all materiell skada, blev det ej så många liv som spilldes. Och för hedningarna blev det ett nytt vittnesbörd om hur vår Gud förmår bevara sina barn! Bed att detta må bli många till hjälp till frälsande tro.

De kristna kineserna bedja mig ofta hälsa hem till alla förebedjande vänner, och tacka för trogen bönevakt denna svåra tid.

Varma hälsningar!

Ingeborg Ackzell.

De faderlösas hjälpare.

Kära Missionsvänner.

Frid!

Det är nu länge sedan vi fingo ett Sinims Land. Förra söndagen reste vi till ett möte och voro borta i fem dagar. Hemkomna funno vi brev från Amerika och även från Sverige. Ett luftpostbrev med julklappsanvisning i hade gått långsamt men säkert. Det var avsänt från Stockholm den 13 dec. och jag fick det den 3 april. Stor glädje!

Vi vågade inte ha stormöte i staden nu utan hade det ute på landet. Vi fingo döpa 18 kvinnor och 7 män. Då vi gingo till mötet kretsade flygplanen över våra huvuden, men under mötesdagarna kommo inga plan till den plats där vi voro.

För barnen har jag funnit plats utom staden. De flesta gå tidigt till sina respektive skolor, endast de mindre ha

sin skola på norra höjden, där ha vi grottor att bo i. Ett hundratal bo i en by 15 li söderut.

Sista tiden ha flygen varit verksamma, men hittills ha vi blivit skonade från någon vidare förstörelse. En ständig fruktan råder för dessa ting, som ingenting kan hindra utom Gud, som har kungamakten i sin hand.

För oss, som varit isolerade, var det en stor förmån att böndagsplakatet från London kom, innan posten blev avstängd från utlandet i slutet av sept. f.å. Det var underbart att ha samma texter och samma böne- och tacksägelseämnen som allt Guds folk över hela jorden.

Rätt snart blev det oroligt i luften.

Fröken Maria Pettersson med medhjälparinnor samt f. d. skyddslingar i Barnhemmet

Nu är våren här med sol och värme, grönska och blommor. Tänk, om vi få uppleva den dag då kriget är slut. För Gud är ingenting omöjligt.

Tack kära vänner, I alla, som bistått oss under denna nödens tid. Ps. 10: 14.

Eder
Maria Pettersson.

Sinanhsien april 7 1939.

Herren bevarade oss.

Kära Missionsvänner!

Innerligt tack för alla trogna förböner, som hållit oss uppe. Prisa med oss Gud för all hans outsägbara godhet och nåd mot oss. År 1939 ingick med väldig kanonad. Huru underbart det var att veta, att Herren Jesus själv skulle leda oss varje stund under det nya året, och att hans kraft fullkomnas i vår svaghet.

Vad man känner då planen kretsa mycket lågt fram och tillbaka kan nog ej beskrivas. Nerverna stå på helspänn och man undrar, om Herrens vagn har kommit för att taga hem ett längtande barn. Störst av allt är det att vara benådad i Jesus Kristus.

Mycket bådo vi att Herren skulle giva oss en lugn tid för våra bibelkurser, och Gud bönhörde underbart. Så lugnt hade det ej varit i Juicheng på mycket länge. Alla lektioner fingo vi ha ostörda. Visserligen hörde vi flyg och två söndagar var det hemskt, men Gud gav oss rika tillfällen att undervisa våra systrar. På församlingsmedlemskursen var det ett 50-tal deltagare och ett 80-tal på sökarekursen. Många av de senare voro från staden och den närmaste omkretsen, så de voro ej med på alla lektionerna. Huru tacksamma vi voro till Gud för att våra systrar voro så öppna och mottagliga för undervisningen. Det var inte bara yttre lugn utan

också inre samling. Den 6 mars började kvinnoskolan. Tant Gerda Carlén har utvidgat den. Nu är det två präktiga sovrum till samt ett förrådsrum. Detta var absolut nödvändigt, ty vi ha 24 unga, trevliga flickor samt en kvinna, som är andra hustru till en man i Jong-loh. Hon vågar ej vara i sitt hem. Vår lilla kindergarten började den 23 mars. Det finns inga skolor i stan, sedan ett år tillbaka, så vi ha glädjen att samla ett 30-tal ivriga och glada småttingar. Ingen lokal ha vi för dem, men det går att använda stora inkörsporten, som länge varit igenmurad. Barnen ha då gårdsplanen till lekplats och kunna raskt springa ner i grottan, som är strax intill. Männens bibelkurs började den 23 mars Det skulle ha varit en 10-dagars kurs för kristna och sökare samtidigt, men efter en vecka blev den avbruten på grund av strider.

Herren bevarade och beredde underbart för Frances Bartlett på hennes resa från Pucheng hit till oss. Helt oväntat kom hon hit efter att ha gått mestadels till fots från Gula floden, omkring 45 li. Vilken glädje hennes ankomst beredde oss, förstå ni, då vi ej sett en enda utländsk syster sedan 1937! Åke Haglund har ju varit på besök även i vår, så vi ha ju träffat en av våra kamrater under isoleringen.

Gud var underbart god, som sände Frances Bartlett, så att vi fingo hjälp med det stora flyktingelägret vid de nya striderna. Massvis av folk togo sin tillflykt till missionsstationen. Vi hade över 600 på missionens olika gårdar, fullpackat överallt. Det var ett väldigt arbete att få rum åt dem alla under nätterna. På alla upptänkliga ställen lågo flyktingar och många, många ute på gårdarna under bar himmel. Det gick väl an då det var vackert, men två nätter regnade det. Matfrågan löstes genom vällingutdelning från två kök. Mötesfrågan löstes lätt på kapellgården. Där kunde alla samlas i lokalen, men här hade vi möten på *fem* platser på en gång. Ett i kvinnoskolan, barnmöte för ett 50—60-tal barn på tjänaregården. Lärarinnan fru Liu (flykting) och bibelkvinnan hade var sitt möte på bakgården. Evangelisten Uang, son till diakon Uang, och bibelkvinnan Iang talade på kvinnogården, som var fullpackad likasom rummen där. Dessutom var det alltid en skara soldater på stadsmuren, som lyssnade! Det var en söndag. Vi hade fullpackat med kvinnor på mötet, många av dem sutto på strråmattor ute på gården. Över oss surrade flygplanen flera gånger. Alla fingo sitta stilla och tysta. Det var kritiskt, men Herren bevarade oss.

Gossarnas 2 mån. bibelskola började den 5 april. Det är 31 elever. Flera ville komma, men det kunde ej beredas rum för dem, ty gosskolan är obrukbar. Långfredagens möte blev så gripande med sång både av gossar och flickor.

Människorna äro så uppskrämda och leva i ständig fruktan. Mycket sjukdom råder bland folket. I dag ha flyktingarna gått hem så vi få fira en fridfull påskafton. Både i kapellet och här i gästrummet ha vi möten i dag, ty det är alldeles för riskfyllt att gå härifrån till kapellet. Det skulle fröjda eder alla, om ni sågo alla de många, som komma på mötena. Staden påminner om en öken, men skaror samlas för att höra evangelium! Vårt arbete är icke fåfängt.

Kära Vänner, låt oss alla med frimodighet arbeta medan vi vänta vår Jesu ankomst. Tant Gerda Carlén hälsar så hjärtligt till eder alla. Innerliga hälsningar med Ps. 62: 6—9.

Eder
Astrid Håkansson.

Juicheng 8 april 1939.

Bönhöre'se.

Utdrag ur brev från fru *Ingrid Malm* skrivet i Loyang strax efter påsk.

Vi ha nu fått fira påsk igen. Här ha vi haft det rätt lugnt efter de oroliga dagarna för ett par veckor sedan. Lång-

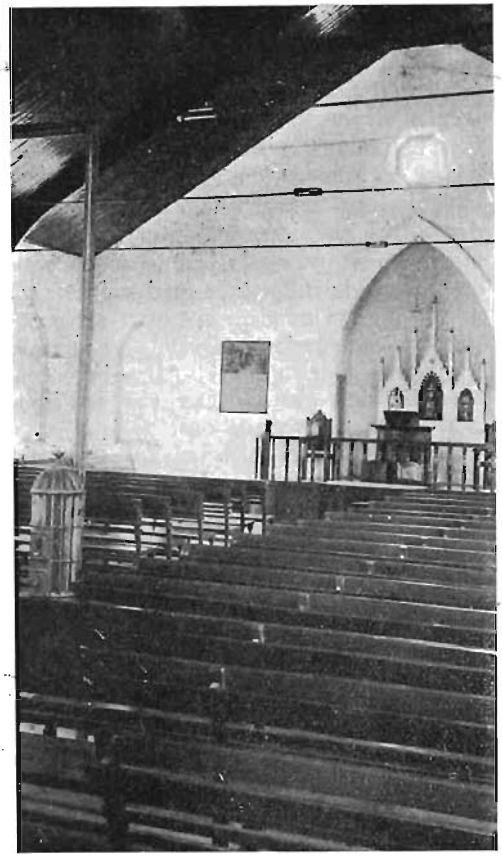

Interiör av kapellet i Loyang, Ho.

fredagen var en stilla och ljuvlig dag med strålande sol, endast störd av att vi måste gå ned i grottan två gånger. Efter det svåra luftangreppet, för en månad sedan, är staden död på f. m. Redan vid 4—5-tiden på morgonen går en bred ström av människor ut genom stadsportarna. I de djupa ravinerna grävas nu grottor. På e. m. komma de tillbaka, och då kommer affärslivet i gång igen. Efter den morgonen då vi hade alarm kl. 6, fastän det icke var ljust, bruka vi kläda på oss strax efter kl. 5, sedan lägga vi oss ovanpå ett tag. Kvällarna bli ofta sena. Det man inte hunnit med för oron under dagens lopp måste då göras. Men Gud har givit oss krafter hittills.

På sommaren tänka vi med en viss bävan. Risken för förkylning i grottan är mycket större då, och det blir inte lätt för Bengt och Gunnar. Det är inte bara temperaturskillnaden, som blir så mycket större utan också faran av att varm och upphettad av solen komma ned i en fuktig och kall grotta. Bengt är så ömtålig och Gunnar är så liten! Jag har berättat detta, för att Ni alla riktigt skall be Gud bevara dem och oss eller också att vi få det lugnt i sommar.

Vi ha haft dopklass här i två veckor. Palmsöndagen skulle det bli dop. För att få lugn och stillhet beslöts att hålla detta möte på kvällen, eljest brukar alltid dophögtiden hållas tidigt på morgonen. Jag har varit med om flera sådana högtidsstunder både här och på andra platser. Det har varit en upplevelse att se vårt stora kapell till trängsel fullsatt vid stormötena. Nu var det inte så många, då mycket folk nödgats fly ut till landet. Dopkandidaterna voro 10: 4 män och 6 kvinnor. Tio människor vunna för Gud, uttagna från synden och mörkret! Av dem voro fyra sonhustrur och en dotter från kristna hem, och den sjätte är den första i sin familj och i sin by, som funnit den levande vägen. Men hon har redan vunnit ett tjugotal för Gud. Jag sade till en av dopkandidaterna före mötet: "Nu skulle allt din svärmor varit med i kväll". — "Ja", sade hon, "hon har talat med mig och förmanat mig många gånger, men jag gjorde narr av henne och hånade henne, men nu skall jag skriva till henne och tala om det." Och hennes goda vän instämde. Denna blev påverkad av sin svärmors förmaning på dödsbädden och har sedan troget kommit till mötena. Ja, lilla fru Chiao skulle ha fröjdats. Hon har i många år varit ensam kristen i hemmet och har nog fått lida icke så liten försmädelse från sönernas sida. Vad hon har bedit och gråtit för dem! Där sutto de nu! Glada och förväntansfulla. Sedan de hälsats välkomna i församlingen avslutades högtiden med nattvardsgång.

Ni skall tro att jag var glad över att få vara med om en sådan stund denna tid. Bara ett par söndagar tidigare hade vi mitt under gudstjänsttid det svåra bombardemanget, då anglikanernas kapell helt förstördes. Närmast föregående söndag var mycket orolig med flera alarm. Det första kl. 6 på morgonen och det sista kl. 5 på e. m. Vi skulle ha mötet på e. m. för att få stillhet, men blevo även den gången avbrutna. Och nu fingo vi vara med om en sådan högtidsstund. Våra hjärtan jublade av tacksamhet.

Över påsken var Erik i Ichuan på stormöte. Där döptes 35 personer. Flera av dem höra under Loyang och skulle ha kommit hit, men de voro rädda för att komma och hade bett att få gå till Ichuan i stället.

Gerda Gustavsson har nu avslutat en tre veckors kurs i Mingkao. Det har varit ett 50-tal med. Guds Ande har verkat och själar ha blivit frälsta. Glädjande var det också att alla underhöllo sig själva. Det visar ju att de lärt sig att sätta värde på dessa kurser. Denna vecka börjar en liknande kurs i Iyang.

De hjärtligaste hälsningar från oss!

Arbetet är icke fåfängt!

Utdrag ur privatbrev från missionär *Carl F. Blom,* skrivet i Yuncheng den 25 april.

Sedan jag skrev senast hem, ha vi haft besök av Selfrid och Hanna Eriksson och deras lille Lars, vilka voro hos oss över påsk. Det behövdes ett ombyte, men blev blott några dagar, ty sedan skulle de hem till dopkursen. Vårt stormöte började också efter påsk och höll på till över påföljande söndag. Vi hade det mycket gott. Äldste Hai från Ishih var här som inbjuden talare, ävensom evangelisten Shao från Chiehhsien. Efter ingående granskningar döptes 31 personer vid mötet och dessutom en gumma, som syntes ligga för döden, i sitt hem. Vi hade blott ett fåtal mötesbesökare från landet, emedan strider börjat och hindrade de flesta. Emellertid hade vi mer än fullt hus från staden och goda möten hela tiden. Hur vi skola bära oss åt att få mera utrymme, vet jag ej. Det skulle betyda nybyggnad eller tillbyggnad och rivande av en del hus, som nu stå alldeles intill kapellet. Man ville ha litet stil på det också, men under pågående krig vill man ej lägga ner pengar på sådant. Annars är det en frestelse att genast tillgodose behoven. Vi fingo in den största kollekt vi någonsin fått här, tror jag, över 420: — dollar, till församlingens verksamhet. Allting är så dyrt, att det nog behöves. Vi ha ej många förmögna människor med, ty de rika flyktingarna ha för längesedan rest sin väg, utan mest småfolk, så man ser vad som kan göras, när vilja finns. Vi lyckades sedan sända hem dem, som kommit från landet, fastän vi endast kunde skjutsa del av vägen i två riktningar. Man är så tacksam, när det under sådana kritiska tider går att komma igenom utan olycka, men å andra sidan få vi också lära oss att ta risken.

Efter vårt möte här gällde att komma till mötet i Ishih, och jag begärde pass för resan. Jag lyckades få pass för fem dagar och reste så i torsdags dit. På vägen besökte jag några platser, där de troende samlades till bön. Det var kärt att än en gång få träffa dem, och de kände det högtidligt att få besök, om det än var kort.

Det blev ett mycket brådskande möte i Ishih, ty de hade 76 dopkandidater, vilka alla skulle förhöras på två dagar mellan mötena. De hade ju varit samlade, nästan alla, till 14 dagars läsning och hade dessutom rekommendation från sina lokalförsamlingar, men det tog i alla fall tid. Till slut godkändes 66 och döptes på söndag middag Vi höllo dagligen fyra eller fem möten, och kapellet var som här överfullt. De tala om att utvidga det också, och det vore lättare än här, då inga hus stå nära. Men pengarna bli en annan fråga. De

ha just byggt en gästrumslänga och planera att göra om stallbyggnaden till flera gästrum, och det blir ej så dyrt. Deras insamling för församlings- och skolarbetet gick till 175:— dollar ungefär. En stor del av församlingen kunde ej samlas, emedan strider hindrade alla besökande från ett håll.

I måndags reste jag direkt tillbaka hit. Om vi kunna få pass, ämna Ethel och jag i nästa vecka resa till stormöte i Chiehhsien. Det kan ju hinna att lugna sig häromkring innan dess, så att det går lättare att få resetillstånd. Visserligen har pastor Wei lovat att vara där, om det blir möjligt för honom, men det skulle vara gott att få vara tillsammans med dem några dagar och talas vid om arbetet, samt dela de andliga håvorna.

Vi ha just kommit hem från kistläggningen av gamla fru Wang, den som döptes på sjukbädden. Hon dog i f. m. så fridfullt och hela familjen vill följa med i fotspåren av hennes tro. Vi hade en så ljuvlig stund kring henne, där hon låg pyntad och fin i sin cypresskista. Inga hedniska ceremonier förekommo, utan vi sjöngo, läste Guds ord och talade därom samt bådo till Gud och överlämnade henne och oss själva i hans händer. Det är en direkt frukt av flyktingearbetet och bidrager till att vi känna detta arbete med alla dess besvärligheter väl värt vad det kostar oss.

Vi äro alla friska och i trygghet här och så vitt vi veta är allt väl även på de andra stationerna.

Varma hälsningar till alla de våra samt alla vänner från oss båda!

*

Fru *Ethel Blom* skriver den 27 april.

Jag håller på med min fonetiska klass både i kvinnoskolan och utanför. I söndags åtta dar sedan satt en ung kvinna bredvid mig i kapellet, och när jag erbjöd henne att se i min sångbok, viskade hon: "Jag kan inte läsa." Jag fick fatt i henne efter gudstjänsten och frågade om hon inte ville komma och lära sig fonetiskan. "Jo", sade hon, "men jag syr åt andra." På tisdagen kom hon och berättade att hon hade gjort sig fri för att lära sig läsa. I dag, då jag satt bredvid för att hjälpa henne, pekade hon på två andra, som började för några dagar sedan. "Se, frun, den yngre är min yngre brors hustru, och den äldre är min mans svägerska — jag tog dem båda med mig." Det är roligt se huru begäret att få lära sig läsa smittar — så min klass tar aldrig slut.

Om vi bara kunde få hit Biblar och sångböcker skulle vi bli glada. Alla vilja köpa, men vi kunna inga böcker få från kusten. När jag läste Erik Folkes artikel, "Ack om de kunde läsa", tänkte jag: O, om jag kunde fotografera hela den stora skara, som har lärt sig läsa under dessa aderton månader. En som nu döptes sade, att hon blev omvänd under det hon läste Nya Testamentet. "Kan du läsa" — frågade någon. "Ja, fonetiskan", svarade hon. "Fru Blom har lärt mig". Jag får nog låta ett par kvinnor, som hjälpt mig, taga hand om klassen, när jag reser med till Chiehhsien i nästa vecka, om vi få pass. Flera, som redan kunna läsa ordentligt, komma med ändå för att få sitta i stillhet och läsa, och de äro alltid villiga att hjälpa nybörjarna. Jag räcker inte till för ett 25—30 tal, då var och en skall undervisas för sig.

Gud vare med oss alla i dessa onda tider!

Var hamna deras själar?

Utdrag ur ett privatbrev från fröken *Dagny Nordgren,* skrivet i Chiehhsien den 25/4.

I dag fick jag ett nytt bevis på, att "vi människor spå, men Gud rår". Jag hade glatt mig åt att få cykla till en by 30 li härifrån. Där ha vi några kristna. Men så kom rykten om krig, och vi måste inhibera färden. Det är med en viss bävan vi gå framtiden till mötes. O, så ofta själen suckar: när skall elän-

det få en ände! För oss missionärer är det ingen risk, *vi ha ju respass till himlen,* men huru går det för de tusen sinom tusen som mejas ner på slagfälten? Hur går det för dessa millioner av civilbefolkningen, män och kvinnor, gamla och unga, som inom några sekunder dödas av bomber, granater, kanonkulor och projektiler, var hamna deras själar? Vid tanken på alla dessa blöda våra hjärtan. De umbäranden, försakelser, svårigheter och livsfaror, vilka vi som missionärer fått gå genom under denna tid, ha varit som en droppe i havet i jämförelse med folkets lidanden.

Huru ofta står jag icke med skam inför Herrens ansikte, ty jag vet att de försummade tillfällena äro många. Jag har icke, som jag bort, visat på Jesu kärlek, hög och ren.

Sjukvården kräver mycket av min tid, jag har dagligen mellan 10—20 patienter, ja, däröver ibland. — — —

De innerligaste hälsningar från Estrid och mig.

Den härligaste syn jag sett.

Käre missionsvänner!

"Han gjorde prästerlig tjänst inför Gud." Luk. 1: 8.

I marskvällens sena timma känner jag ett stort behov att delgiva alla Herrens trogna missionsvänner budskapet om den härligaste syn jag mött under min jordevandring.

Jag är rädd för att synen som mött mig är så obetydlig, overklig och otillgänglig, att den lätt kan falla i onåd hos dem, som har alltför stora pretentioner inför "den härligaste synen". Visserligen har jag mött detta stora ofattbara och outsägliga under krigets outplånliga oro, men synen är fullständigt oberörd av krigets ovedersägliga stygghet och fasa.

Det är på en av våra utstationer. Jag har nyss kommit inom församlingens område och ser den vanliga synen av grådaskiga huslängor, halvraserade jordmurar och en till ytterlighet driven fattigdom. Vädret var otäckt kallt, vinden drar tjutande över den tröstlösa slätten. Jag går in i den oansenliga kapellbyggnaden för att värma mina stelfrusna händer över ett metallfat med glödande kol. Som jag står här i samspråk med en av församlingstjänarna skjuts den bräckliga dörren upp och en man, med ett oförlikneligt, saligt leende över blåfrusna kinder, kommer in i kapellet. Stilla, likt en helig eremit skrider han fram. Nu ser jag hans ansikte tydligare. Det är ett egendomligt blekt, fint och självfullt ansikte med underbara, men dock liksom tomma ögon. Trots att mannen, efter vad jag förstår, ser mig, förändrar han ej en min och gör ej en rörelse för att vinna min uppmärksamhet.

Då församlingstjänaren ser min förvånade blick vänder han sig förklarande till mig och säger: "Herr Li är blind"! Här står den lille mannen ensam, blind, hjälplös och förstenad mitt i ljusets värld, utan någon som helst möjlighet att iakttaga händelser och personer, hjälplösare än den hjälplösaste varelse på jorden. En våg av medömkan väller upp ur mitt hjärta. "Stackars man". — Jag hinner inte forma något ord av uppmuntran, förrän manne hälsar mig med 1 Joh. 5 kap. Orden äro liksom framtrollade ur hans mun, ord lägges till ord, sats till sats, vers till vers och det levandegörande Ordet väller fram som ur en sprudlande fontän. Församlingstjänaren gör ännu en förklarande åtbörd: "Detta är vår bibelkunnigaste församlingsmedlem. Han kan sitt *Nya testamente helt utantill och därtill vissa delar av det Gamla testamentet.*"

Orden slå ned som en blixt från en klar sky. Här står jag i medömkan över detta levande vittnesbörd om blindhet, om oförmåga att se och förnimma, och så glömmer jag det verkligaste av alla verkligheter, att denne man har blivit smord med andlig ögon-

salva och kan urskilja de finaste nyanser i Andens rike. Då han sedan på min begäran började läsa upp kärlekens kapitel i 1:sta Korintierbrevet, är det som jag förnimmer, att den medömkan jag först kände helt och hållet faller tillbaka på mig själv.

Här en man, en fysiskt sett blind man, som tar Guds ord för vad det är, nämligen Guds ord. Han lever i Ordet, äter Ordet, talar Ordet, ja, drömmer om Ordet. Hela hans blinda liv har endast ett mål — Guds Ord. Jag skämmes inför denne fattige, enkle kines, då jag jämför min egen bristfälliga kunskap i Ordet. Jag blyges att erkänna inför denne man, att jag med lätthet kan räkna de verser, för att icke tala om kapitel, i Guds Ord, som jag har lärt mig utantill.

Här har jag funnit en av det fåtaliga släktet, som ständigt gör prästerlig tjänst inför Gud, som lever av Ordet. Och dessutom finner jag, att detta Ordets ljus i mannens hjärta gör honom oerhört oberoende av alla mänskliga belysningseffekter och alla mänskliga ljus. Det är så lätt för oss stackare att bliva offer för stämningar, miljöer och människor. Tidningar påtrycka oss sina åsikter, böcker fördärva oss, människor draga ned oss, yttre omständigheter giva en grå och kall stämning åt vårt naturliga själsliv. Men ju mer vi leva i Guds Ord och ta del av Jesus, ju mer blir ljuset i våra hjärtan oberoende av denna världens belysningseffekter.

Detta är den härligaste syn jag sett: den fysiskt sett blinde, som ständigt gör prästerlig tjänst inför Gud med hela Nya testamentet, d. v. s. Guds Ord, i sitt hjärta. Han, den blinde, blev mig ett ljus på min stig, ett vittne, som vittnade om ljuset, liksom solstrålen vittnar om solen, på det att du, som läser detta, och jag själv skola komma till tron på honom, som är det sanna ljuset.

Arne Bendtz.

"Rika och mångahanda möjligheter att verka."

Shanhsien, Ho. den 3/5 1939

Kära Missionsvänner!

Det är nu länge sedan vi genom S. L. läto höra av oss och vårt arbete. "När tiden inte vill räcka till för arbetsuppgiften, flyga dagarna som vävarens spole."

För oss alla som bo i fritt land — om ock somliga av oss ganska nära dess gräns — gives det allt fort så rika och mångahanda möjligheter att verka Herrens verk, att vi väl behövde vara dubbelt så många arbetare som vi äro för att rätt kunna ta vara på tillfällena. Kamraterna äro, så långt det är mig bekant, alla friska, alla utom fru Linder. Flygalarm ha vi väl alla dagligen och ibland flera gånger om dagen samt "besök" också. Men vi äro nu rätt väl inställda på det och räkna både med Guds beskydd och möjligheten "att få bryta upp och vara med Kristus."

Hos oss här i Shanhsiendistriktet ha alla stormötena utom ett kunnat hållas i lugn och ro. Tillslutningen har dock varit mindre än förra hösten, beroende kanske mest på att inkräktaren nu en tid gjort överraskande framstötar över berget, i ett fall ända fram till norra flodstranden och skjutit över floden. Samtidigt ha städerna vid floden bombarderats från luften upprepade gånger. Staden mitt emot oss utsattes för ett fruktansvärt flyganfall mitt under stormötet. Församlingen böjde knä och anropade Gud om hjälp. Varken människorna eller byggnaderna ledo den minsta skada. Och dock var stöten så stark, att äldste Wang, som låg på en säng i övre våningen och mediterade över sin nästa predikan, kastades av sängen ett stycke ut på golvet. Vid samma tillfälle föll en bomb endast omkr. 20 meter från Missionens hus. Och för något över en vecka sedan slog en bomb ned omedelbart utanför porten. Men ingendera av dessa bomber kreverade. Hade

de gjort det eller hade endera av dem gjort det, skulle utan tvivel missionsstationen ha blivit en enda ruinhög och åtskilliga kristnas liv ha gått till spillo. Vid senare mycket svåra bombardemang av den lilla staden blevo de kristnas både liv och egendom bevarade. I allt se vi Guds underbara beskydd. Måtte denna hans godhet leda våra kristna till att lägga sig själva och sitt allt i hans hand och tryggt och villigt leva för honom allena.

I Lingpao blev staden bombarderad från luften och beskjuten från motsatta flodstranden just vid tiden för stormötet. Folket i staden flydde till landsbygden, och lantborna vågade sig inte in till staden, med följd att stormötet inte kunde hållas. I Shanhsien och Wenhsiang hade vi lugna dagar just under stormötena. Som vi hade särskilt bedit om detta, sågo vi det som Guds nådefulla bönhörelse. På platserna, som ligga ett stycke från floden och järnvägen (Ts'ai-yüan och Chüeh-chow, 3/4 och 2 sv. mil) räkna vi det nästan som en naturlig sak, att stormötena kunna hållas i lugn och ro.

Evangelisationsveckan gav stor uppmuntran åt alla våra kristna, som gingo ut och vittnade om Guds nåd. Det blev också en starkt ökad tillslutning av gudstjänstbesökare. En stor del av de kristna fingo söka sig plats i det fria utanför, enär kapellet, som i vanliga förhållanden inte vill räcka till, nu så mycket mindre kunde rymma alla.

Det inre livet i församlingarna har utan tvivel rönt inflytande av oron utanför. Visserligen har Guds kraft och fostrande nåd varit uppenbara, Herren ske pris, men oupprikiighet och oenighet ha också burit onda frukter. Dessa nationella lyten övervinnas ej lätt. Bristande uthållighet, en annan allmän svaghet, har visat sig närmast i fråga om bidraget till predikanternas underhåll i ett par församlingar. I ett fall, Ts'ai-yüan, har man däremot tagit kraftigare tag, sedan det blev klart, att församlingen riskerade att förlora sin predikant. Detta blev till en uppryckning i församlingen, och man slöt upp omkring sin f. ö. uppskattade herde som aldrig förr. Äldsten Wang är också en av våra bästa män och har särskilda gåvor som herde för en lantförsamling.

Under denna påfrestningens tid behöver församlingarna goda ledare, män som stå helt under Guds Andes herravälde och ledning och som fått någorlunda god utbildning. Av dem som utexaminerades från vår skola i Yuncheng i en följd av år före 1927, under vilken tid de tämligen väl motsvarade församlingarnas behov, rycktes en stor del med — i hela Kina — av den nationalistiska stormvåg, som nämnda år for över landet. Och när dessa män under åtskilliga år blivit vana vid mycket högre löner och högre levnadsstandard än vad som erbjudes i missionens och församlingens tjänst, är det mycket svårt för dem att komma tillbaka. De gamla trogna arbetarna, som stått kvar, ha genom döden eller på annat sätt blivit allt färre. — Må bönen, att Gud sänder arbetare i sin myckna skörd, ej slappas!

De kristnas insats i den stora uppgiften att rädda fäderneslandet är eftersökt och uppskattad. Den kristna församlingen försöker också fylla sin av Gud givna uppgift genom sin kärlekstjänst bland sårade soldater och flyktingar samt andra krigets offer. Även våra församlingar sträva att i sin ringa mån dra sitt strå till stacken. Men förkunnelsen av evangelium är dock dess största och nödvändigaste uppgift under denna tid.

Med de hjärtligaste hälsningar till Missionens alla vänner och förebedjare från fröken Dahle och min hustru samt

Eder tillgivne

C. J. Bergquist.

Änglavakt

Ur ett brev från Miss Hoover skrivet i Chengchow d. 23 mars meddelar

missionär Joh. Aspberg följande: "Förra veckan var förskräcklig. Den 17, 19 och 23 läto tolv flygare bomber regna över staden två gånger varje dag. Baptistmissionens byggnader träffades av flere bomber under de första två dagarna. Jag befann mig i ett öppet skyddsrum ungefär 15 meter från den plats där en av dessa bomber slog ned, men jag blev endast överstänkt av jord och smuts. En annan bomb exploderade ungefär 25 steg från den plats utanför en av byggnaderna, där flere missionärer befunno sig men ingen blev skadad. Varje dag sedan d. 17 ha bombplan flugit över distriktet. Även då staden icke bombats, ha vi hört explosionerna av bomber som fällts utefter floden, där japanerna misstänka att kineserna ha kanoner uppställda.

Ett flyktingsläger med 1000 invånare bombades. Ett stort rum, där 240 kvinnor och barn voro samlade, träffades, varvid 39 dödades och mer än 100 sårades. Flere av de svårast sårade avledo senare. Även min skola träffades. Alla barnen voro i lektionsrummet sysselsatta med studiearbete, men då bomberna började falla, blevo flere av dem rädda, och tre begåvo sig till ett annat rum, men detta rum träffades av en bomb. Barnen kröpo tillsammans i ett hörn och bådo. Alla tre påstodo bestämt att de sett en man i vita kläder som ställde sig bredvid dem och manade dem att inte vara rädda, han skulle skydda med sin mantel. De blevo oskadda med undantag för några små kontusioner och rispor. Vilken underbar Guds nåd! I skolan befunno sig 260 barn i åldern 9—15 år, tio lärare och arbetare."

Ur ett brev från Mr. D. A. Grant, daterat Kaifeng d. 27 mars: "Jag måste berätta, hur underbart Gud skyddade oss för en vecka sedan, då vi voro på väg från Kaifeng till Chengchow. Vi hade tillbragt natten i ett litet värdshus. Kl. 6.15 på morgonen, då vi gjorde oss redo att anträda resan, kommo 11 japanska bombplan och angrepo platsen. Åtskillig skada anställdes och en del människor krossades under ramlande väggar, men vi och våra bärare förblevo oskadda. Platsen angreps fyra gånger den dagen, men vi lyckades komma i väg efter första angreppet. Vi känna oss utomordentligt tacksamma mot Gud för denna räddning. Varken min hustru eller våra två barn synas ha lidit skada till sina nerver.

REDOVISNINGAR

för medel influtna till "Svenska Missionen i Kina" under maj 1939.

Allmänna missionsmedel.

777.	P. J., Spöland	2:75
778.	H. o. I. J., Gbg	25:—
779.	H. C., Vetlanda, en blomma på Kristinas grav	10:—
780.	S. W., Nkpg	10:—
782.	A. O., Norderön	25:—
783.	M. L. A., Kristianstad	7:75
784.	E. L., Kumla	100:—
785.	Snödroppen i Stridsvig	10:—
788.	M. L., Östersund	20:—
789.	A. G., d:o, gm d:o	10:—
790.	I. K., Katrineholm	25:—
791.	B. L., Stocksund	200:—
792.	Östra distr. av Sveriges K. F. U. M., till Malte Ringbergs underh.	250:—
795.	E. F. S.	135:—
796.	Offer vid möte i Obbola, till Dagny Nordgrens underh.	57:85
797.	Från Skolbarnen i Obbola	2:75
798.	L. H., Umeå	5:—
799.	M. B., Umeå	5:—
800.	Vid Offerstunden i Skellefteå 16/4 till Estrid Sjöströms o. Maja Lundmarks underh.	1634:85
801.	Min söndagsbössa, B. F., gm A. B., Skellefteå	5:56

802. Sykretsens i Medle sparb. medel 34:72
803. Koll. i Medle 21/4 ..... 33:80
804. D:o i Kusmark 22/4 ..... 25:43
805. Barnsyfören. i Kusmark ..... 75:—
806. S. P., d:o ..... 25:—
807. Offerstunden i Skelleftehamn 23/4 ..... 286:24
808. Koll. i Bjurfors 24/4 ..... 31:69
809. D:o fr. Gammelbyns syfören., Burträsk 25/4 ..... 36:46
810. D:o i Piteå 27/4 ..... 148:—
811. D:o vid samkvämet på kyrksalen i Piteå 26:10
812. Länkarna i Piteå ..... 20:—
813. A. D., d:o ..... 50:—
814. Koll. i Luleå 29/4 ..... 39:22
815. Inkomst fr. programförsäljning vid Luleå scoutkårers S:t Georgshögtid 31:75
816. Offer vid Kinakretsens möte i Luleå ..... 26:—
817. Möröns syfören., till S. o. H. Erikssons underh. ..... 10:—
818. Koll. på Kinakretsens möte i Boden 2/5 ..... 50:—
820. D:o vid Länksammandragning i Evertsholm 7/5 ..... 66:—
821. Kinakretsen, Gbg, till C. G. Nordberg o. G. Goës underh. 170:—
825. Ödeshög kyrkl. ungd. krets .. 25:—
826. E. o. H. E., Sävsjö ..... 25:—
827. J. N., Sthlm 23:88
829. Ekenäs syfören. ..... 80:—
830. "Herrens" ..... 10:—
832. M. P., Umeå, till Elna Lenells underh. ..... 10:—
833. Efterskörd till offerdagen i Skelleftehamn ..... 25:—
835. Esaias 45: 2—3 ..... 15:—
836. F. F., Östertälje 2:75
837. E. W., Sthlm ..... 65:—
838. B. o. K. L., d:o ..... 30:—
839. D. U. F., Grebo ..... 200:—
840. E. S. ..... 50:—
841. E. J. O., Dvärsätt ..... 25:—
842. Böneringen, Karlskrona, på Anna Hahnes 75-årsdag ..... 50:—
843. Kinafören. Hoppet, Hälsingfors, (Fmk 3244:—) ..... 277:—
844. Karin, Brantås ..... 15:—
845. Skucku-Bringsta syfören. .... 30:—
846. Ef. 2: 10, Skelleftehamn ..... 35:—
847. S. R., Malåträsk, till Hanna Wangs underh. ..... 5:—
851. F. A. B., Sthlm ..... 25:—
852. E. J., Sala, "tackoffer" ..... 10:—
853. E. O., Genvalla ..... 25:—
856. T. C., Karlskrona 7:75
857. C. U., Skebo Bruk ..... 10:—
858. "1 Petr. 5: 7" ..... 30:—
859. Ingeborg o. Lisa, i st. för blommor till S. Anna Anderssons bår ..... 20:—
860. M. S., Mora ..... 27:—
863. G. L., Mariestad, sparb. 10:33
864. A. A. R., Skåre 24:30
865. Koll. i Brunnskogs Luth. Mfg 17:14
866. "Till Gud" ..... 300:—
867. Onämnd, Fårhult ..... 200:—
868. H. N., Kallviken, till Hanna o. Selfrid Erikssons underh. gm E. E., Ersnäs ..... 5:—
869. A. J., Mörön; till d:o, gm d:o . 2:—
870. E. E., Ersnäs, till d:o ..... 3:—
871. Kinamissionens Vänner, Vetlanda, auktionsmedel ..... 435:—
872. K. J., Grenna, gm E. J., Ödeshög ..... 40:—
873. Ingeborg o. Ruth, en liten blomma på tant Amanda Hjärtbergs grav ..... 10:—
874. L. M. F., o. Länkar, offerstund 18/5, Obbola ..... 21:—
875. A. W., Gbg ..... 100:—
883. Koll. i Betesdakyrkan, Sthlm, Kristi himmelsfärdsdag 1138:08
884. Syfören. i Innervik 28:41
886. E. J., Boden, till Joh. Aspbergs underh. ..... 100:—
887. M. U., Lista ..... 10:—
888. Offer vid Kinamöte i Alingsås 16/5 ..... 137:25
889. Sthlms söndagsskolfören. .... 5:—
890. Älvsjö kyrkl. missionskrets ... 86:—
892. H. L., Lidingö I ..... 10:—
893. K. B. L., Enskede, "Herrens tionde" ..... 15:—
894. D:o. "Tack för Hans närvaro i prövningen" ..... 5:—
896. E. A., Duvbo, sparb. medel . 71:70
897. I. H., Skelleftehamn, "en blomma på farbror Bergströms grav" ..... 5:—
898. F. B., Sollefteå 10:50
899. E. A., V. Frölunda, gm A. R., Gbg ..... 10:—
900. E. A., Partille ..... 10:—
901. Böneringen, Karlskrona, till hjälp för missionärernas utresor i höst ..... 55:—
903. N. N., Storhögen, sparb. för Kina ..... 10:—
904. V. B., Ursviken, "en tacksamhetens blomma på Fars grav" 30:—
905. "En blomma på Johns grav" . 3:—
906. "Onämnd" ..... 100:—
907. "G—r" ..... 15:—

Kr. 7,903:01

Särskilda ändamål.

781. S. G., Nässjö, till Maria Petterssons barnh. ..... 50:—
786. K. F. U. M:s i Gbg, missionskrets, till ungd. sekr. Yangs

arbete särskilt bland unga män och flyktingsasylen ..... 100:—
787. I. V., Katrineholm, till I. Ackzell, att anv. efter gottf. ..... 10:—
793. A. o. A. B., Duvbo, till I. Ackzells verks. i Tali ..... 10:—
794. Koll. Söderomsjön, till bibeldelar i Kina ..... 22:—
819. "Ett tack", till de nödl. ..... 20:—
822. K. F. U. M.-pojkarna, Luleå, till Joh. Aspberg, att anv. efter gottf. 10:75
823. Småbarnsklass i Bjärnum, till kinabarnen ..... 10:—
824. "Annas gåva", till nödl. kinesbarn 1:50
831. Syfören. nr 1, Sthlm, till bibelkv. underh. i Loyang ..... 115:—
834. E. N., till Dagny Nordgren, att anv. efter gottf. ..... 20:—
848. S. R., Malåträsk, till de nödl. 10:—
849. K. S., Växjö, till evang. underh. ..... 150:—
854. S. G., Junsele, till Thyra Lindgren, för verksamh. i Tali ... 25:—
855. Kinavänner i Åsaka, till barnh. i Sinan ..... 30:—
861. Malin, till Maria Pettersson i Sinan, gm H. I., Älgarås .... 20:—
862. E. A., Örebro, till I. Malm, till hungr. i Loyang, gm O. B. ..... 10:—
876. I. P., Hasslerör, till barnh. i Sinan ..... 20:—
877. M. Ö., Stocksund, till d:o ... 100:—
878. M. L., Linköping, till de nödl. 17:—
879. L. M. F., till d:o ..... 500:—
880. L., Östertälje, till d:o ..... 50:—
881. A. A., Sthlm, till bibelkv. Changs i Pucheng, underh. ... 5:—
882. Jkpg Kristl. Yngl. fören., till Hugo Linder, att anv. efter gottf. 258:30
885. E. E., Joeström, till de nödl. . 30:—
891. I. B. M., Örebro, till Erik Malm, Loyang, att anv. efter gottf. ..... 20:—
895. Missionscirkeln, Malmö, till de nödl. ..... 21:—
902. Birkagårdens barnträdgårdsbarn, till ett litet kinesbarn på barnh. i Sinan ..... 13:—
Kr. 1,648:55

För pensionering.

828. Syfören. nr 2, Sthlm ..... 90:—
850. D:o nr 3, Sthlm ..... 77:—
Kr. 167:—

Allmänna missionsmedel	***7,903: 01***
Särskilda ändamål	***1,648: 55***
För pensionering	***167: —***
S:a under maj mån. 1939 Kr.	***9,718: 56***

Med varmt tack till varje givare!

"Jag är Herren, din Gud, — och som säger till dig: Frukta icke, jag hjälper dig."

Jes. 41: 13.

Missionstidningen Sinims Land.

Organ för *Svenska Missionen i Kina,* utkommer 1939 i sin 44 årgång. Ansvarig utgivare: *Erik Folke.* Redigerad under medverkan av *Martin Lindén* m. fl.

Tidningen utkommer med 20 nummer om året. Den innehåller uppbyggelseartiklar, brev från missionärerna, berättelser från missionsfältet, meddelanden om hemarbetet och missionsnotiser från olika fält.

Tidningen kostar: helt år kr. 2:25, tre kvartal kr. 1:75, halvår kr. 1:25, ett kvartal kr. 0:90.

Till utlandet kostar den kr. 2:75 pr. år.

Prenumeration kan verkställas på posten men ställer det sig fördelaktigare för missionen om den verkställes på vår Exp., Drottninggatan 55, Stockholm.

Redaktionen.

INNEHÅLL:

Allt är redo. — Hjälparen. — Från Red. o. Exp. — S. M. K:s Bibel- och Ungdomsvecker 1939. — Från missionärerna — Redovisningar. — Missionstidningen Sinims Land.

Expedition: Drottninggatan 55. Telegramadress: "Sinim", Stockholm.
Telefon: 10 44 59. 10 54 73. Postgirokonto n:r 502 15.

Stockholm 1939. Boktr. A.-B. P. A. Palmers Eftr.

N:r 12. ÅRG. 44 10 JULI 1939 PREN.-PRIS 2: 25

MISSIONSTIDNINGEN

SINIMS LAND

ORGAN FÖR SVENSKA MISSIONEN I KINA

ANSVARIG UTGIVARE: E. FOLKE.

»DET ÄR HERREN.»

Joh. 21: 15—17.

Det är en uppstånden Frälsare, som här talar. Lärjungarna hade upptäckt det genom en händelse som omtalas i de föregående verserna. »Det är Herren!» De hade svårt att tro, att Herren hade uppstått, de kunde knappast tro det, och det bar emot att tala med varandra härom. De hade sett Herren dö, sett blodet rinna. De visste, att han blivit begravd. De kunde ej tro, att han skulle uppstå, och det var ej lätt för Herren att då det skett överbevisa dem därom. Han måste visa sig flera gånger för dem och måste säga: »Tagen på mig och sen. En ande har ju icke kött och ben, såsom I sen mig hava.» »Haven I något att äta» frågar han, och han åt. Han bevisade på detta sätt, att han var den kroppsligen uppståndne Frälsaren. Det är underbart att ha en sådan Frälsare. Det är underbart att veta, att vi ha en uppstånden Frälsare, Gud själv, som står såsom vår medlare.

Det var Herren! Han hade kommit till stranden och sett lärjungarnas arbete. »Barn, haven I något att äta», frågar han, och de svarade: »Nej». Han sade: »Kasten ut nätet», och de lydde. Det är det stora att lyda, då Jesus talar. Tänk om de ej lytt! De hade då gjort en stor förlust. Det var kanske motbjudande för dem, de tyckte, att det ej var någon utsikt för dem att få något, men på Herrens ord kastade de ut nätet och fingo en stor hop med fiskar. Det var ett under! Då var det som Johannes sade: »Det är Herren». Han såg det. Märka vi, att »det är Herren» genom vad vi se honom göra, lära vi känna honom genom hans gärningar, veta vi, att »det är Herren», då vi tänka

* Anteckningar från ett anförande, hållet av missionär Nils Styrelius vid S. M. K:s årsmöte den 19/5 1939.

på det flydda, och säga vi i så fall: »Det är Herren»?

Herren var det, som begynte vår mission för 52 år sedan. Människorna ville ej tro, men det fanns en som trodde, och så fick Gud på detta sätt begynna att välsigna detta verk. Om vi ej förgäta vad Gud har gjort utan begrunda det, skall det stämma vårt hjärta till tack och lov.

Jag läste en dag om Hudson Taylor, och det är inspirerande och lyfter själen, skänker tro och hopp. Kina Inlandsmissionen har existerat i 80 år, helt beroende på Guds barmhärtighet. Det är rent ofattbart. De ha nu då man medräknar med dem associerade missioner 1370 missionärer; det är världens största missionssällskap. Tänk på resultatet, på underhållet av missionärerna, skolorna, de infödda medhjälparne. Det är Herren och inget människoverk!

Så har också vår lilla mission kunnat existera i 52 år. Det är ej heller något människoverk, icke Erik Folkes, det är Herrens. Aldrig ett upprop, ingen begäran om pengar, och ändå, inflyta år efter år dessa summor. Vi få ringa i böneklockan, men vi måste ha Johannes-ögon för att ej få brödbekymmer. Vi behöva att ha kärlek till Frälsaren för att kuna märka när han kommer. Ha vi ögon så att vi se Herrens verk? — Då en bomb föll ned på Kina Inlandsmissionens hem i Shanghai utan att explodera, vad var det? Det var Herren! Han räckte ut sin hand, sin makts hand. Det är underbart ha en sådan Gud, och det ha vi, om vi ha blivit födda på nytt, och det kunna vi alla bliva, om vi vilja.

*

Herren vände sig till Petrus, emedan han ville ha reda på Petrus hjärtas ställning. Det var liksom ett par trolovade, som skulle skiljas. De vilja veta hur det står till med den älskade. — Herren ville ha en försäkran. Varför? Jo, han hade ett stort uppdrag åt Petrus. »Älskar du mig mer än dessa göra», frågar han. Han ville, att Petrus skulle stanna inför frågan om han älskade Jesus mest av allt, och i samband därmed gav han honom världens största uppdrag: »Föd mina lamm. Var en herde för mina får. Vårda mina får».

Samma fråga ställer han till oss idag. Fåren stå ofta övergivna och ensamma. Jesus gav sitt liv för fåren, han sparade intet.

När jag tänker på Kina är det som om jag såge en fårhjord, som fienden håller på att förgöra. Ingen kommer dem till hjälp. De hoppades på hjälp, men alla stå och se på, och vi kunna räkna, att det är millioner som dödas. Jesus säger: »Jag har ock andra får, som icke höra till detta fårahus; också dem måste jag draga till mig, och de skola lyssna till min röst. Så skall det bliva en hjord och en herde.» Tänk på att han gav sitt liv för fåren! Skola vi då endast se på, när vi kunna lämna hjälp, kunna visa dem att de ha ett hem för evigheten? Må vi vakna upp över vår skuld! Vad skall jag göra? frågade sig förvisso änkan, då hon klagade sin nöd för profeten Elisa. Du skall låna tomma kärl, ta din oljekruka och fylla kärlen och gå ut och sälja oljan och betala din skuld, blev svaret. — Skulle vi ej kunna vara de tomma kärlen, som Herren vill använda? Skola ej vi komma fram för att få våra kärl fyllda, så att de flöda över?

Älskar du mig mer —? Älska vi så att vi vilja gå i Herrens fotspår och uppsöka de borttappade? Må vi vara villiga låta Gud stjälpa ur det som finns hos oss, att han må kunna fylla oss så att det flödar över ända till Kina.

FRÅN REDAKTION och EXPEDITION

Missionstidningen Sinims land.

Under månderna juni—september utkommer Missionstidningen Sinims Land i år liksom föregående år med *endast ett nummer i månaden.*

Familjenytt.

Enligt mottaget meddelande firade våra missionärer *Åke Haglund* och *Frances H. E. Bartlett* sitt bröllop i Shanghai den 30 juni.

Vi begagna tillfället att ge uttryck för våra varmaste lyckönskningar och anbefalla detta missionärspar åt missionsvännernas kärleksfulla hågkomst i tacksägelse och förbön,

Läget i Kina.

De meddelanden från Kina, som stått att läsa i de allmänna tidningarna under den senaste tiden, äro påminnelser om vikten av fortsatt förbön för Kina och Herrens sändebud i detta land. Meddelandena från våra missionärer äro också ägnade att erinra om vikten av förbön. Arbetet fortgår och en del längre nödvändiga resor ha kunnat företagas. Erfarenheterna i arbetet ge anledning till uppmuntran och glädje, men man förstår också av breven, att svårigheterna äro stora. Må Missionens vänner ej förtröttas i förbönens oerhört betydelsefulla gärning.

Vi hänvisa i övrigt till brevavdelningen.

S. M. K:s Bibel- och Ungdomsveckor sommaren 1939.

Svenska Missionen i Kina anordnar v, G. såsom förut meddelats tre Bibel- och Ungdomsveckor under den kommande sommaren. Dagordning och plan för "veckorna" blir såsom vid föregående års möten, och vi hälsa alla, särskilt ungdom, varmt välkomna såsom deltagare.

*

Den första "veckan" har hållits på *Ungdomshemmet* Äh i Bohuslän den 4—10 juli, och den andra hålles på *Mauritzberg* den 25—31 juli. Resan dit företages med tåg till Norrköping, och därifrån ordnas samlingsdagen med bussar för resa till Mauritzberg. Postadressen till deltagarna är: Bibel- och Ungdomsveckan, Mauritzberg, *Östra Husby.*

Vid denna "vecka" leder doktor *Karl Fries* bibelstudierna. Ämnet blir: "En lärjunges fostran i ljuset av Petri erfarenhet." Missionsföredragen före middagen behandla ämnet: "Nöd och nåd i missionsarbetet". Missionsföreståndare *Erik Folke* talar över detta ämne från missionsledningens synpunkt, fröken *Lisa Blom* från en hemarbetares synpunkt, missionär *Martin Bergling* från en hemmavarande missionärs synpunkt och missionär *Nils Styrelius* från en missionärs på fältet synpunkt. Medverkande i övrigt bliva: Fru *Mimmi Folke*, fröken *Hildur Blom* samt missionärerna *Olgo Styrelius, Elna Lenell, Ella Nilsson, Margit Andersson* och *Eugen Alm.*

*

Den tredje "veckan" hålles i *Piteå* den 10—16 augusti, och post till deltagarna kan adresseras: Bibel- och Ungdomsveckan, Prästgården, *Piteå,*

Bibelstudierna, som troligen komma att behandla ämnet "Väntan efter Her-

ren", ledas av missionssekreterare *Martin Lindén*. Missionsföredragen före middagen hållas över ämnet: "Vår heliga missionskallelse". Missionär *Wilhelm Bergling* talar därvid om missionskallelsens grundval, missionssekreterare *Martin Lindén* om vårt svar på missionskallelsen, missionär *Martin Bergling* om missionskallelsens förverkligande på missionsfältet och fröken *Lisa Blom* om missionskallelsens åtlydande i hemlandet. Övriga medverkande bliva missionärerna *Birgit Bergling, Hanna Wang, Maja Lundmark, Ebba Vidén, Ella Nilsson, Margit Andersson, Eugen Alm* samt fröken *Hildur Blom*.

*

Anmälan om deltagande i "veckorna" bör i god tid sändas till Svenska Missionens i Kina Expedition, Drottninggatan 55, *Stockholm*. Anmälan om deltagande i "veckan" i Piteå mottages även av fru Dagmar Strömgren, Prästgården, Piteå. Till denna "vecka" böra anmälningarna helst insändas före den 25 juli. Må Missionens vänner ihågkomma dessa möten i förbön, och må vi också få hjälp ifråga om att bekantgöra mötena, så att vi få deltagare, Priset är detsamma som föregående år, 20:— kr. för en hel "vecka". Sänglinne, kudde och minst två filtar torde medtagas.

"Du Sarons blomster sköna,
Du lilja i grön dal,
Ack värdes själen kröna
Med alla dygders tal!
Av Sion må hon fuktas
Med nådens dagg, att hon
Förskönas och befruktas
Som ros på Libanon!"

I. Kolmodin.

Från arbetet i Yungtsi Sha.

Yungtsi den 21:te april 1939.

Kära Missionsvänner!

"Frid vare med Eder!"

Så ljöd den uppståndnes hälsning, då han första gången mötte lärjungarna efter sin död på Golgata kulle och sedan den slutgiltiga segern bragts i ljuset på uppståndelsedagen. Ära vare Gud, att Jesus lever, att vi ha en fullkomlig frälsare, som nu skänker oss den frid, som ej är beroende av livets medvind. Likt de uppskrämda lärjungarna hålla vi ofta till "inom stängda dörrar". Vi bli så lätt skrämda och undra, hur det hela skall sluta. Men nu gäller det för dem, som "äga trons hemlighet i ett rent samvete" att gå sin väg rakt fram.

I dag är det sista dagen av vårt stormöte. I går hade vi en välsignelserik stund "vid nådenes bord", då Herren fröjdade våra hjärtan med sin nåds rikedom. På morgonen hade vi dopförrättning, då tre män och tre kvinnor införlivades med församlingen. Var och en av dessa hade sin särskilda historia att förtälja, och för oss blev det stort att åter få påminnas om, huru Gud på underliga vägar drager människorna till sig. En hade sett spöken, vilket föranledde honom att ta reda på vad himmelen och helvetet egentligen är, och detta förde honom till tro på Gud. En annan hade som sista utväg, då hans hustru var svårt sjuk, börjat bedja till Gud och blivit bönhörd. Alla tvivel undanröjdes därigenom, och opiumbegäret blev han också kvitt. Den tredje och de övriga hade var och en fått ett personligt möte med Gud, och den överväldigande tanken, att Jesus lever, hade fyllt dem med evighetshopp. Diakonavskiljningen på f. m. och nattvardsgången på kvällen blevo också andaktsmättade

stunder, då Jesu ljuva närhet förnams. På måndagen fortsatte vi samvaron med bibelstudier, och genom söndagsskolsekreteraren Sun dukade Herren fram av sina märgstarka rätter. Nu tacka vi Gud, att vi återigen fått möta upp till stormöte. Inget av de två årligen återkommande stormötena kunde vi ha i fjol, och i år kunde endast de som bo nära staden komma med. Underbart öppnade Gud dock vägen för våra predikande bröder att komma till utstationerna vid dessas stormöten och bistå med Ordets predikan. På alla platserna hade mycket folk samlats, och mötena kunde pågå utan störningar.

Ännu ha vi flyktingar på stationen. Nog skulle vi vara glada, om de snart kunde gå hem. Flera av dem ha nu varit här över ett år. Och nog skulle flera av dem kunna gå, men de äro ännu så förskräckta, och vi kunna ju inte köra dem på dörren. Myndigheterna önska, att de skola gå hem, men området härnere i södra delen av provinsen är ännu så osäkert.

Om arbetet bland flyktingarna ha nog missionsvännerna hört åtskilligt, ty det har bedrivits efter samma linjer överallt. Har något resultat vunnits? Eller har det varit totalt förgäves? Fastän man ibland kunde vara frestad att tro det senare, så är det likväl ej så. Och något av det, som fröjdat mitt hjärta, ville jag nu i korthet delgiva Eder, som troget varit med oss i tankar och böner. Det är inte några märkvärdiga saker, men för oss har det dock blivit till stor uppmuntran.

Under namnet "Hais far" gick den gamle gubben, som med sin hustru och son i fjol tog sin tillflykt till missionsstationen. Några dagar efter det öfolket blivit våra nya herrar, kunde han återvända till sitt hem. Till gudstjänsterna kom han ej så ofta, och vi trodde, att han ej hade några andliga behov. På våra upprepade förmaningar att komma till mötena svarade han, att han var tvungen att se efter dörren. Tiden gick, och så en dag blev mannen sjuk. Kinesläkarna rådde dem att snart göra i ordning "den sista dräkten", ty slutet var nära. Han skickade bud efter oss, och vi gingo till hans torftiga hem. På vår fråga, hur han hade det ställt med sin själ, svarade han, att han hade ingen annan att förtrösta på än Jesus. Vi bådo för honom och hans hädanfärd, han bad själv med, och det kändes på tonen, att det var en hjälpbehövande själ, som sträckte sina tomma, fattiga händer mot Frälsaren. In i det sista låg han och bad, och över gränsen gick han frid-

Foto: M. Lindén

Missionär Haglund utanför kapellet i Yungtsi.

fullt. Några dagar därefter fördes hans stoft ut ur staden och till hans sista vilorum. Innan kistan fördes ut, hade vi en liten gudstjänst i hans hem, då ingenting av hedniska ceremonier förekom. Ett 70—80-tal personer i staden ha nedtecknat sina namn som sökare, men vem kan veta om de skola stå fast vid sitt beslut? Här är dock en själ, som bärgats för evigt. "Hais far" dog lycklig. I Guds rike fick han medborgarskap på grund av fri nåd, trots det att han kom sent.

Den snälle mannen Li ville jag också berätta något om. Men jag gör det med bävan, ty man får så ofta se, att dem man skriver om så lätt komma på fall. Men må vi sluta en ännu fastare bönering omkring både Li och alla våra troende, att de må bli bevarade i tron med ett gott samvete! Li hade inte haft det lätt. Sönerna hade skilt sig ifrån honom, ty de ville tro på Buddha och ej på Jesus, och på faderns ideliga försök att övertyga dem, att Buddha ej kan frälsa, hade de blivit trötta. Så blev hans hustru sjuk och dog, och hon dog såsom en kristen. Ingen prövning kunde rubba hans fasta tro på Gud och på att allt skall samverka till det bästa för dem som älska honom. En dag tog han alla sina pengar och gav dem till församlingen. Dem hade han förvärvat genom sin småhandel, och därför blev det ett verkligt offer, som Gud säkerligen välsignar honom för. "Hur kan han ge så mycket", sade kineserna. Men han gav det helhjärtat som ett ringa tack för Guds godhet emot honom. Och man skall väl ge Gud det bästa! I år blev han döpt, och det var ett trosfriskt vittnesbörd, som han vid församlingsrådets sammanträde avlade.

Han, som sprängde gravens portar, har under det gångna året gjort sitt inträde i mångas liv. Förutfattade meningar har förbytts i brinnande tro. Många slöa och tröga ha blivit brinnande i Anden, och för många fattiga har Evangelium predikats. Vi ha nyligen firat påsk, och för många blev det för visso ej endast påskfirande i yttre mening och form, utan Påsk i anda och sanning. Den Uppstånde och Upphöjde har visat sig för dem. Ära vare Gud i höjden, som bjuder frid i överflödande mått åt alla dem, som åkalla hans namn!

"Ty Kristus vägen banat
till härlighet och ljus,
högt över tidens dimmor
hem till vår faders hus.

O, jubla, frälsta hjärta,
brist ut i lovsångsljud!
Ty döden måste vika
uppå vår Herres bud."

Med hjärtliga hälsningar och ett varmt tack för kärleksfullt intresse! Tack, att Ni ihågkommer oss i fortsättningen med Edra brinnande böner! Min kamrat Gösta Goës förenar sig med mig i denna hälsning.

Allas Eder varmt tillgivne
Åke Haglund.

I ovanstående hälsning och tack förenar sig

Gerda Carlén. Frances H. E. Bartlett. Astrid Håkanson.

»Ett välsignat stormöte.»

Utdrag ur brev från fröken *Astrid Håkansson,* skrivet i Juicheng den 11/5.

Jag vill i dag berätta litet om vårt stormöte. Vi hade mycket bett Herren, att det skulle bli möjligt för oss att ha stormöte i frid, och att vår församlings pastor, Åke Haglund, samt söndagsskolsekreterare Suen skulle kunna komma hit över.

Måndagen den 24 april kommo de båda. På onsdagen, alltså dagen före stormötet, kom åter en stor skara flyktingar hit. Vi undrade, huru vi skulle kunna taga emot mötesdeltagarna, då så många flyktingar voro här, men på förmiddagen nästa dag kunde dessa gå hem igen, så att vi fingo tomt och kunde

taga emot våra kära kristna. På torsdags e. m. inleddes stormötet.

Herr Suen talade varje dag på två av dagens möten. Alla voro mycket glada och intreserade av att höra hans goda, lärorika predikningar. Dessutom talade han så enkelt, att alla kunde följa med. Morgon- och aftonmöten hade vi både i kapellet och här i gästrummet. På lördags f. m. var det församlingsmöte, då tre diakoner och två diakonissor samt församlingsråd valdes.

Det är underbart, att offren i församlingen under ett så svårt år som 1938 ha varit dubbelt så stora som under 1937. Många tackoffer ha framburits. En fru Chang kom i all tysthet och gav 15 dollar till församlingen. Hon har jord, och hon har bett Gud hjälpa sig med försäljningen av densamma. Ett tackoffer lovade hon då Gud. Nu kom hon och frambar detta redan på förhand. Ännu har hon ej fått sälja jorden, men hon handlade i tro. Flera gånger förut har hon i tysthet givit offergåvor till församlingen. Hon har fått lida mycket för sin tro, men blivit beståndande. På söndagsmorgonen döptes hon tillsammans med tjugoen andra, män och kvinnor. Några av dessa tillhöra Yungtsi församling, men kunde ej gå dit över för undervisning och dop på grund av oroligheterna. Lördagsmiddagen samlades vi till offermöte. Vi fingo gå fram till offerkistan och frambära våra gåvor. Tänk Er, kära Vänner, det blev 58 dollar! Underbart!

På lördagsaftonen invigdes diakonerna och diakonissorna. Våra tre evangelister, Uang, Iao och Üen blevo alla diakoner. En f. d. bibelkvinna, fru Iao, samt fru Liu valdes till diakonissor. Fru Iao slutade som bibelkvinna på grund av sina dåliga ögon. Hennes far var kinesläkare. Hon var mycket duktig att hjälpa sjuka, så hon har fullt upp med arbete, såsom magmassage, böldbehandling o. d. Fru Lius farfar var diakon i församlingen här. Hon har växt upp i ett gediget kristet hem och har fått en mycket god utbildning. Senast har hon varit anställd i stadens skola, likasom hennes man, herr Liu, numera har en ansvarsfull uppgift och dessutom frivilligt deltager med en lektion om dagen vid gossarnas bibelskola. Denna har 50 elever, och ännu flera hade velat komma, men det har ej gått att bereda plats. Egentligen är det endast plats för 30 gossar. Fru Liu har hjälpt oss mycket med undervisning och möten i flyktingsarbetet. Hon är en glad, frigjord, nitälskande kristen. Deras hem i staden är förstört, men det sörjer hon ej över, ty hon är en "brudesjäl".

Avslutningsmötet på söndagsaftonen var gripande. Ett 100-tal nattvardsgäster samlades kring Herrens bord. Pastorn och fyra diakoner tjänade vid nattvardsbordet. — Efter ett tidigt morgonmöte på måndagen gick var och en hem till sitt igen, till alla vardagslivets svårigheter och prövningar. Men vi prisa Gud, som gav oss ett så rikt välsignat stormöte. Välbesökt var det också, många, många fingo sitta ute och lyssna.

Tidigt på onsdagsmorgonen reste herr Suen, fröken Bartlett och missionär Haglund till Chiehhsien.

Det är mycket sjukt bland folket. Två av skolflickorna ha förlorat sina fäder. Gamla fru Uang ligger svårt sjuk i nervfeber sedan en vecka tillbaka. Kanske Herren vill taga hem sitt barn. Dessutom ligger lärarinnan i kvinnoskolan sjuk. Men vi hoppas, att det ej är något allvarligt.

Tant Gerda Carlén hälsar så innerligt till Er alla och tackar för förbön.

Kära Vänner, jag sänder Eder alla de hjärtligaste hälsningar.

»Flygningar nästan hela dagen.»

Byn utanför Tali den 11 maj 1939.

Kära Vänner! "Lovsång höves oss."

Vi ha just firat vårt stormöte. På förhand var det bestämt, att endast dopkandidater, ledare och lokalförsamlingens medlemmar skulle komma med, ty vi hade ej utrymme för utstationsför-

samlingarnas folk. "Söder om floderna" kände dock behovet av att få fira högtid med oss, då de ej såsom utstationsförsamlingarna "norr om floderna" kunnat samlas till utstations-stormöte. Alltså kommo ganska många med från "södern", t. o. m. 2 kvinnor, som gått över tre mil! Stormötet firades i "vår by", och det gick riktigt bra att få rum med mycket folk, tack vare det utmärkta sättet att sitta på golvet (på utlagda mattor), och eftersom "kapellet" ej har hel vägg, varför man kan sitta och höra ute på gården. — — Det var goda möten och stor fröjd. Men på söndagen hade vi flygvarningar nästan hela dagen, t. o. m. under nattvardsmötet kl. 9 på kvällen satt jag i spänning, ty vi hade fått order, att genast släcka lampor och sitta i mörkret om flygplan hördes! Lyckligtvis kommo de ej, men vi hade hört dem flera gånger under dagen, ja, under själva högmässan kretsade de över vår stad och vår by! Predikan avbröts, alla sutto kvar på sina platser under bön, tills det var lugnt igen, då mötet kunde fortsätta. På e. m. måste vi gå in till staden, där dop- och nattvardsmötet hölls, men även då hindrades vi av flygvarningar. Vi voro dock mycket tacksamma att vi sluppo nedslag i staden. Vi hörde nedslag från grannstaden, 2 mil från oss. — — 20 kvinnor och 8 män blevo döpta. Flera hade hoppats kunna komma med, men de blevo hindrade, ej minst på grund av "krigsförhållanden", som gjorde det nödvändigt för dem att stanna hemma.

På söndags f. m. före högmässan hade vi "gruppmöte", 3 för män och 3 för kvinnor, uppdelade efter åldern. Dessutom särskilt möte för barn, förstås. Ämnet, som vi samtalade över, var "Jesus för mig" — "Jag för Jesus". Det blev mycket givande att lyssna till de många vittnesbörden om vad Jesus betyder för den ene och den andre av dem. Vad han är för dem, och vad de vilja göra för att leva helt för honom. Många gånger under stormötet nämndes Jesus som vår tillflykt "undfly-nöds-plats", som man skulle säga enligt den kinesiska översättningen. Och nog var det underbart höra om Guds beskydd över sina barn. Ende sonen till en av våra arbetare kastade sig ned vid en sandhög, då flygplan surrade över honom. Han blev beskjuten av planets kulsprutа, så att hans byxben fick hål av kulan, som gick igenom byxan, — men benet fick ej en skrapa! I sanning ett under. Andra hade varit intill hus, som förstördes vid bombardemang, men hade räddats både från skada och från fruktan!

Bibelkvinnor i Tali. Foto: I. Ackzell.

I måndags var det församlingsrådets sammanträde hela dagen, då flera viktiga frågor behandlades. — — Som ni väl vet, är "mitt rum" här i byn ett hörn av ett stort rum, där golvet var fullt med sovplatser under stormötet. Men trots allt prat och surr kunde jag i lugn få samtala med många under stormötesdagarna, då de, en efter en, sutto hos mig i det lilla privata hörnet och vi samtalade eller bådo tillsammans. Det gick bättre än jag väntat att få dessa små privatstunder, trots bristen på eget rum. Och så hjälpte nojset utanför flaggan till att vi innanför fingo samtala ostörda! Många bönhörelser och ingripanden av Gud fick jag höra om, liksom det också var tillfälle att tala varnande till dem, som det behövde.

En vecka före stormötet reste Thyra Lindgren från Tali, då det var hopp om ressällskap. Det var svår resa för henne på tåget till Sian, då tåget 3 gånger stannade för att de resande skulle ut och gömma sig för flygplan, som passerade! Och 1/2 timme efter ankomsten till missionsstationen i Sian kommo åter flygplan och bombarderade där. Men stationen skonades. Hjärtliga hälsningar till er alla! Kom ihåg oss i förbön alltfort! Glöm ej våra nydöpta!

Er tillgivna
I. Ackzell.

Från arbetet i Chiehhsien och Yuncheng.

Utdrag ur privatbrev från missionär *Carl F. Blom,* skrivet i Yuncheng 13—15/5.

Vi ha en hisklig sandstorm just nu, sorgligt nog. Våren har varit så torr att jorden är som fnöske, och så som den nötes upp av all trafik, blir den till finaste damm, och när stormen kommer flyger den vilt och tränger in i alla skrymslen. Ingenting har kunnat sås i vår av brist på regn, så att det blir ingen bomullsskörd. Än så länge är det ej stor fara för vetet, fastän det blir kort i strået och ej så bra matat, som man skulle önska. Höstsäden behöver ej sås på sex veckor till, så det är god tid att få allt regn, som behövs för den.

Selfrid Eriksson har nyss cyklat härifrån tillbaka till Ishih, d. v. s. han fick nog gå mestadels, ty stormen låg emot. Allt var gott hos dem, men det är en del saker i arbetet, som han behöver tala om. Cyklarne äro bra, när det är väder och väglag för dem.

I förrgår kommo Ethel och jag hem från Chiehhsien, där vi varit över deras vårmöte. Det hela var mycket gott, men det var ej mycket folk, ty lantfolket vågade sig ej in till staden. Det var ej tvåhundra personer, när vi voro som mest. Likväl blev det 34 dop, en del av dem hade stått över sedan i fjol; andra hade kommit till under nödtiden, men de flesta hade god grundval i den erhållna undervisningen och gott vittnesbörd som verkliga kristna. Pastor Wei var med och hjälpte till med predikan en eller två gånger om dagen. Det var ibland så hett och sedan kallt på nätterna att flera förkylde sig, och han bland dem. Det var en glädje att samarbeta med honom. Måtte Gud få bevara honom i ödmjukheten och göra honom till den hjälp i församlingsarbete, som han har förutsättningar att bliva!

Vid framkomsten till Chiehhsien möttes vi av Åke Haglund och hans fästmö, fröken Bartlett, som dagen förut kommit från Juicheng. Hon stannade där till vår hemresa, så att vi förde henne med oss på vår vagn.

Vi hade brev från Hugo Linder för några dagar sedan. Det hade mot vanligheten blivit möjligt för dem att köpa kött, så att det går att få den nödvändiga dieten för Marie Linder, och följaktligen hoppas de kunna stanna på sin post över sommaren. Thyra Lindgren har rest för att få sällskap ned till kusten med ett hemresande missionärspar, men kom för sent till mötesplatsen. Nu vet jag ej hur hon söker komma

fram. Det skall bli intressant att se åt vilket håll hon vänder sig och hur det går.

Den 14:de. Söndag.

Som vanligt var kapellet vid gudstjänsten överfullt i f. m. och sekreterare Yang Li-wu höll en mycket god predikan över de två konungarna Manasse och Amon: Två syndare, en som bättrade sig och en som förhärdade sig, samt deras olika slut. Han är ej stark och har nu arbetat utan vila i nära två år och skulle behöva en ordentlig fritid, men det är inte lätt att undvara honom, och ingenstans finns det att resa, där han kan få vila och vederkvickelse.

Stormen har lagt sig i dag, men lämnat ett tjockt lager av damm efter sig. Jag hade nästan vågat hoppas, den skulle bringa regn, men än har intet synts till. Vi ha sått och planterat en del grönsaker, men det är knappt lönt att söka hålla dem vid liv genom brunnsbevattning. En duktig rotblöta skulle ge dem en start, och sedan kunde det kanske gå.

På vägen hem från Chiehhsien, då vi foro utmed saltsjön, den kortaste och minst trafikerade vägen, foro vi förbi ett urgammalt tempel, kallat vilda rävens källa, emedan en färskvattenskälla springer fram ur sluttningen där. Under alla år har den platsen varit en utflyktsplats för oss på vårarne och även under sommaren, då vi bott här i staden. Nu var allt raserat, inte en pinne kvar eller ett helt taktegel eller något av anläggningarna; blott några stycken av murrester här och där. I dammen låg en död fisk! Nästan alla träd voro nerhuggna, men vi funno ett, där vi satte oss ned i skuggan bland förödelsen och drucko vårt kaffe. Det påminde om Jeremia bland Jerusalems ruiner. Vi ta ju inga fotografier, men det skulle blivit ett bra exempel på förödelsens styggelse. — Ja, jag menade verkligen "kaffe", ty vi ha lyckats få sådant igen, fastän det får lov att vara högtidsvara.

Måndag.

I dag ligger Ethel, troligen en förkylning eller kanske influensa, som varit svår i år. Allt detta damm för med sig alla möjliga smittoämnen. Hon hade en mycket svår natt, men nu har medicinen verkat, så att hon är lugnare, och jag hoppas det ej skall bli långsamt eller allvarligt. I natt var jag nästan rädd för kolera.

Nu måste jag gå till sammanträde för Asylkommittén för att tala om sommarens anordningar, särskilt de ekonomiska. Vi ha nu ingenting annat än de hjälpmedel, vi fått hemifrån, så att det gäller att vara försiktig, på samma gång som vi ej kunna klippa av för tvärt för dem, som ej kunna vistas i sina hem. Vi ha tre mulor och en åsna, vilka tämligen ständigt äro i arbete, antingen med att dra kvarnen eller forsla in spannmål och materialier eller att skjutsa olika missionärer. Det skulle vara hart när omöjligt att reda sig utan dem, men de kosta pengar att underhålla!

På kvällen!

Ethel är bättre i kväll och jag hoppas uppe i morgon.

De varmaste hälsningar till alla vännerna.

»Gud är god!»

Utdrag ur privatbrev från fröken *Lisa Gustafsson*, skrivet i Ishih 18—21 maj.

Det är Kristi himmelfärdsdag, och tanken har farit iväg till Betesdakyrkan och Er alla kära samlade där till högtid. Jag har hela dagen sjungit i mitt hjärta: "Till härlighetens land igen".

Vi sluta skolan här den 25 maj, och det skall bli skönt få ferier och tomt i skolan. Jag har hopp om att få släppa hem alla eleverna denna sommar. Vi behöva att få koppla av litet var, ty det att ha fullt av flickor att ha ansvar för tager kraft. Denna termin har också varit prövande på grund av mycket sjukdom bland eleverna, det har tagit dubbelt med kraft och omsorg.

I dag är det den 20 maj. Hanna och Selfrid Eriksson kommo till mig i förr-

går, och vi hade en stund samman i bön för Eder därhemma. Må Herren utgjuta sin Ande över alla dagarnas möten till välsignelse för alla, alla. I dag äro Ni ute på Duvbo, och jag undrar just om Ni ha lika strålande solsken som vi här. Innerligt önskar jag att Ni ej må ha 35° varmt, ty det är litet väl mycket.

Jag har ett brev framför mig av den 20 maj 1938. Detta brev fick jag den 1:sta maj i år. Men bättre sent än aldrig! Jag är ledsen över att det blivit så sparsamt med hälsningar från mig, men det har varit så mycket, som tagit krafterna i anspråk, och jag lever hela dagarna beständigt för kineserna. När så kvällen kommer, och jag kommer in till mig, orkar jag inte skriva.

I år firade jag Valborgsmässoafton och 1:sta maj i Yuncheng. Jag måste resa in med en sjuk skolflicka, som skulle opereras, och dessutom skulle Carl Blom hjälpa mina tänder. Det gjorde han också, men samtidigt rådde han mig söka komma till tandläkare. Och det innebär Pekingresa. När nu skolan är slut reser jag omedelbart in till Yuncheng och sedan vidare, när pass och annat hunnit ordnas. Dagny Nordgren reser troligtvis också med för samma ändamål och för att få litet ombyte. Min lärare i flickskolan följer med som eskort och hjälp under vägen. Dagny tänker stanna vid kusten över sommaren, men jag hoppas kunna resa tillbaka in i landet så fort tänder och ögon fått den hjälp de så väl behöva. Jag är rädd att bli avskuren och ej hinna hem till skolan åter börjar i aug. Det är inte med glädje jag tänker på denna resa, ty tiderna äro sådana, att man ej gärna ger sig ut, om man ej är tvungen.

Det är roligt att resa bort även av den anledningen, att det är roligt komma hem och se alla de glada, välkommande ansiktena igen. Gud vare tack för mina kära flickor. Vet ni, jag lever så med kineserna, att jag alldeles glömmer, att de äro kineser och jag svensk, tills det kommer något som dock klart visar, att det är stor skillnad i tänkesätt och handlingssätt. Dock, älska dem kan jag ej annat än göra. Ja, Ni förstå säkert min tacksamhet emot Gud över att ha hälsa och krafter och få vara här ute. Gud är god!

Det är sommar, när detta når Sverige, och då komma "veckorna". Må Gud

E. Berg.
Fattig kinesflicka plockar ax på en åker.

välsigna varje "vecka" och dess deltagare. Jag tänker med sådan glädje och tacksamhet tillbaka på mina båda "veckor" sommaren 1935.

Det är nu söndagskväll, och det har varit en mycket het dag. Barnen samlas nu på min gård för att sjunga, tills det blir alldeles mörkt och stjärnorna tindra över våra huvuden. Det är sista söndagskvällen i skolan före uppbrottet, och sedan gå de tillbaka till alla hemmets och bygatans frestelser. Må Herren bevara dem från fall.

Innerliga hälsningar!

Planer för framryckning.*

Långt in i västra Kina, på platser dit man ej gärna kan tänka sig att japanska soldater någonsin kunna nå, kan man bli överraskad av att stöta på bevis för att man redan nu tydligt förbereder det återuppbyggnadsarbete, som man hoppas få utföra, då den nuvarande nödtiden är förbi. Man bygger t. ex. vägar ej blott med tanke på de nuvarande militära behoven, utan också för att bereda möjligheter att i fredstid transportera silke och andra artiklar, vilka skola exporteras från Kina till andra länder. Under det att larmsignaler varna för bombplan, vilka äro på väg mot respektive orter, finnas förutseende personer, som ej låta sin tankekraft förlamas av fruktan utan stilla arbeta för att planera och förbereda en välsignelsebringande gärning under fredliga förhållanden. De arbeta för att främja civilisationen. De tro icke att barbariet skall kunna behålla den slutliga segern. —

Ledare för Kina Inlandsmissionen voro vid nyårstiden samlade i Shanghai i ett liknande ärende. Förutom flera ledare i Kina voro föreståndarna i England och Amerika närvarande vid detta möte, då man i tro på Guds löften och på hans segerkraft rådgjorde om uppgifterna, givna av Missionens Herre. En enighetens ande var rådande, och man hade en förnimmelse av, att Gud tydligt visade vad som var hans vilja och plan för det framtida arbetet. Därför kunde man, trots den politiska osäkerheten och osannolikheten av snar fred, med frimodighet planlägga framryckning. Över stridslarmet hördes ropet från de människor, som höllo på att gå under utan Gud och utan hopp, och man förnam, att i himlarymderna utkämpades en strid, mera fruktansvärd än kriget i Kina, en strid inför vilken Herrens stridsmän ej få stå likgiltiga.

— — —

Huru skola då misionärerna fylla sina uppgifter, och vilka äro deras arbetsuppgifter? — Egentliga evangelisationsuppgifter torde i stort sett mer och mer anförtros åt den kinesiska kristna kyrkan, och missionären måste i regel mera än förr i allt sitt arbete stå i förbindelse med denna kyrka, även om han ibland måste sakta farten för att få församlingen med sig. Han bör skaffa en karta över sitt arbetsområde och vid möten och konferenser på allvar taga upp frågor om arbetsområdets systematiska evangelisering.

Målet för arbetet är dock ej blott att sprida utsädet utan även att inbärga skörden. Det har därvid visat sig, att det ofta är lättare arbeta målmedvetet om man koncentrerar sig och ej breder ut sig allt för mycket. Bildandet av grupper med uppgift att evangelisera ett visst område och tältverksamhet under en längre tid på samma plats äro exempel på koncentrerat arbete med goda resultat. På så sätt kunna också landsbygdens behov tillgodoses, så att ej endast de större samhällena bli berörda, och man kan numera också begagna sig av tidningar och radioutsändningar för att med evangelium nå skaror, som man eljest aldrig kunnat få inom hörhåll.

Vikten av att nå de unga i Kina med evangelium måste särskilt betonas. Gamla kinesiska kristna höras ofta beklaga sin oförmåga då det gäller vinna och behålla ungdomen i församlingarna. Ett särskilt arbete härför har visat sig vara behövligt, och alla borde känna vikten av att genom söndagsskolor, ungdomsföreningar, feriekurser, ungdomsmöten och arbete bland skolungdom vinna de unga för Gud. I varje provins skulle det vara åtminstone en arbetare, kallad av Gud till uppgiften att arbeta bland de unga, vilkens kallel-

* I "China's Millions" för sistlidna mars månad var införd en artikel av biskop *F. Houghton,* i vilken han berättar om överläggningar, vilka vid nyårstiden hållits på Kina Inlandsmissionen i Shanghai. Enär denna artikel innehåller mycket, som är av intresse för oss och vårt arbete, införes den nu i sammandrag och fri översättning.

se blivit prövad under språkstudier och en "vanlig" missionärs gärning. Denne ungdomssekreterare skulle ha såsom uppgift att anordna särskilda möten, träna medarbetare och att samarbeta med övriga missionärer för att göra ungdomsarbetet så fruktbringande som möjligt.

Bibelkurser och Bibelinstitut måste få ett framträdande rum på Kina Inlandsmissionens program, och behovet av män och kvinnor, som kunna ägna sig åt detta arbete är stort. Alla missionärer, som ha sitt arbete i förbindelse med församlingarna, få också tillfällen att medverka vid undervisningen i kortare bibelkurser för församlingsmedlemmar och ledare. Då Gud utväljer någon att bliva ledare i församlingen, behöva vi göra vad på oss ankommer för att möjliggöra hans eller hennes utbildning. Må Gud också ge Missionen såväl som församlingarna nåd till att känna igen dem Gud kallat att bliva ledare och i rätt tid erkänna dem såsom sådana!

Även skolbildning i allmänhet torde bliva en missionsuppgift, åtminstone i en del distrikt, där Kina Inlandsmissionen måste hjälpa de kristna församlingarna att upprätta högre skolor och att utveckla redan befintliga folk- och småskolor. Det är ägnat att väcka förvåning huru stor del av Kinas nuvarande kristna ledare som haft förmånen att såsom barn gå i kristna skolor, och ehuru det är de kristna församlingarna, som i första hand skola känna ansvaret för den kristna skolverksamheten, måste Missionen vara redo att stödja och hjälpa dem, då de visat praktiska prov på sin energi och sitt intresse för detta arbete.

Intresset för medicinskt arbete inom Kina Inlandsmissionen tog sig bl. a. uttryck i beslutet att tillsätta en medicinsk rådgivare, som skall ha till uppgift att samordna det medicinska arbetet, systematiskt besöka Kina Inlandsmissionens sjukhus och i samråd med Missionens ledning söka stärka denna arbetsgren.

*

Av det föregående framgår tydligt att man behöver nya missionärer för att den planerade framryckningen skall kunna förverkligas. Under självrannsakan stannade man också inför frågan, huru dana dessa nya missionärer borde vara. Följande frågor borde man bl. a. stanna inför för att få klarhet, huruvida missionärskandidaten, vare sig det är man eller kvinna, verkligen är kallad av Gud till tjänsten på missionsfältet i Kina.

Har han eller hon en levande och en allt mer och mer fördjupad erfarenhet av gemenskap med Gud i Kristus, och lever han eller hon ett liv, som bär vittne därom?

Finnes det hos honom eller henne omisskänneliga bevis för en ivrig kärlek till människosjälar, som tar sig uttryck i försök att särskilt genom personligt arbete leda dem till Kristus?

Finnes det hos honom eller henne, då inträde i Kina Inlandsmissionen nu sökes, en förvissning om att Gud kallat till en gärning och ett liv i direkt förlitande på att Gud skall fylla lekamliga såväl som andliga behov?

Finnes det, om ock blott i outvecklat stadium, någon bestämd andlig gåva, som han eller hon kan göra fruktbärande i Kina och bland de kristna där?

Känner han eller hon sin Bibel, boken som skall bli grunden för all hans eller hennes undervisning, och har han eller hon förmåga att ge bibelkännedom åt andra?

Har han eller hon en intellektuell duglighet (här är ej fråga om något särskilt mått av förvärvade kunskaper) och vakenhet, som kan rekommendera honom eller henne för ett folk, som håller lärdom i ära, och göra det möjligt för honom eller henne att lära deras språk? Har han eller hon tillgodogjort sig de möjligheter till utbildning som givits dem?

Är han eller hon framåtsträvande i sitt arbete för Guds rike och dock redo att ödmjukt överlämna åt andra att fälla omdömen och leda, så att han eller hon

kan samarbeta med andra, ja, akta andra högre än sig själv?

*

Förödmjukade under känslan av misslyckanden och oförmåga men ock fyllda av nytt hopp med tanke på målet för arbetet överlämnade man sig vid detta möte på nytt åt Gud för uppgiften. Skola de uppgjorda planerna bli förverkligade? Svaret på denna fråga beror till en del på dem, som fått såsom sin uppgift att i hemländerna bedja och arbeta för Missionen. "Genom Eder förbön" kunna svaga församlingar bli stärkta, kinesiska ledare kunna beklädas med kraft, och hela Missionen kan få den himmelska syn och andekraft, som behövs för att utföra uppgiften. "Genom Eder förbön" kunna dörrarna för Ordets predikan hållas öppna och hinder kunna röjas undan.

— Vi äro alla kallade att bereda väg för Herren, och han själv måste gå med och utföra sitt verk om verket skall ha framgång. Vi få, för att använda en annan bild, gräva gropar i den torra dalen, men den törst, som tusenden runt omkring oss lida av, kan ej stillas förr än genom Jesu Kristi Andes hjälp levande vattenströmmar fylla dalen och groparna, som vi fått vara med om att gräva (2 Kon. 3: 16, 17).

REDOVISNINGAR

för medel influtna till "Svenska Missionen i Kina" under juni 1939.

Allmänna missionsmedel.

909. I. P., Skillingaryd ..... 15:—
910. E. B., Sthlm 8:25
912. K. S., Vinslöv, "Åt Herren" .. 35:—
913. K. G., Sthlm ..... 20:—
914. "En länk" ..... 10:—
915. K. G. A., Jkpg, för "Haglund-Bartlett" underh. ..... 30:—
916. M. S., Jkpg, "tackoffer till Herren" ..... 100:—
919. Kinavänner i Trelleborg, gm F. C. ..... 50:—
920. C. R., Töreboda ..... 25:—
921. J. G., Vadstena ..... 10:—
922. O. B., "till minne av älskad maka" gm A. B., Skellefteå .. 10:—
923. Okänd, "med tack till Gud för återvunnen hälsa" ..... 30:—
924. D:o, "en liten slant då och då" 11:—
925. "Mauritzbergsgruppen", till Dagny Nordgrens underh. .. 67:—
926. H. A., Äppelviken ..... 20:—
927. 1 Mos. 32:10, till Thyra Lindgrens underh. ..... 70:—
928. "En länk" ..... 5:—
929. Ölmstads Missionsförsaml. ... 50:—
930. B. P., Undersåker, "Genom sin makts ord bär han allt" ..... 7:—
931. E. J., Boden, till Joh. Aspbergs underh. ..... 100:—
932. Ödeshög Kyrkl. syfören. ..... 150:—
935. B. o. K. L., Sthlm ..... 30:—
936. Malmölänkarna, till Ester Bergs minne, 30/5 ..... 22:50
937. Koll. i Jumskils kyrka ..... 25:—
938. C. R., Gävle ..... 20:—
939. Koll. vid L. M. F. möte i Sandarne, Söderhamn ..... 50:—
940. A. P., Skattungbyn ..... 10:—
941. Koll. i d:o 27:50
942. Skattungbyns Missionssyf., reseb. 2:50
943. Koll. i Stackmora, Orsa ..... 18:—
944. K. E. W., d:o 10:
945. A. W., Korsnäs ..... 25:—
946. E., d:o ..... 1:—
947. Onämnd, Vrigstad ..... 10:—
948. Östra Distr. av Sveriges K. F. U. M., till Malte Ringbergs underh. ..... 250:—
949. Måndags syfören., Nkpg ..... 35:—
950. A. H., Gryckesbo, 5/6 1936 .. 10:—
951. B. G., Sollefteå ..... 25:—
952. Missionsvänner i Yngsjö o. Åhuskärr gm N. E. E. ..... 50:—
957. E. L., Huskvarna ..... 30:—
958. "Sjuk missionsvän" gm V. P., Nkpg ..... 10:—
959. Ö.H.K.U.F.: Ulriksdals Ungdomsf. Judith Hultqvists minne till Ebba Vidéns underh. 25:—, till C. Bloms underh. Ulriksdals d:o 25:—, Holsby d:o 100:—, Vetlanda d:o 150:—, Mamrelunds d:o 50:—, Österkorsberga d:o 100:—, till M. Lindéns d:o: d:o 50:— ..... 500:—
961. En sparbössa 79:65
962. E. B., Råneå 2:75
963. "En liten gåva för sådden i Kina" A. E., Hbg ..... 20:—
964. E. S. H. ..... 100:—
965. Kinakretsens sparb., gm G. G., Uppsala ..... 20:—
966. E. U., gm d:o ..... 5:—
967. O. H., Ursviken, "en blomma

	på farbror Bergströms bår" ..	10:—
968.	H. o. I. J., Gbg	25:—
969.	Alsens syfören.	40:—
970.	"Kinalänken", Lund, "I Herren Jesu namn".....	35:—
971.	I. B., Duvbo, "Herrens"	10:—
972.	"En vän" 5 Mos. 4:7	25:—
973.	E. o. J. Rn, "tackoffer"	100:—
974.	M. T., Vrigstad	15:—
975.	Habelsbolets Missionsförsaml., Älgarås	25:—
976.	A. o. M. L., Sthlm, i st. för blommor vid Trafikinspektor Carl Hanssons bår	5:—
981.	A. o. S. G., Medalby	10:—
982.	J. J., Lugnås	30:—
983.	"th, till E. Lenells underh. ..	25:—
984.	"Missionsvän i Öja", gm F. T.	50:—
985.	"Apotekarfamiljen i Delsbo"	50:—
987.	Återbet. omkostn.	75:—
988.	L. H., "tionde"	5:—
989.	E. H., "en blomma på Josefs grav 12/6"	10:—
990.	Skolbarnen i Överbyns skola o. deras lärarinna gm E. G.	10:—
993.	M. H.	5:—
994.	S. J., Örebro, "en liten tacksamhetsgärd"	100:—
995.	Senapskornet, Lidköping, till Gerda Carléns underh.	50:—
999.	L. S.	50:—
1000.	Klockarbergets Mfg	70:—
1001.	R.-L. B., Sk-hamn	50:—
1002.	A. L., Östersund	12:—
1003.	Askims kyrkl. ungd. krets till Gösta Goës underh.	50:—
1004.	Skellefteå Mfg	50:—
1006.	Testamentsmedel efter avl. Kristina Johansson, Ekenässjön	650:—
1007.	"Onämnd, ett tack för något återvunnen hälsa"	280:—
1008.	"En länk, tackoffer till Gud"	10:—
1009.	"Onämnd"	10:—
1010.	K. B., Duvbo	10:—
1015.	Flicksyfören., Söderomsjön till Runa Häggs underh.	30:25
1016.	I. T. B., offerkuvert gm A. J., Alingsås	10:—
1017.	Borås-Sjömarkens Kinakrets .	180:—
1018.	K. K., Björköby	15:—
1019.	"Av Herren — till Herren", Skelleftehamn	30:—
1020.	A. N., Ursviken, till "farbror Bergströms minne"	5:—
1021.	"En vän", till Judith Hultqvists gravvård i Hongkong	10:—
1023.	E. S.	5:—
1024.	Etelhems syfören.	150:—
1025.	Onämnd i Svenskbyn	2:50
1027.	De ungas syfören. o. Juniorpojkarna, Åstorp	50:—
1028.	Nordvästra syfören., Ölmstad	50:—
1029.	A. S., Björköby	50:—
1033.	K.F.U.K., Kristianstad, till Ida Söderbergs underh.	340:—
1034.	A. B., Vedevåg	10:—
1035.	E. B., Sthlm	50:—
1036.	A. M., Visby, till Gerda Carléns underh.	25:—
1037.	Luleåkretsen	31:45
1038.	Koll. i Boda 24/6	12:—
1039.	C. J., Stensjön	10:—
	Kronor	5.230:35

Särskilda ändamål.

908.	Erstorps Ungdomsfören., till evang. underh.	100:—
911.	M. L., till Gerda Gustavssons kvinnoarb.	12:—
917.	Syfören., i Ljungby, till I. Ackzell för barn- o. kvinnoarb. ..	100:—
918.	D:o sparb., till d:o	26:20
933.	D. P., Tingsryd, till d:o att anv. efter gottf.	10:—
934.	Skintebo söndagsskola, till barnh. i Sinan	8:20
953.	A. o. A. B., Duvbo, till I. Ackzell för verks. i Tali	10:—
954.	Till Lisa Gustafsson o. Selfrid Eriksson, att anv. för kvinnoarb. i Ishih	15:—
955.	Yngl. fören. Libanons Missionskrets, Gbg, till evang. underh.	300:—
956.	Barnen i Oldens skola, till nödl. barn i Kina	5:—
960.	F. o. E. M., till Hugo Linder att anv. efter gottf.	50:—
977.	"X", till kinas svältande barn gm H. T., Malmö	15:—
978.	"En vän", till Gerda Carlén för Jang	50:—
979.	Redbergslids syfören., till evang. o. lärare i Mienchih ...	200:—
980.	A. o. S. G., Medalby, till de nödl.	15:—
991.	Från lärarinnor o. barn i Visby småskola till hungr. barn	18:—
992.	A. R., till Lisa Gustafssons skyddsling	10:—
996.	"En vän", till Gerda Carléns bibelkv. fru Jangs underh. ...	25:—
997.	Till d:o, för lindrande av nöden	25:—
998.	J. S., Huskvarna, "tackoffer" till lidande kineser	10:—
1005.	Missionsvänner i Älgarås, till Maria Petterssons barnh. gm H. I.	10:—
1011.	E. o. G. J., Nkpg, till Gerda Carlén för evang. Wangs underh.	100:—
1012.	M. L., till G. Gustavssons kvinnoarb.	20:—
1013.	L. S., Obbola, till Dagny Nordgren, att anv. efter gottf.	10:—
1014.	Småskolbarn i Söderomsjön, till bibeldelar bland flyktingar	2:75

1022. I. A. M., till tre evang. underh. 300:—
1026. "Mormors minne", till verks. i Puchow ..... 35:—
1030. G. A., Nykvarn, till I. Ackzell, att anv. efter gottf. ..... 15:—
1031. E. J., Vetlanda, till G. Carlén, att anv. för evang. i Juicheng 50:—
1032. Missionsförsäljning i Hagaby skola till barnh. i Sinan ..... 50:—

Kronor 1.597:15

Medel givna med särskild föreskrift.

986. Testamentsmedel efter fru Thilda Sandberg, Ystad, "varav årliga räntan skall användas till bidrag av underhåll till en missionär" 13.203:30

Kronor 13.203:30

Allmänna missionsmedel	*5,230: 35*
Särskilda ändamål	*1,597: 15*
Medel givna med särskild föreskrift	*13,203: 30*
S:a under juni mån. 1939	*Kr 20,030: 80*

Med varmt tack till varje givare!

"Herren är god, ett värn i nödens tid, och han låter sig vårda om dem som förtrösta på honom." Nahum 1:7.

Redovisning för influtna gåvor till Missionshemmet i Duvbo. April—Juni 1939.

I kontanter:

J. A. W. P., Mönsterås, 10:—; A. B., Stockholm, 20:—; Hemmets bössa, 41:35; S. G., Nässjö, 25:—; Okänd vän, Skövde, 50:—; K. S., Växjö, 10:—; E. A., Vetlanda, till kaffebordet, 25:—; H. B., Hova, 10:—; Kaffepengar vid årsmötet, 108:30; F. E., Söderhamn, 50:—; H. K., Lund, 10:—.

In natura:

Vänner i Björkeryd, gm K. L., påskägg; S. Ö., Örsjö, en slipmaskin; Apoteket Delfinen, Göteborg, medicin; J. C., Bankeryd, kaffe; H. L., Stockholm, kaffe och te; En vän i Duvbo: div. möbler, kuddar, dukar, täcke, glas, porslin, tavlor m. m.; från A. S. hem, gm E. o. J. R., Stockholm, div. knivar, gafflar, skedar och andra husgerådsartiklar av nysilver.

Med varmt tack till varje givare!

"Eder Fader vet ju, vad I behöven." Matt. 6:8.

August och Augusta Berg.

Missionstidningen

Sinims Land.

Organ för *Svenska Missionen i Kina*, utkommer 1939 i sin 44 årgång. Ansvarig utgivare: *Erik Folke*. Redigerad under medverkan av *Martin Lindén* m. fl.

Tidningen utkommer med 20 nummer om året. Den innehåller uppbyggelseartiklar, brev från missionärerna, berättelser från missionsfältet, meddelanden om hemarbetet och missionsnotiser från olika fält.

Tidningen kostar: helt år kr. 2:25, tre kvartal kr. 1:75, halvår kr. 1:25, ett kvartal kr. 0:90.

Till utlandet kostar den kr. 2:75 pr. år.

Prenumeration kan verkställas på posten men ställer det sig fördelaktigare för missionen om den verkställes på vår Exp., Drottninggatan 55, Stockholm.

Redaktionen.

INNEHÅLL:

»Det är Herren.» — Från Red. o. Exp. — S. M. K:s Bibel- och Ungdomsveckor 1939. — Från missionärerna. — Planer för framryckning. — Redovisningar. — Missionstidningen Sinims Land.

Expedition: Drottninggatan 55. Telegramadress: "Sinim", Stockholm.
Telefon: 10 44 59. 10 54 73. Postgirokonto n:r 502 15.

Stockholm 1939. Boktr. A.-B. P. A. Palmers Eftr.

N:r 13. ÅRG. 44 10 AUG. 1939 PREN.-PRIS 2: 25

ANSVARIG UTGIVARE: E. FOLKE.

Deltagare på Åh. Foto H. BLOM.

ÅH 1939

"Den som har berett oss — just detta, det är Gud."

När jag ser tillbaka på "veckan" på Åh, komma dessa ord till mig, och jag är övertygad om att alla som voro med oss där instämma i de orden.

Nog kände vi, ända från det första välkomnande brevet där nerifrån, att vi gingo i av Gud beredda gärningar, och dock; det var ändå med litet bävan vi reste, men denna bävan försvann strax, då vi kommo till Åh och fingo se hur allt var tillrättalagt för oss. Så gingo vi med stor frimodighet in i uppgifterna.

En skara ungdom fanns redan på hemmet vid vår ankomst — och den mer än fördubblades då "de våra" kommo.

På kvällen samlades vi i den stora, trevliga samlingssalen och av fulla hjärtan sjöngo vi psalmen "Hela världen fröjdes Herren".

Missionsföreståndare *Erik Folke,* allas vår "farbror Erik", hälsade alla välkomna och talade om vad vi kände inför denna "vecka" och hur Gud själv banat vägen för oss hit. Han talade också om hur det särskilt gripit honom att vi fingo komma till Västkusten därför, att den första missionsgåva han fick från Sverige just var härifrån. Det var då han i början av sin vistelse i Kina stod inför det faktum att det i hans portmonnä endast fanns ett par dollar. Då kom en gåva från "en okänd vän på Västkusten" en gåva av £ 3:15:0. Vem denne vän var har aldrig blivit känt.

Som ett inledningsord för "veckan" läste farbror Erik Mal. 3:16, 17 och yttrade i sammandrag: Så säger Herren! Det var några som talade med varandra och Herren gav akt på det, och han lät skriva upp det i en minnesbok inför hans ansikte till åminnelse. Vi få här ha den förmänen att ha gemenskap med varandra och få tala med varandra, men det är en som följer oss och ger akt på vad vi säga, vad vi tala om. Han är ständigt nära, och hans ögon äro ständigt öppna för att lyssna. Herren gläds över att hans barn ha gemenskap med varandra, och att de tala så att hans hjärta blir tillfredsställt. Icke ett ord som talas faller till jorden, utan att Herrens öra ger akt på det. Hans barns ord äro så dyrbara och betyda så mycket för honom.

De som tala så skall Herren ha som sin egendom, de skola få en äreställning inför Herren. De skola vara min egendom, säger Herren. Vi förstå att det är på den stora dagen som han skall kalla fram de sina, de som han fått vara i samtal med, och dem skall han sätta på äreställen, hans utvalda egendom. "Jag skall skona dem, som en Fader skonar sin Son", säger Herren, och han pekar på de allvarliga tider som stunda och som skicka sina förebud och som icke äro långt borta.

Det synes mig, att det är ett välsignat tillfälle för oss att här få vara i stillhet och ro med varandra, vi få tillfälle till tankeutbyte. Det är en underbar nåd detta. Det har betydelse och sådana följder att vi i alla evigheter skola tacka Herren för denna "vecka". Men vi få tänka på, att Herren hör oss. Kanske går någon här sörjande; han hör det. Vi glädjas; han förstår det. Det är en Gud som lever ibland sina barn och vet att göra livet rikt och fruktbart.

Efter en sång följde den sedvanliga presentationen, och så avslutades den första dagen i "veckan" med gemensam bön.

Morgonbönerna leddes av missionssekreterare *Martin Lindén.* Det gemensamma ämnet var: Huru vår hjärteställning till Gud bör vara. De olika dagarna talades om att våra hjärtan behöva vara rena, vederkvickta, brinnande och vidgade. Orden i Jak. 4:8 "Gören edra hjärtan rena, I människor med delad håg" skulle man kunna säga var något för oss. I början av versen står:

"Nalkens Gud". Det ordet talar till oss om hur det går till att få rena hjärtan. Vi få nalkas Gud och vi äga frimodighet i tillträde till nådens tron. Där finna vi rening för våra hjärtan. Jesu Kristi Guds Sons blod renar från all synd.

I Apg. 14:17 läsa vi: "— — vederkvickt Edra hjärtan med mat och glädje". Gud vederkvicker ej blott våra kroppar utan även hjärtan med mat och glädje. Vi få ej glömma att tacka Gud för det. Men vi få ej glömma dem som ha det ordnat på annat sätt. Tänk på Kina. Bed Gud för de våra därute. Det är sommar och varmt, och de behöva att Gud gör under med dem för att vederkvicka deras hjärtan. I Hebr. 13:9 står: "Det är gott att bliva styrkt". Det är väl det samma som vederkvickt och sammanhanget visar att det är den fria nåden i Jesus Kristus, hans lidande och död, som skall stärka våra hjärtan.

"Voro icke våra hjärtan brinnande i oss." Luk. 24:32. Herren Jesus hade för lärjungarna förklarat vad han gjort, och då blevo deras hjärtan brinnande. Är det icke något av skaparordets kraft som vi här se. Han sade, och det vart, och hans ord har samma kraft den dag som i dag är. När Jesus talar om vad han måst lida för oss, bliva våra hjärtan brinnande.

I 2 Kor. 6:13 läsa vi: "Vidgen också I edra hjärtan". Ha de blivit rena, vederkvickta och brinnande, vidgen dem ock. Gud vill att vi skola omfatta hela världen med hjärtat. "Gån ut i hela världen!" Behöva vi ej bedja Gud om den nåden att få våra hjärtan vidgade. Bed att han ger oss sådana hjärtan han vill att vi skola ha, och som han vill skapa i oss.

Bibelstudierna leddes av missionsföreståndare *Erik Folke,* och ämnet vi samlades om var: "Abrahams, Isaks och Jakobs Gud".

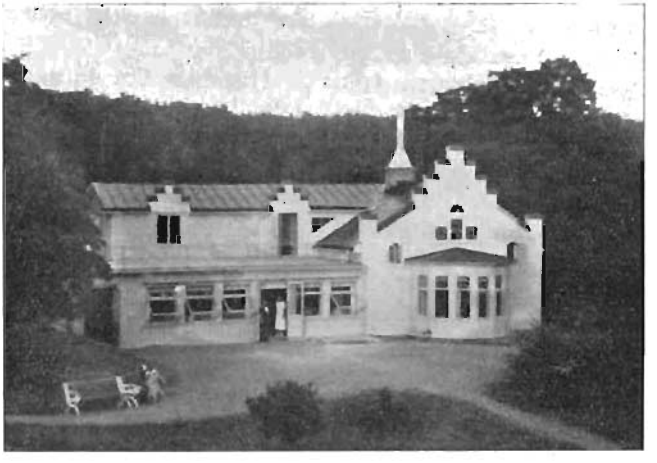

Matsalen.

"Det underbara namnet har stått så för mig, att jag icke kunnat komma från det. Må vi här få den underbara synen, se Abraham, Isak och Jakob, men framförallt se deras Gud. Jag önskar jag kunde samla allt det rika som finns i det, men det går ej för mänskliga tankar, för det bär rakt upp i härligheten på en gång, och det förbinder himlen och jorden och Herren med människor av samma kött och blod som vi." Med dessa ord inleddes bibelstudierna vilka här följa i kort sammandrag.

Det var ett namn som Herren ville ha för sig själv och det var: Abrahams, Isaks och Jakobs Gud. Är det ej som den himmelska härligheten komme till jorden. Han vet vad han menar med sig

själv i förhållande till oss. Han vill komma oss nära och fylla vårt liv med något som håller att leva och dö på. Jesus säger: De skola komma från alla håll och sitta till bords med Abraham, Isak och Jakob. Det skall bli en förunderlig dag. Vi få då höra och se hur de vandrade i tron och hur Gud förde dem fram. Och när vi få mötas vid de dukade borden då skola vi förstå vilken rikedom det ligger i att Abrahams, Isaks och Jakobs Gud är vår Gud och allt vad han gjorde med dem mäktar han göra med oss.

I 2 Mos. 3:— läsa vi om Mose då han var fårvaktare och var undantagen från Egypten, nu var han ej prins längre. Det var vägen som förde honom till den underbara härligheten. Han får lov att komma bortom öknen till Guds berg och där händer det något. Tänk, att det går också för oss i denna oroliga värld att få komma till samma ställe och göra samma erfarenhet som Mose. I v. 2—3 läsa vi om den brinnande busken. Det var ej jordisk eld, det var Herren själv som var i busken och han ropade: Mose! Mose! Nu blev det bara de två, Mose och Herren som möttes, och det var Gud själv som talade om för Mose vilken helig plats han stod på. I v. 6 var det som Gud gav sig sitt namn. Han mötte Mose med namnet: Abrahams, Isaks och Jakobs Gud, för att Mose skulle förstå vem han mötte. Det var ej underligt att Mose skylde sitt ansikte. Du och jag kunna få komma så nära Gud och vara ensamma med honom, vi två och ingen annan, och få höra: Jag är Abrahams, Isaks och Jakobs Gud, nu är det med mig du får tala och jag med dig.

Giv akt på vad Herren säger i den 7 v. Varje ord är fullt av värme och kärlek. "Jag har nogsamt sett mitt folks betryck". Tar Gud det så med sina barn. Tänk om vi finge höra dessa ord då vi lida och klaga att ingen finns som kan hjälpa oss. Så hör då den himmelska rösten. Det är ej tomma ord, det är hjärtats djupa, varma kärlek som talar. Sådan är han som säger i v. 8, 9, 10. "Därför har jag stigit ned — eftersom Israels barns rop har kommit till mig — därför må du gå åstad". Så talar Gud, och det skall översättas på alla tungomål. Det är den fasta grunden oss given, det är icke jag och min tro utan det är Abrahams, Isaks och Jakobs Gud. Han står kvar och skall så göra intill änden. Då slås dörren upp och han är vår värd och han tar med sig alla sina barn. Han vill nu ta oss bort från oss själva och föra oss till den brinnande busken och visa sin härlighet.

Hur blev det då med Abraham, Isak och Jakob när de hade en sådan Gud att tro på? I Hebr. 11 kap. få vi läsa om det. I v. 8, 9, där äro de på Guds löftes väg och de hade framkommit till löfteslandet. Hur hade de det där? Som om de bodde i ett främmande land, i tält. Och där talade de nog med varandra om hur det förhöll sig med förbundet och löftet. Men de väntade på "staden med de fasta grundvalarna", v. 10, det var vad de höllo på med. De sågo ända fram till det som står i Uppb. 21:2, det himmelska Jerusalem. Då gjorde det inget att det var skröpligt och svårt omkring dem, deras själ var upptagen, och jag är övertygad om att de visste sammanhanget. I v. 13 finna vi att de hade icke fått det utlovade, de hade endast sett det i fjärran. Det hör till Guds utkorade främlingars egendom. De få icke endast tänka det i fjärran, de få se det, och hälsa det. Gud har möjlighet att öppna vår blick så att vi tydligt se det som ligger fjärran i helig fulländning. I v. 14 läsa vi att det syntes på dem att de voro sökare, deras blick var vänd mot ett annat land. Nu stod deras håg till det himmelska. Därför blygdes icke Gud står det i v. 16. Han hade fått göra något för dem, han hade blivit ett stöd.

Gud vill vara ensam om sina barn, ensam Gud, och det är verkligen välsignat att få ha det så och det kunna vi få. Det är underbart hur Gud kunde få

sina patriarkers ögon så klara att de sågo ända fram till målet.

Vi få nu fortsätta att läsa om hur Gud bar sig åt med de sina för att föra dem dit han ville och fick bli ensam deras Gud. Så vill Jesus ha det med de sina, han vill få vara allt för oss, och vi lämna allt åt honom och slippa ha några omsorger. Vi få lämna allt åt honom, vårt förstånd, vår skicklighet och makt, och det som sedan blir gjort göres genom Andens kraft.

I 1 Mos. 12:1—4 är det första gången vi läsa om Herren och Abraham. När Herren icke ville släppa människorna på jorden, ville han ha en att börja med och fann Abraham. Han trodde Gud! Det är en tro så djup och klar att man tror sig försatt i Nya förbunddet. Den lyser så klart, och därför kan aposteln Paulus taga fram Abraham som exempel på den verkliga trons väg. Och Abraham får den äreställningen att kallas trons fader och Guds vän. Det är förunderligt att Gud vill träda i den märkliga gemenskapen där han får det, att det kan bli vänskapsförhållande mellan honom och hans barn.

Abraham trodde Gud, och Gud räknade honom det till rättfärdighet, och han blev så dyrbar för Guds hjärta. Vi komma ihåg löftet om sonen. Frestaren kommer och visar på omöjligheterna. Abraham säger: det är sant — men Gud. Han räknade med Gud och blev stärkt i tron. Och intet blev ouppfyllt som Gud lovat. Det kan bli så för oss, allt sviktar och vi ha bara ett ord kvar: Gud. Tro Gud! Icke om något, utan tro Gud. Så gjorde Abraham.

Så började de med varandra, Abraham och Gud, och Gud kom till Abraham och sade: Gå ut ur ditt land. Och Abraham gick! Det talades ej vidare om det. Gud var det som talade, och Abraham hörde och lydde. Vi skall ge akt på detta i Guds väg med Abraham att han var genast färdig ta konsekvenserna av trons lydnad. Gud sade: övergiv, och han övergav. Gud lärde honom förstå att det var att övergiva för att kunna hängiva, och han gjorde det. Han gick och kom fram till Kanaans land. Han fick ej veta vart han skulle gå, endast ett steg i sänder, inga klara framtidsplaner. Så skola vi ha det, det är en underbar väg, att bara få ta ett steg isänder med Gud. Abraham kom fram, men då fann han landet upptaget. Här möttes han nu av allehanda prövningar och han var blott en människa, och det blev en mörk tid för Abraham. I 14 kp. läsa vi om Abrahams möte med Melki-Sedek och genom honom fick han den gamla välsignelsen. Hebreerbrevets författare stannar ofta inför det stora i att vi ha vår Melki-Sedek, som har samma välsignelse för sitt folk på vår lydnads väg, och som vi en gång skola möta.

Gud visste hur det var för Abraham, därför kom han åter till honom. Det såg inte ut som det skulle bli som Abraham väntade. Därför säger han till Gud: Vad vill du då giva mig. Jag går barnlös. Då gav Herren honom det underbara löftet, och ingick med Abraham det "stora förbundet", 15 kp. Märk att i detta var det Gud ensam som stod för förbundet.

Så fick Abraham börja om igen och Gud började åter föra honom på den underbara vägen och jag önskar jag kunde gå igenom den ända fram till Moria berg, dit ledde den. Abraham lydde, han följde Herrens ledning och han gick dit Herren ledde. Men det blev åter prövningar för Abraham, vi läsa om det i 15 kp. De kunde ej vänta på Gud, men det blev bara lidande och sorg. Så är det när vi gå Gud i förväg, ej ha tid att vänta. Det dröjde 13 år innan Gud kom till Abraham igen och talade med honom. Då fick han och Sara sina nya namn och åter fingo de löftet. De voro båda gamla och skulle det bli en löftesson måste det bli från Gud, ty allt mänskligt var då uteslutet. Gud kom till Abraham än en gång, det står i 18 kp. Abraham satt och tänkte, han hade nog mycket att tänka på. När han såg upp stod där tre män. Han såg vem det var. Tänk, att Abraham fick ta emot

Herren själv i sitt hem och höra Herren säga dessa underliga ord. "Kan jag väl dölja för Abraham vad jag tänker göra." Så var det då endast Gud och Abraham, och Gud talade med honom om sonen som skulle födas och han fick löftet att i honom skola alla folk på jorden bliva välsignade. Detta stavade Abraham på vad han än gjorde. Och det var som Jesus sade: Abraham fröjdades över att få se min dag. Men så fick Abraham gå en underlig väg för att få vara med om det. Han fick en känsla av hur det kändes i Guds och Jesu hjärta när det stora frälsningsoffret skulle ske. Åter kom Gud och sade: "Abraham!" "Här är jag". Och så komma orden till Abraham i 22:2. Offra honom, din ende son. Abraham betänkte sig icke och han rådgjorde sig icke med någon, han begav sig i väg och vandrade i tre dagar. Vi kunna ej försöka att tolka vad Abraham och Gud hade mellan sig då. Och Isak, han gav sig i sin Faders hand utan gensägelse. Herren säger, att det skulle ske så en gång när Gud sände sin egen Son, Jesus Kristus, han hade ej heller något att säga till om utan lämnade allt i sin Faders hand. Och så skedde det på Moria berg. Det är underbart att Abraham lydde, det lyser himmelskt ljus över det stora verket som skulle ske, och han fick vara med om offret men ock om välsignelsen. Vi ha nu sett hur Gud betedde sig med en människa som trodde på honom, och det är så stort att se, att Abraham var en människa som vi. Abrahams liv växlade mycket, men Abrahams Gud växlade icke.

Nu skola vi tala om Isak och Jakob. Om Isak står inte så mycket, om Jakob mera, och vi känna nog igen Jakob i våra liv, han står oss så nära. Isak föddes när allt mänskligt hopp var ute i fråga om löftet. Men då han kom fanns Ismael, och han var en stor prövning för Isak. Isak var tyst, det är möjligt att vandringen till Moria berg gjort ett så starkt intryck på honom, kastade en skugga över hela hans liv. Gud kallas för Isaks fruktan. Vi se det i 1 Mos. 31:53. Det sänkte sig över honom så att det förlamade hans sätt, och han blev inåtvänd, och han ville gå ensam, och kunde ej framträda som Rebecka. Så var det hemförhållandena. Esau och Jakob som voro så olika. Motsatserna drogos till varandra, till Isak drogs Esau och till den kraftiga Rebecka den stille Jakob. Men vi lägga märke till att Isak slöt sig till Esau på grund av det stora löftet för barnen. Åren gick, och han glömde löftet, men Rebecka var klar över det. Hon visste att det var Jakob löftet gällde. Vi veta hur det gick. Jakob fick välsignelsen, men Herren höll tillbaka så han fick ej hela. Isak går ensam, och det är ej många gånger han mötte Gud. Nog få vi göra hans erfarenheter i vårt liv, men det få vi hålla fast vid, att Gud förklarar för den som ger sig som Isak gjorde, att han är Isaks Gud och han är densamma och hans rådsslut fullbordas. Gud är Isaks Gud, och vi skola få se att Isaks Gud förmår att föra Isak fram. I 26:28 se vi att Isak dock fått vara ett vittne om Gud i sin omgivning, och vi märka huru Isak sedan umgicks med sina vänner så han kunde vara en föresyn.

Nu några ord om Jakob. Jakob satte Guds löfte högt men han vågade ej förtro åt Gud att förverkliga dem utan han måste hjälpa till. Han fick känna bördan av sin synd. Så kom flykten till Mesopotamien, men när Jakob flydde mötte Gud honom. 28:13, 14. Herren stod framför honom. Underbart stort! Han fick välsignelsen av sin Far, men här kommer Herren och bekräftar den. Jakob säger: *Om* Gud är med, då skall Herren vara min Gud. Känna vi igen oss, vi äro ej främmande för Jakob. Nog äro våra liv fulla av *om*. Så var det ej med Abraham. Han trodde Gud! Åter och åter kommer Jakob i svårigheter, men han kunde ej lära sig att endast räkna med Gud, han måste själv vara med. Men så mötte Gud honom vid Jabbok och det blev en kamp så hård att

Gud måste slå honom på höften. Då gav han vika. Ack, att vi ej vore Jakob i våra liv och i kampen för Guds rike i världen. Löftet vill vi ha, Gud vill vi ha, men själva vilja vi vara med. Men då kampen är slut och allt är gott, då vandrar Jakob till Sikhem, ej till Betel, som han lovat Gud. Gud kom igen till Jakob, och han stannade för Gud, han for till Betel och han renade sitt hus från allt orent. Det blev gott mellan Gud och Jakob, men skolan var ej slut. Många år skulle Jakob få leva, prövningar och sorger mötte honom genom sönerna, och den gamle Jakob mognade mer och mer. Under denna tid gav Gud åt Jakob en ny syn, en ny erfarenhet. Och då det var som mörkast för honom får han bud från Egypten, där hade Gud gjort i ordning en härlighet utan like. Jakob var beredd att emottaga den nya välsignelsen och han fick se den förverkligad. Han fick se Guds vägar med sitt folk. Då klarnade det för Jakob hur Gud kunde utföra sitt verk på jorden. Abrahams, Isaks och Jakobs Guds väg med de sina går fram emot målet.

Missionsföredragen hade till gemensamt ämne: Kampen för Guds rike i Kina. Missionsföreståndare *Erik Folke* talade på onsdagen om denna kamp under förföljelsetider. "Ni förstå, att vi här komma att röra vid något som är mycket dyrbart i Guds ögon" så lydde inledningen, och sedan fingo vi följa med och i tankarna se något av Kinas martyrkyrkans lidande och seger. Förföljelse har det varit för dem som velat följa Kristus men under förföljelsetider har dock underbara segrar vunnits och skaran, som hellre lida för Kristi namn än gå utan honom, har vuxit. Det står för mig, sade farbror Erik, som ett stort under att evangelium kan slå rot i hednaland, och att någon själ kan frälsas. Det är ett stort under att någon själ kan lösas ur hedendomens bojor, och vi förstå vilket uppror det blir i den ondes läger när det är någon som vågar röra vid något som han anser som sitt. Det blir förföljelse. Så ställdes de fram för oss, den ene efter den andre. De blevo fängslade, men inför sina anklagare vittnade de om sin Frälsare. Här var mannen på 50 år som tog stryk av sin far för att han gick till gudstjänsterna. Det var läraren som blev berövad sin ställning därför att han blev kristen. Den, som blev bortvisad från hemmet därför att han höll fast vid den "nya läran", kom strålande till missionsstationen och sade: nu är jag fri att höra Gud till. Det är förunderligt att vi endast ha order

Foto: H. Blom.

Missionsförest. E. Folke och pastor P. Hsi.

att gå och predika evangelium. Herren svarar för växten. Där det ej finns något ljus där tänder Gud ljus. Tro ni att det är missionären som är så duktig? När han kommer till en plats undra de: vad vill du här. Han talar om något som låter så konstigt: Jesus, evangelium, synd. Han kan inte göra så bra reda för sig, språket lägger hinder i vägen. Det är som Jesus säger. Såningsmannen sår sin säd. Han vet ej hur det går till, men det växer. Så är det med evangelium. Men så kommer stormen och så stå vi inför detta obegripliga, hur skall det gå med den späda säden i stormen, skall den ryckas upp med roten eller skall den stå kvar. När vi 1900 mötte den allvarliga stormen och vi hade dödsdomen över oss minns jag hur jag tänkte: Gud, hur skall det gå med de späda lemmarna? Jag tänkte, de äro ej gamla kristna, ej beprövade, många kunde ej läsa sin bibel ens. Nu bli de kastade i förföljelsestormen, hur skall det gå.

Då kom en kines, som kommit undan på förunderliga vägar, och jag frågade: Hur är det med de kristna? Då fick jag höra: De äro bevarade alla. Hur är det med missionärerna: Det vet jag ej. Hur är det med barnen: De äro alla oskadade. Då tänkte jag: Handlar Herren så, då gå vi igenom. Stormen ven över jorden, den gick över, och Guds rike fanns kvar i Kina. På stora områden funnos inga missionärer kvar, men de kristna fortsatte verksamheten. Det var ej lätt för Guds rike i Kina, men det var underbart stort att få vara med. Det var martyrlidande, men då vi se tillbaka kunna vi endast skriva över allt: Nåd över nåd. Jag tänker på den stora skara av missionärer som på en gång fingo giva sina liv i Taiyuen, och efter dem kommo de kristna kineserna fram, och de lade sig ned där deras lärare förut givit sina liv. Men det var något annat som skedde. Det var heloffer på Jesu Kristi altare, de införlivades i martyrernas skara som gemensamt tågade in däruppe. De hava övervunnit. Värre är det för oss som ännu stå kvar i striden. Må vi vara värdiga ha del i den heta kampen för Guds rike i världen och få dela segerlönen och få vara med i Guds rike.

På torsdagen talade Missionär *Martin Bergling* om: Kampen i hungersnödstider.

Är kampen het under förföljelsen är den inte mindre het under hungersnöd. Inte kunna vi här hemma ens ana hur det kan vara under en hungersnöd i Kina. Nu målades den för oss med levande färger och vi tacka Gud för hans sändebud som stå därute och giva den hjälp de kunna i jordiskt hänseende men som under allt peka på vägen till ett bättre land. Vi sågo skarorna som flydde från provins till provins utan något att leva av, utan hopp, utan Gud. Men vi fingo också höra hur det bland dem som flydde voro kristna, och hur de fingo nåd att genom sitt uppträdande visa att de ägde något som höll mitt i nöden, och så fingo de bli till välsignelse för andra. Det är också under hungersnödstider som Gud åter visar sin kraft att göra under. Han förmår att låta det lilla förråd som skulle räcka högst 6 veckor räcka 4 mån. Han hör sina barns bön och han bönhör dem.

Fredagens föredrag hölls av missionär *Morris Bergling* och handlade om: Kampen under krigstider.

Åter ställdes Kinas lidande folk framför oss och denna gång blev det hemskt realistiskt. Krig är fasa, men krig i hednaland är så fasansfullt att det icke kan uttalas i ord. Men mitt i detta fasansfulla går Gud fram och gör det på ett sätt så människorna måste se det och häpna. Den kristna kärleken är uppfinningsrik och överallt träder den fram för att hjälpa. Vid fronten stå de kristna för att lämna hjälp till de sårade. Vid tågen stå de för att ge den hjälp de kunna åt de sårade som transporteras till sjukhus. Kunna de ej annat så servera de te och varmt vatten åt dem. Barnhem upprättas för de arma, övergivna barnen. Det är Jesu Kristi kärlek som gripit dem, och det är den som skall hjälpa Kinas folk genom den nu rådande gränslösa nöden. Men de behöva hjälp, de behöva många som hjälpa dem.

Missionssekreteraren *Martin Lindén* talade på lördagen om: Kampens resultat.

Det är ett stort ämne och jag kan endast ge några små intryck från vårt fält, sade talaren. Hela resultatet få vi icke se förrän på den stora dagen då de komma från Öst och Väst. Arbetet på vårt fält har pågått i 50 år och jag tänker på hur det var då — och nu. Det är något av resultat som kommer fram genom jämförelsen. Här visades bilder, levande bilder kan man säga från talarens resa i Kina för ett par år sedan. När de komma till en flodövergång då skall bagaget undersökas av soldater. När officerarna få se att det är en missionär blir undersökningen lätt, de tro på dem. Inte var det så för 50 år sedan. När han kom till Yuncheng med tåget

och kl. var över 12 på natten och frågade om det var möjligt att få komma in genom stadsporten fick han svaret: Ni skall till missionsstationen förstår jag, var så god. Det var inte så för 50 år sedan. När farbror Erik kom till Yuncheng första gången, fick vakten 200 slag därför att han släppt in en utlänning i staden! I Sinan, där Maria Pettersson har sitt barnhem, stannade inte snälltågen. Det var ju inte så ofta hon behövde resa, men det var svårt att inte alla tågen stannade. Detta fick landshövdingen veta, och han befallde att alla tågen skulle stanna i Sinan. Hade det skett för 50 år sedan? Det är ett resultat. När han kom till vår missionsstation i Tali möttes han på yttre gården av en grupp gossar som sjöngo. På inre gården stod en skara flickor och kvinnor, och de sjöngo en sång, som de ändrat så här: Han leder dig. Är inte det resultat? I Hancheng var jag med på ett stormöte, sade talaren, och där var 240 nattvardsgäster!

Så räknades det upp, resultat efter resultat. Arbetet har icke varit fåfängt.

Onsdagens e. m. talade pastor *Petrus Hsi* till oss.

Hans text var Joh. 1:12, 13 och hans predikan, ett fulltonigt evangelium, följer i kort sammandrag. I vår text talas om underbara ting hur vi som äro syndare kunna bli Guds barn. Det är evangelium!

Guds kärlek till oss är underbar, och han har visat oss denna kärlek genom att bliva oss en Frälsare genom Jesus Kristus, som för vår synd dött på korset, och för Jesu skull kunna vi bliva Guds barn. Det är något som vi icke kunna komma till av oss själva men om vi taga emot Jesus Kristus i våra hjärtan, om hans liv är vårt liv, då bli vi Guds barn. Om vi böja oss för Herren Jesus och lyda Gud och låta honom göra sitt verk i våra hjärtan dröjer det ej länge innan han utför detta verk och det är det viktigaste för var människa att få detta liv. Alla ha vi sett tavlan med Jesus utanför dörren. Han står där och längtar att få komma in. Han klappar på vår dörr och vill bo i våra hjärtan, han vill vara vår Herre och Konung. Han är den som dött och uppstått, han är Ärans Konung och han har all makt i himmel och på jord. Vi böra ta emot honom och låta honom vara vår Herre och konung. Att bliva Guds barn är ej så svårt som vi tro. Det är en enkel väg dit, att se på och ta emot honom som Herre och Frälsare. Han är syndares Frälsare. Om vi lämna oss åt Herren är allt hans vårt. Jesus har sagt: Edra hjärtan vare icke oroliga. Jag går före att bereda eder rum. All Guds rikedom är beredd för Guds barn. Det är ett underbart evangelium.

På torsdagens e. m. talade först fru *Carola Bergling* och började med att säga: När jag denna gång kom hem från Kina förvånades jag över alla de trötta och tärda ansikten jag mötte. Jag hade väntat få se glada miner. När man kommer från armod och nöd förvånas man över att man kan vara så ledsen här hemma, men vi veta att lyckan kommer ej av något yttre utan måste födas i hjärtat och bestå av kärlek till Gud.

Därefter talade fru Bergling om hur det blir därute i Kina då denna kärlek kommer in i hjärtana. Kärleken är uppfinnigsrik och det är underbart att se hur de som litet eller intet ha ändå finna på möjligheter att hjälpa dem som ha mindre än de. Samtidigt finna de också tillfällen att med ord och handling vittna om sin Herre och Mästare.

Fröken *Maja Lundmark* talade därefter och hon började med att säga, att hon kände det ansvarsfullt att vara representant för Kinas lidande folk och vara S.M.K:s missionär och måla bilder så levande att det skulle gå lätt att följa med och jag tycker, sade hon, att när jag försöker, så misslyckas jag. Men Gud misslyckas aldrig och får han tala till oss skall han själv svara för att det blir något. Sedan fingo vi åter

följa med dit ut och se hur Gud går fram. Underliga äro vägarna men fram till honom leda de. Allt får tjäna hans syften, allt tar han i sin hand. Med underbara gärningar bönhör han dem, och de kristna därute de ha fått lära sig att i allt lita på Herren Gud och räkna med honom.

Fredags e. m. fingo vi lyssna till fröken *Elna Lenell.* Hennes text var Joh. 4:7—31, 32 och hon stannade först för orden: "Giv mig att dricka." Herren kom till Sykars brunn, utblottad på allt, en människa som vi. Tänk att Jesus utblottade sig så, Guds Son. Så kommer kvinnan och Jesus säger till henne: Giv mig att dricka. Det var en underbar kärlek som tog sig uttryck på detta sätt. När lärjungarna kommo med mat behövde han intet, han hade fått vad som hans hjärta längtade efter. När han fick uppenbara sig som Frälsare, då fick han mat. På samma sätt går Herren fram därute i Kina. Samma kärlek har han än i dag till syndare.

Fröken *Ella Nilsson,* en av de tre unga som hoppas att i vinter få resa till Kina för första gången, talade därefter om sin kallelse. Hur ofta man än får höra en ung människa tala om hur Gud kallat dem till helig tjänst och vilka vägar han fört dem fram till villighet, är det alltid som nytt. Det griper hjärtat och man tackar Gud för hans oändliga tålamod med motsträviga människobarn. Det är en lidandesväg innan en ung människa riktigt blir villig att ge upp sig själv och ge sitt liv åt Gud och det sker inte på en gång. Men det är underbart att höra om den stora glädjen och tryggheten då offret är gjort. Det var en gripande skildring av Guds oändliga kärlek och trofasthet.

På lördags e. m. talade pastor *Petrus Hsi.* Hans text var Lukas 15:11—24, om den förlorade Sonen. Här få vi höra hur Gud älskar. Vi känna till berättelsen hur denna son ej lydde sin far och trots det älskade fadern honom. Vad kom det åt denne son att han ville lämna hemmet och far. Jag tänker att det var för att han inte var ett hjärta och en själ med fadern, han ville inte det fadern ville och därför ville han ej stanna i hemmet.

Det är underbart att läsa om hur Fadern kände igen sin son då han kom tillbaka och det till trots att han nog var mycket förändrad, men han kände igen honom och tog emot honom. Det finns många som icke våga gå tillbaka, de äro rädda, tänk om Gud ej skulle vilja ta emot dem igen. Men Jesus Kristus är vår store Överstepräst, vi kunna fatta mod och komma till honom. Sonen sade: låt mig bli som en av dina drängar. Fast vi äro söner böra vi vara tjänare och Jesus har själv stigit ned till vår jord i lydnad. Det är ett bevis på en omvänd människa att hon lyder Gud och tjänar honom.

Onsdagskvällen talade först missionär *Nath. Engbäck* och han utgick från Jesu ord i Matt. 9:9: "Följ mig", och i sitt anförande yttrade han bl. a. Det vore vågsamt att bli missionär om vi ej hade Herrens ord: Följ mig. Det är därför att han kallat oss som vi våga. Tryggheten ligger i att vi få vara hans efterföljare om det så kommer lidande och nöd i vår väg. Hans väg är den rätta.

Fröken *Hanna Wang* talade därefter om en del minnen utifrån missionsfältet. Hon talade om sin längtan dit ut och hoppet att i vinter få resa, om Gud inte stänger vägen. Men hon bad också om förbön för sig och för det arma lidande folket.

På torsdagskvällen voro vi alla inbjudna av rektor Hellerstedt till Västkustens Ungdomsskola i Ljungskile. Det var med stor glädje vi där fingo lyssna till berättelsen om denna skolas grundande. Det var rektor *B.-M. Hellerstedt* som lämnade denna historik. Därefter talade missionär *Morris Bergling* och pastor *P. Hsi,* Flera sånger fingo vi lyssna till och efter samvaron i samlingssalen väntade oss ett rikt kaffebord. Denna utflykt

utgör ett av de glada minnena från "veckan".

På fredagskvällen var det de två andra ungdomarna som hoppas få resa ut i år, som talade till oss.

Fröken *Margit Andersson* lät oss få se den väg som Herren fört henne till denna dag. Rik hade den varit på lidande och kamp men också på glädje och tacksamhet över Guds oändliga godhet och trofasthet emot henne.

Herr *Eugen Alm* talade inte om sin kallelse, men han talade om de frestelser som mött efter det han svarat ja på Herrens kallelse. Men genom allt hade Herren hjälpt och löst och nu står han glad och frimodig till sin Herres och Mästares tjänst.

Lördagskvällen: Offerstunden, hur talar den inte till oss alla. När vi samlades den kvällen var där framställt ett bord prytt med ljus och rosor. På den vita duken på framsidan av bordet var ett kors av gröna blad och en röd ros i mitten. På talarstolen bakom bordet hängde en länk av röda rosor. Allt talade kärlekens språk. Nu var det *farbror Erik* som talade och nu, som för 10 år sedan, hade han till text valt orden i Sack. 6:9—15. Dessa förunderliga ord om hur Gud förvandlar sina barns offergåvor, först till krona åt översteprästen så till kronor åt sina barn, de som offrat för att hans tempel skulle bli färdigt. Herren vill påminna om sitt tempelbygge i denna tid och där vi alla skola vara med. Det gäller att bygga starkt och fort och över hela vår värld. Och vi veta vad han gjort för att vinna sitt folk och för att de skola hjälpa till. Det är en missionstext detta. Den kastar ett underbart ljus över missionsoffren. Så välsigne då Gud de offer som här frambäras så att det blir till levande stenar i Guds tempelbyggnad och att Guds folk blir krönt med de kronor Herren skall ge åt de sina.

Fröken *Lisa Blom* talade därefter. Det är nästan som man kunde se något av himmelens härlighet den här stunden, började hon, och jag tycker det är nästan svårt komma och tala efteråt. Det är som vi fått se resulatet däruppe medan vi ännu gå kvar i kampen. Kampen gäller millioner människor i nöd i våra dagar och det kan bli oerhört svårt att behålla modet. Därför har det varit så underbart att få höra att Abrahams, Isaks och Jakobs Gud är vår Gud, och han förstår allt och kommer ihåg allt. Nu fingo vi höra något om hur Gud i trofasthet handlat med S.M.K. under år som gått. Kamp och nöd blir det ofta men i den rätta tiden kommer alltid Gud med hjälpen. Så kom åter maningen: Det är inte det synliga offret som är det vikigaste. Gud vill att vi skola lägga oss själva på offeraltaret och att han får bruka oss som han vill.

Den förunderliga vandringen fram till offerbordet började och det är omöjligt att en sådan vandring kan bli utan betydelse för en enda som får vara med. Det synliga resultatet kunna vi räkna i 1.300:— kr., det osynliga få vi se en gång.

Till vår stora glädje predikade domprosten *O. Nystedt* i söndagens högmässa. Texten var Matt. 16:13—20. Och av predikan följer här ett mycket kort sammandrag.

Det ord vi nyss hört: Du är Petrus och på denna klippa skall jag bygga min församling betyder ej att han skulle vara kyrkans grund. Den skulle heta Kristi kyrka, men Petrus fick göra ett grundläggande arbete. Jesus säger till honom att han ej funderat ut bekännelsen själv utan det var Gud som uppenbarat det för honom, och nu menar Jesus att Petrus skulle få grunda och leda den första församlingen. Men detta gällde ej bara Petrus. Jesus frågade lärjungarna och Petrus svarade i deras ställe. Det var ej deras dugliglhet som gjorde att de kunde bekänna: Du är Kristus, det var en Guds gåva. Men varför skulle just Petrus och lärjungarna få denna gåva och ej de andra som ofta följde Herren Jesus. Det var därför att lärjungarna ensamma kunde

ta emot gåvan. De hade släppt till sig och därför kunde Fadern ge dem Kristus bekännelsen. Nathan Söderblom säger: "I Guds rike kan man inget se så länge man står som åskådare." Endast de som vilja tjäna kunna se Guds vilja. Människorna omkring Jesus sågo honom och hans gärningar, men de visste icke vem han var. Hans följeslagare visste det, men ej från början. Då var han för dem en stor och märklig lärare men ju mer de lärde känna honom ju klarare blev det för dem: Han är Kristus. Det var ingen teori, det var hjärtats bekännelse och överlåtelse. Så är det. Den kan man inte läsa sig till, den lever man sig till och mottager som en gåva. Den bekännelse en människa för på sina läppar då hon tagit emot frälsningens gåva den är det kraft i. Den kan vara olika och ändå äkta. Om hjärtats bekännelse finns då är allt annat litet värt. En del våga ej bekänna något men hjärtat står till honom och det är en bekännelse som Kristus kännes vid. Det är en olycka för Kristi församling att många mena: att så som jag formulerar min bekännelse skall du också göra det och tar din bekännelse sig uttryck på annat sätt, då är den ej renlärig. Detta har fördärvat mycket i Guds rike. Hur kortsynta vi äro. Herren får sörja över att de som vilja vara hans lärjungar ha så svårt att tro på varandras ärlighet därför att bekännelsen låter olika.

På denna klippa skall jag bygga min församling. Hur kunde Jesus säga så om Petrus, han som var så ostadig, men ändå sade han dessa ord. Och de blevo sanna. Det var en klippa! Var fanns klippans grund någonstans? Klippans grund är Guds ord! Guds ord är liv och kraft och det återvänder aldrig fåfängt. Och där Guds ord är, där är Guds Ande.

Söndagens e. m. talade missionär *Morris Bergling* något om utbildningen av de infödda medarbetarna. Vi fingo också höra om hur Gud uttagit många unga av kinas kristna för sin tjänst bland de egna. Sedan predikade pastor *P. Hsi* med ledning av Rom. 12:1, 2.

På grund av bristande utrymme kunna vi icke referera något av denna predikan.

Söndagens f. m. var pastor Hsi med missionär Martin Bergling, sin vanliga tolk, på Västkustens Ungdomsskola, och predikade.

Avskedsmötet stod nu för dörren. "Veckan" var slut och vi alla skulle gå ut och visa att vi varit samman med Jesus.

Missionsföreståndare *E. Folke* tackade av fullt hjärta för allt vad vi fått under "veckan". För den underbara gemenskapen vi fått känna, den är en stor Guds gåva. Som minnesord fingo vi den 100 ps. och särskilt den 3 v. "Villigt kommer ditt folk när du samlar din här; i helig skrud kommer din unga skara inför dig, såsom daggen kommer ur morgonrodnadens sköte."

"Den unga skaran" kom, det var många av deltagarna som ville tala om något av vad de fått under "veckan" och tacka för det. Som avslutning och sammanfattning av allt fingo vi av Martin Lindén orden i Rom. 8:32. "Han som icke har skonat sin egen Son, utan utgivit honom för oss alla, huru skulle han kunna annat än också skänka oss allt med honom."

*

"Veckan" på Åh ligger bakom oss. En ljuvlig plats var det, stillhet och ro, en underbar natur, en vik av havet. Vad får denna "vecka" bli för oss, ett minne blott? Eller har Abrahams, Isaks och Jakobs Gud fått bliva vår Gud, och har han fått skänka oss allt i Jesus Kristus.

H. B.

»Tacken Herren, ty han är god, ty hans nåd varar evinnerligen.“

FRÅN REDAKTION och EXPEDITION

Missionstidningen Sinims land.

Under månaderna juni—september utkommer Missionstidningen Sinims Land i år liksom föregående år med *endast ett nummer i månaden.*

Våra «Veckor».

Gud har i sin stora kärlek rikt välsignat "veckorna" på Ah och Mauritzberg. Då denna tidning nå våra läsare pågår i Piteå vår tredje "vecka" denna sommar. Tänk på oss i förbön!

Familjenytt.

Som synes på annan plats i tidningen ha våra syskon Hanna och Selfrid Eriksson fått lämna sin gosse. Lille Lars fick hembud den 20 juni. Den Gode Herden tog sitt lilla lamm hem till sig. Gud hugsvale föräldrarna i deras sorg och saknad.

Från fältet.

Bedjen för missionärerna att Gud hjälper dem under hettiden. De flesta av syskonen i Shensi ha kunnat resa till det s. k. Blomsterberget i Shensi, där de kunna få litet vila och svalka. Vi hoppas att Gerda Gustavsson också är där. Hon skulle försöka att resa dit från Loyang. Enl. meddelande till hemmet hade Arne Bendtz rest till Shanghai för att söka proviantera. Elsie Bergquist med barnen och Ella Dahle äro på en plats i Honan söder ut från Shanhsien. Augustanamissionen har där ett sjukhus och där föddes makarna Bergquists lilla dotter. Nu hjälper Ella Dahle till även på sjukhuset. Carl-Johan Bergquist har skrivit om huru tacksamma de äro över att få vara på denna lugna plats just nu. Själv hoppades han att kunna resa dit och stanna en liten kort tid. Huruvida Erik och Ingrid Malm med sina små barn kunnat komma undan något, eller om de äro i Loyang hela sommaren, ha vi ej hört. Kanske de rest till Maria Pettersson i Sinan. De flesta av de våra i Shansi äro nog kvar på stationerna. Selfrid och Hanna Eriksson äro ute vid kusten i Chefoo och Dagny Nordgren i Peitaiho. Lisa Gustafsson, som varit i Peking, återvände till fältet den 20 juni. Åke och Frances Haglund hoppas vi nu äro uppe i Shansi dit de ämnade återvända kort efter bröllopet. Runa Hägg skulle följa med dem upp. Familjen Aspberg är fortfarande kvar i Shanghai, så långt vi veta.

En liten solstråle.

Lille Lars kom till världen den 14 april 1938 omedveten om allt mörker, om människovärldens ondska. Mor och Far voro stormförtjusta över den lilla solstrålen och de kunde icke nog beundra hans sprattlande små mjuka lemmar, det lena lingula håret, de vackra gråblå ögonen, de små groparna i kinderna. Den långa kraftiga pappan yttrade första gången han skulle vidröra den lille: "Huru skall man våga röra vid ett sådant här litet kryp utan att det går sönder!"

"Krypet" tilltog i ålder och visdom och ävenså föräldraglädjen över alla de framsteg deras älskling gjorde på utvecklingens sällsamma vägar, och pappan insåg snart nog att hans gosse icke var gjord av glas utan av levande materia, som tålde att hissas högt, till pysens obeskrivliga glädje. Alla tanter och farbröder bland missionärerna, alla kineserna, både kristna och hedningar, som sågo den lille, intogs av hans soliga, fridfulla väsen. Han var en liten hjärtetjuv och en äkta liten solstråle, där han drog fram.

Men, ack, solstrålar få icke heller gå fria från ondskans tyranni i världen! En dag väckes den lilla familjen av flygalarm. I all hast sveper modern omkring sig en kappa och vi-

rar en filt omkring den lille, medan fadern rusar ut för att se till att de många flyktingarna på stationen komma ned i skyddsgrottan fort och bra.

Lille Lars fick en förkylning i den råa, kalla grottan och den förvärrades när den lilla familjen fick lov att flytta till en bergsgrotta i närheten av staden. När ingenting fattades honom var han det mest ljuvliga, snälla barn man kunde tänka sig, när sjukdomen härjade i hans lilla kropp var han så tålig och stilla. Det soliga ansiktet med de söta skrattgroparna lyste upp mer än ett dystert, svårmodigt ansikte.

Lille Lars var över tretton månader gammal, när han fick företaga sin första och långa järnvägsresa. Föräldrarna såväl som den lille behövde komma till kusten, till svalare sommarort. I Peking skulle familjen stanna en vecka, var det planerat, innan de skulle resa till en plats alldeles vid havet. Veckan i Peking blev en lång, lång vecka. Lasse insjuknade i dysenteri, en svårartad sådan. Han fördes till sjukhuset där han fick den bästa tänkbara vården. Än en gång svävade han mellan liv och död. Plågorna voro svåra, och när allt hopp om tillfrisknande var ute, bådo föräldrarna Jesus att fort ta hem deras barn. Döden tog sitt byte, men Guds änglar förde en dyrbar liten solstråles fria ande till Barnavännens öppna famn. Icke var det lätt för Lars Far och Mor att skiljas från sitt älskade barn, men under tårar kunde de ändock tacka för lånet, och med av gråt vibrerande röster kunde de sjunga: "Tryggare kan ingen vara än Guds lilla barnaskara. — — — Vad Han tar och vad han giver, samme Fader han förbliver, och hans mål är blott det ena: Barnets sanna väl allena."

I en liten vit kista lades solstrålens stofthydda och Mors och Fars kärleksfulla händer strödde rosor, små röda knoppar och vita stjärnliknande blommor över sin älskling, och med saknadens tårfyllda ögon viska deras läppar: "Farväl vårt solskensbarn, vår hjärteskatt. Vi önska dig icke tillbaka till denna syndfulla, ovaraktiga värld, du har det lyckligt och skönt hos Jesus, men lilla älskling, det har blivit så tomt för Far och Mor."

Dagen lider mot sitt slut. Solen dalar så sakta ned i väster och tar med sig alla, alla sina strålar. Tankarna förflyttar mig till en liten ny grav på tys-

Lille Lars Eriksson med sina föräldrar.

ka gravgården i Peking. Gravkullen är översållad av blommor. Där vilar den lilla solstrålens jordiska stofthydda, men icke hans själ, den är förenad med ljusets ursprungskälla — Jesus. Lyckliga, lyckliga solstråle!

Tant Nen.

Bedjen för missionärerna!

Skriven till missionärerna!

REDOVISNINGAR

för medel influtna till "Svenska Missionen i Kina" under juli 1939.

Allmänna missionsmedel.

1041. Missionsinkomst fr. F-s .... 100,:—
1042. Offerkuvert fr. Köping .... 50:—
1043. F. W., Sanda ..... 20:—
1044. K. S., Vinslöv, "Åt Herren" . 20:—
1045. Vallstena syfören. ..... 80:—
1046. Koll. 29/6 vid Seminarist- o. Läraremötet i Lindesberg .. 238:69
1047. E. G., Grangärde, tillägg till koll. 1:31
1048. H. M., Bettna ..... 10:—
1049. Syfören. Malmö ..... 208:—
1053. A. O., Norderön ..... 50:—
1054. S. G., Nässjö ..... 50:—
1055. Onämnd, gm A. B., Skellefteå 500:—
1056. F. J., Karlskoga ..... 10:—
1057. A. S., Ulrika ..... 25:—
1058. Onämnd, Hofva ..... 25:—
1060. H. H., Virserum, "Herrens tionde" ..... 40:—
1061. Holstads Missionsarbetskrets 50:—
1062. L. O., Adelsö 50:—, i st för blommor till fru Signe Tronét födelsedag 5:— ..... 55:—
1063. B. o. K. L., Sthlm ..... 30:—
1064. Ps. 125:1 2 ..... 10:—
1065. Sparbössetömning vid Länkaftonen i Klippan 26/6, till Hanna Erikssons underh. ... 112:—
1069. H. L., Skövde ..... 20:—
1070. R. o. L. B., Skelleftehamn ... 15:—
1071. M. S., Mora ..... 27:—
1072. H. o. I. J., Gbg ..... 25:—
1073. E. J., Boden, till Joh. Aspbergs underh. ..... 100:—
1074. Djurserydslägrets misions-gruva ..... 40:—
1075. F. P., Björklinge ..... 10:—
1076. Bergviks syfören. 136:82
1077. Sunnanå syfören. ..... 98:—
1078. Kollektmedel 65:18
1081. "En länk" ..... 5:—
1082. Vid Offerstunden på Åh, 8/7 1300:—
1084. Koll. å Västkustens Ungdomsskola 88:93
1085. E. T., Kåge, till Thyra Lindgrens underh. ..... 30:—
1086. L. M. F., för Maria Nylins o. Frida Prytz underh. ..... 900:—
1087. "Ps 103" ..... 50:—
1089. A. K., Stensjön ..... 100:—
1090. N. L. ..... 10:—
1091. "Onämnd", gm E. O., Älvängen ..... 10:—
1092. J. N., Kläckeberga ..... 10:—
1093. S. M., i st. för blommor till C. G. H:s grav ..... 5:—
1094. "Som tack för ett lån av Gud", Skelleftehamn ..... 10:—
1095. Ö. H. K. U. F., Nye Kristl. Ungdf. 200:—, Skede-Ekekulls Ungdf. till Bloms underh. 20:—, Boda-Stensjöns Ungdf. koll. vid kretsmöte, till M. Lindéns underh. 29:—, Naglarps Kristl. Ungdf. till d:o 25:— ..... 274:—
1096. Koll. å pensionat Saxhyttan, Nyhammar ..... 14:—
1097. A. G., Östersund, "missionsoffer" ..... 10:—
1098. Östra Distr. av Sveriges K. F. U. M., till Malte Ringbergs underh. ..... 250:—
1100. S. J., Eksjö, Ps 103 ..... 40:—
1101. "Från hemgångna kinalänken Frida Sjöberg, Björköby" ... 500:—
1102. L. M., Nkpg, till "Judith Hultqvists minne" ..... 50:—
1103. "Mauritzbergsgruppen", till Dagny Nordgrens underh. ... 35:—
1104. Visby Femöresfören., till evangelisationsarb. i Kina .. 24:50
1107. "Tack för Åh" ..... 5:—
1108. L. L. ..... 20:—
1109. "En missionsblomma på farbror Eriks födelsedag" ..... 10:—
1110. Onämnd, gm A. S. Jkpg ... 10:—
1111. Koll. i Mörteryd ..... 10:—
1112. Till Judith Hultqvists minne, för Ebba Vidéns underh., gm A. H. ..... 35:—
1118. S. J., Örebro ..... 500:—
1119. L. S., Rögle ..... 8:—
1120. A. B., Älvsjö ..... 10:—
1121. Missionsafton i Holsbybrunn 221:70
1122. Naglarps mfg ..... 100:—
1123. E. A. o. E. J., Holsbybrunn, tackoffer ..... 200:—
1128. Koll. vid andaktsstunden vid G. H:s besök i Mörön 16/7, till Hanna o. Selfrid Erikssons underh., gm E. E., Ersnäs ..... 50:—
1129. H. N., Holfjärden, till d:o, gm d:o ..... 5:—
1130. J. L., Mörön, till d:o, gm d:o 5:—
1131. G. G., Länna station ..... 60:—
1134. A. B., Skellefteå ..... 40:—
1135. L. H., Lund, "tionde" 6:50
1140. "En ficksparbössa" 1:80
1141. Kinalänkarna, Edsbyn, sparbössa, till Runa Häggs underh. ..... 27:—
1142. Onämnd, Vrigstad ..... 10:—

1143. Från Offerstunden på Mauritzberg den 29/7 1939 ..... 2.058:—
1144. K. K., Björköby ..... 15:—
1145. S. A., Uppsala ..... 25:—
1146. R. K., Mauritzberg 2:75
1147. Tackoffer den 26/7 1939. "Se jag är med eder alla dagar", gm. A. B., Skellefteå ..... 30:—
1148. E. Ö., "Tionde till Kina", gm d:o ..... 10:—
1149. "2 Kor. 4., För utresande missionärer till fältet i Kina." .. 1.400:—
1153. M. S., Mora ..... 27:—

Kronor 10.841:18

Särskilda ändamål.

1040. "Till nödl. barn i Kina med hj. tack fr. X", gm H. T., Malmö ..... 15:—
1050. Syfören., Malmö, till evang. Shaos fru, Chiehhsien ..... 25:—
1051. D:o till föräldralösa barn ... 67:—
1052. A., Lilltomta, till Maria Petterssons barnh. ..... 5:—
1059. "En liten ljusglimt", till d:o 25:—, till Lisa Gustafsson att anv. i verks. 25:— ..... 50:—
1066. M. N., Glömminge, till Maria Petterssons barnh. ..... 20:—
1067. Barnen vid Rundbygdens småskola till Hanna Wang att anv. efter överensk. ..... 5:—
1068. Solglimten i Brännfors, Krångfors, till Thyra Lindgren för Ingchao Jang ..... 25:—
1079. Till I. Ackzell, att anv. efter gottf., gm Th. S., Bergvik .. 10:—
1080. Malmölänkarnas möte i Höllviken 4/7 till hungr. barn ... 20:—
1083. Vid offerstunden på Åh, till Lisa Gustafssons arbete ..... 50:—
1088. "W. W., Brea, för Feng Chuen Yang (G $ 20:—) ... 82:80
1099. A. R., till Maria Petterssons bibelkv. ..... 125:—
1105. S., till de nödl. gm M. S., Visby ..... 10:—
1106. E. A., Borås, för hungr. barn 20:—
1113. S. J., Örebro, till Malte Ringberg, att anv. efter gottf. ... 100:—
1114. D:o till Erik Malm, för d:o 100:—
1115. D:o till Maria Pettersson, för d:o ..... 100:—
1116. A. A., Järle, till I. Malm, för d:o ..... 15:—
1117. "Sinans Barnhems-Vänner", Älgarås, till barnh. i Sinan .. 10:—
1124. O. L., Skellefteå, till E. Sjöström att anv. efter gottf., gm A. B. ..... 20:—
1125. Daggryningen, d:o, till d:o, gm d:o ..... 50:—
1126. S. A., d:o, till bibeldelar i Kina, gm d:o ..... 5:—
1127. R .o. L. K., Klintemåla, till Maria Petterssons barnh. ... 40:—
1132. A. o. A. B., Duvbo, till I. Ackzells verks. i Tali ..... 10:—
1133. "Födelsedagsgåva" till Maria Nylin, att anv. efter gottf. .. 100:—
1136. Gäster på Restenäs, till Maria Petterssons barnh. 70:25
1137. E. N., Gbg, till d:o ..... 10:—
1138. Vänner i Åh, till d:o 19:75
1139. M. L., till G. Gustavssons kvinnoarb. ..... 12:—
1150. A. och A. B—g, Duvbo, till Ingeborg Ackzell för verks. i Kina ..... 10:—
1151. E. B., Kopparberg, till Maria Nylin, att anv. efter gottf. ... 10:—
1152. O. Å., Österäng, gm C. J. K., Anten, till de nödlidande i Kina ..... 25:—

Kronor 1.236:80

Allmänna missionsmedel 10,841: 18

Särskilda ändamål 1,236: 80

S:a under juli mån. 1939 Kr. 12,077: 98

Med varmt tack till varje givare!

"Låtom oss icke förtröttas att göra vad gott är; ty om vi icke uppgivas, så skola vi, när tiden är inne, få inberga vår skörd."
Gal. 6:9.

INNEHÅLL:

Åh 1939. — Från Red. o. Exp. — Missionstidningen Sinims Land. — Våra veckor. — Familjenytt. — Från fältet. — En liten solstråle. — Redovisningar. —

Expedition: Drottninggatan 55. Telegramadress: "Sinim", Stockholm.
Telefon: 10 44 59. 10 54 73. Postgirokonto n:r 502 15.

Stockholm 1939. Boktr. A.-B. P. A. Palmers Eftr.

N:r 14. ÅRG. 44 10 SEPT. 1939 PREN.-PRIS 2: 25

ANSVARIG UTGIVARE: M. LINDÉN.

ERIK FOLKE

in memoriam.

Tonen från himlen, var klang den, säg,
skärare bland oss och klarare?
Sångernas sång, var bröt den sig väg,
svara mig, underbarare?
Kärlekens Höga Visa, var blev
så den till helig historia?
Skrevs ett mer levande Kristusbrev?
SOLI DEO GLORIA!

Mitt i sin gärning, ej sant, han stod
liksom vid Herrens altare?
Helgonens tro och tålamod
levdes till strängad psaltare.
Stillhetens märke, *detta* var hans.
Tyst i tillbedjan dröjde han,
såg mot den snövita tronens glans —
Bidande, knä där böjde han.

Nu är han framme. Se, livets ängd
blommande ligger inför honom.
Porten av pärlor, än aldrig stängd,
liksom en drömmande gör honom.
Men han förgäter det, ett och allt,
vad än av skönhet där gjuter sig,
ser blott en strålande, hög gestalt —
STILLA! Himmelen sluter sig.

Uppsala 18. 8. 1939. *Ida Granquist.*

»Herren gav och Herren tog. Lovat vare Herrens namn!«

Dessa ord ur Jobs bok (1:21) återkommo i flera av de budskap som framfördes under den oförglömliga högtidsstunden i Oscars kyrka vid vår älskade missionsföreståndares begravning. De synas mig bättre än något annat uttrycka känslorna hos vår missions kommittéer, understödjare och missionärer inför den oerhört stora förlust, som drabbat oss genom hans bortgång.

Herren gav. Redan i den fysiska och intellektuella utrustning, varmed han trädde ut i livet, låg en gåva av stort värde. Det är icke utan skäl som man talar om "begåvning". Den som förunnats Erik Folke var av högre ordning än den som kommer flertalet människor till del. Jag minnes väl det starka intryck jag fick av honom, den reslige dalkarlen med den ljusa blicken, det blida leendet och det trofasta handslaget, då jag i min egenskap av sekreterare i Studentmissionsföreningen i Uppsala år 1885 mottog hans anmälan om inträde i föreningen och tillsåg att han tecknade sitt namn i matrikeln, där jag återsåg det vid föreningens jubileum 1934.

Det finns olika sätt, varpå en begåvning kan brukas. Åt Erik Folke hade givits den nåden att redan i unga år lämna sitt hjärta åt Gud och bliva delaktig av den frälsande nåden i Jesus Kristus. Så hade han bevarats från de förvillelser, som i så många ungas liv kasta in splittrande och försvagande element. Och han hade vidare av Gud fått en kallelse som förlänade enhet och klarhet åt hans livsriktning. Den förmedlades av den norske santalmissionären L. O. Skrefsrud, som på hösten 1883 besökte Uppsala och talade i Trefaldighetskyrkan på ett sätt som ärkebiskop Söderblom skildrat i följande ord: "Skrefsrud talade om hedendom och kristendom. Han höll på i nära två timmar. Ljusen började brinna svagt av brist på syre, och luften blev kvävande. Men vi sade varandra efteråt, att vi gärna skulle ha suttit kvar två timmar till. Det var en väldig predikant. Missionen fick nytt liv i många unga själar."

Kallelsen var given och mottagen, men det gällde att få anvisning på det fält, där den skulle omsättas i handling. Erik Folke var då elev vid Fjellstedtska skolan, vars rektor Joh. Kerfstedt var en varm missionsvän. Till honom gick Folke för att få råd och vägledning. Han hänvisade honom till kyrkoherde Ch. Strömberg i Mönsterås, som själv varit missionär. Fastän man kunnat vänta att hans eget missionsfält i Västafrika skulle vara det som han främst anbefallt, visade det sig, att han med stor bestämdhet upprepade gånger pekade på Kina. Detta land tilltalade emellertid alls icke Folke. Han menade att kineserna voro så hårda och högmodiga. "Det var" skrev en gång Folke "1886 som jag förnam, att det var Guds vilja att jag skulle gå till Kina. Guds kallelse var tydlig. Men när jag var villig att gå, var det ingen som ville sända mig." Genom rektor Kerfstedt blev han i tillfälle att komma till London och träda i beröring med personer som hade mycket med Kina att göra. Dock fick han icke omedelbart se vägen öppen. Han säger själv om Englandsvistelsen: "Där tog Gud ifrån mig alla mina stöd, på det att han ensam skulle få vara mitt stöd". Han fick lära sig att vandra i tro och icke i åskådning.

Då Guds stund var inne, kom dock hjälpen som en så mycket mer oväntad gåva från Herren. Därom skrev han själv en gång: "På tisdagen var ett

Erik Folke. Foto: Grape

salongsmöte utlyst att hållas hos fru Boardman, änka efter den även i Sverige kände gudsmannen pastor Boardman, en man stark i tro och bön. Jag blev ombedd att hjälpa en krympling att komma till mötet. Som jag satt där, upptagen av mina tankar, väcktes min uppmärksamhet av att en av de närvarande uppläste ett brev av ungefär följande lydelse: 'I dag på morgonen kom Herrens maning till mig att lämna halva min årsinkomst till en ung man, som känner Herrens kallelse att gå ut som missionär till Kina, och jag kände kallelsen så starkt, att jag måste skriva detta, innan jag ens hunnit kläda mig.' 'Lycklige unge man, som Herren så vårdar sig om' tänkte jag. I nästa ögonblick stod hon, som läst upp brevet, med glädjestrålande ansikte framför mig och sade: 'Var inte det ett glädjebudskap?' 'Jo,' sade jag 'för den som det gäller.' 'Det är just dig det gäller. Nu får du göra dig i ordning och resa till Kina' sade hon. Respengar och utrustning kom således från okänd givare i främmande land, utan något åtgörande från min sida, genom ett direkt ingripande från Herren. Detta skedde i oktober 1886. Välvilliga händer ordnade nu allt för utresan. Biljett beställdes till Shanghai. Jag skulle få resa i sällskap med sex unga män, tillhörande Kina Inland Missionen, med båt som skulle avgå från London d. 27 januari 1887."

Utrymmet tillåter icke att följa vännen Folke så i detalj hela vägen, men på just denna avgörande punkt har det synts värdefullt att visa, huru Gud gav, gav åt honom och genom honom åt vår mission.

Nästa gåva var den som gällde missionsfältet. Rätt allmänt torde man känna till, hurusom han vid landstigningen i Shanghai d. 14 mars 1887 — den dag som vi ju pläga årligen högtidlighålla — togs om hand av en missionär som hade för vana att, då han var i Shanghai vid tiden för en Europaångares ankomst, vakta efter tillfälle att hjälpa någon nykomling till rätta, liksom han själv en gång blivit omhändertagen. På hans rekommendation fann Folke en tillflyktsort i Kina Inland Missionens hem i Shanghai och snart nog plats i samma missions språkskola i Gan-king. — en ny gåva av Gud.

Då kursen i språkskolan var slut, uppstod frågan om, till vilket fält han skulle begiva sig. Det hade ju legat nära till hands att han låtit inlemma sig i Kina Inland Missionens redan då ansenliga nät av stationer och blivit en dess missionär, men Erik Folke var och ville vara svensk, och han ville att den mission som han stod i begrepp att begynna skulle vara svensk. Han hade av Gud utbett sig att få se andra svenskar komma och ställa sig vid hans sida. Kina Inland Missionens ledare visade förståelse för dessa synpunkter och gav honom anvisning på ett område, där det icke fanns någon annan mission, men där de klimatiska förhållandena ävensom folkkaraktären passade bättre för svenskar än någon annan del av Kina. Det var sydvästra delen av provinsen Shansi och därtill gränsande delar av provinserna Shensi och Honan. — ännu en gåva av Gud.

Men nu uppstod en svårighet: den från Sverige medförda kassan var förbrukad så när som på en dollar. Då kom ett belopp på tre pund och femton shillings från alldeles obekanta vänner i Göteborgs skärgård. Erik Folke begagnade det sista tillfälle, då han talade offentligt — det var vid Bibel- och Ungdomsveckan i Äh i närheten av Göteborg — för att till de för honom alltjämt okända givarna — så vitt de ännu äro i livet — framföra sitt tack för denna gåva som, då den kom, var en gåva direkt från Gud. Icke långt därefter kom ett belopp på femton pund från Stockholm. Det härstammade från den i maj 1887 bildade kommittén för svensk mission i Kina. Här stå vi sålunda inför den Guds gåva till Folke som bestod i den ännu existerande "Kommittén för Svenska Missionen i Kina" och på samma gång en gåva av Gud till Kommit-

tén. Här ha vi alltså dubbel anledning att säga: "Herren gav".

Den nästa gåvan var icke mindre betydelsefull. Den gällde ingång bland folket på det nya fältet. Därom skrev Folke i ett brev till mig daterat Si-mitsun nära Ping-yang-fu. d. 16 december 1887: "Ungefär en mil utanför Ping-yang ligger en sträcka av folkrika byar, där några få anammat evangelium. Förföljelser ha rasat här som oftast. Dessa bröder äro mycket litet undervisade i sanningen, och det var med stor glädje de mottogo mig att bo en vecka bland dem. De bemöta mig särdeles kärleksfullt, och någon förföljelse från världens sida har ännu ej hörts av. Jag är här inackorderad hos diakonen och lever därför i alla avseenden som en kines. Herren välsignar mig också däri så att jag ej lidit någon som helst skada därav. Det är glädjande att höra huru ivrigt de bedja för mig, att jag måtte kunna äta deras mat och tala och läsa deras språk. Högst rörande var det att höra deras förvissning om att, om jag blott ätit deras mat nog lång tid, skulle jag med säkerhet fullt känna till språket och ännu mer: mitt hår skulle förändras till svart och min hud, näsa och ögon antaga kinesisk form och utseende. Jag går varje dag ut till byarna. De mottaga mig så vänligt och lyssna så ivrigt till Ordet. Ju mer jag lär känna detta folk, dess mer drages mitt hjärta av kärlek till dem, och jag kan icke nog tacka Herren för förmånen att få leva och arbeta bland dem såsom en av dem."

Här stå vi inför ännu en ovärderlig gåva av Gud till Folke och genom honom till vår mission. En sådan begynnelse betyder oändligt mycket för den fortsatta utvecklingen.

Erik Folkes hopp om att få svenska medarbetare gick snart i uppfyllelse. Den första blev hans maka, Anna Gran, som reste ut redan 1888. Därnäst kom Henrik Tjäder och Fredrika Hallin 1889, Anna Janzon, Axel Hahne och August Berg 1890 och sedan hela raden av de 110 som stått eller stå på fältet eller nu vistas i hemlandet. De äro en Guds gåva till Erik Folke och genom honom till vår mission. I sanning: Gud gav.

Här nämndes något om de penningmedel, som i rätta ögonblicket gåvos åt Folke, stundom från helt obekanta källor, alltid utan mänsklig påtryckning, ytterst gåvor av Gud. Och Guds källa har haft vatten tillfyllest alla dessa år för alla dessa behov. I sanning: Gud gav. Och de gåvor, som influtit från missionsvännerna, ha icke blott varit av ekonomisk art. De ha också bestått i kärlekens bevisning mot missionärerna och missionens ledning både den på fältet och den i hemlandet, gåvor för vilka vi aldrig kunna nog tacka och som bidragit att stärka det band av innerlig kärlek och gemenskap, som vi få anteckna såsom ännu en av de gåvor som Gud skänkt åt Erik Folke och genom honom åt vår mission. Om allt detta och mycket mera få vi säga: "Herren gav".

Men nu nödgas vi också säga: "Herren tog". Vid upprepade tillfällen under de senare åren ha vi måst konstatera att vår käre missionsföreståndare icke längre ägde samma mått av krafter som förut. Han höll dock troget ut i uppfyllelsen av alla de uppgifter, som han på något vis orkade med. Främst bland dessa stodo missionärsavskiljningarna. De unga missionärskandidaterna i närmaste hand, men även alla vi andra som hade förmånen att deltaga i dessa högtidsstunder, bevara från dem heliga minnen och då ej minst intrycket av den faderlige vännen som i sina maningsord inlade hela rikedomen av sin kärlek och sin mognade andliga erfarenhet. Men även vid en mängd andra tillfällen: årsmöten, minnesstunder, kommittésammanträden och ej minst Bibel- och Ungdomsveckor på skilda orter gjorde han en insats av förblivande och ojämförligt värde. Senast medverkade han vid Lärarinnornas Missionsförenings konferens i Göteborg i början av juli

månad i år samt strax därefter vid Bibel- och Ungdomsveckan i Åh. Från många håll ha ingått uttalanden av den högsta uppskattning av hans vittnesbörd vid dessa tillfällen. Somliga menade att de aldrig hört honom tala med större kraft och innerlighet. Det ville synas som om han därvid dragit allt för stora växlar på sitt kraftkapital. Efter hemkomsten lyckades han icke återvinna krafter för nya uppgifter. Han hade haft för avsikt att medverka vid Bibel- och Ungdomsveckan i Mauritzberg, men, såsom August Berg berättade vid begravningen, kände han sig lättad, då denne på hans fråga, om han gjorde orätt i att icke deltaga i veckan, sagt honom att han bestämt icke borde tänka därpå, och så fick denne hans gamle medkämpe från honom såsom ett sista ord ett som tolkade hela hans inställning till Gud och människorna: *Tack!*

Krafterna avtogo hastigt, och blott några veckor efter Åh kom den dag då den trötte pilgrimen fick lägga ned sin vandringsstav. Stilla som han levat, i frid och ljus gick han över gränsen till det eviga livet. Något av dess strålglans återspeglades i hans blick just i dödsstunden och bevaras i tacksamt minne av de närmaste, som omgåvo honom.

Herren tog, han tog icke blott Erik Folkes person, utan även det myckna av andligt krafttillskott och inflytande i många riktningar, av kunskaper och erfarenhet, som han representerade.

Kunna vi väl inför dessa förluster instämma i det tredje ledet i vår utgångstext: "Lovat vare Herrens namn!"? Det är nog inte så lätt, om däri skall ligga en obetingad glädje över vad som skett, ty det är naturligt och berättigat både att känna personlig saknad och att inför framtiden förnimma en viss oro. Vad den personliga saknaden beträffar måste jag säga att jag känner den djupt. Under dessa 55 år av vänskap och samarbete har aldrig skuggan av ett moln kommit mellan honom och mig. Jag har lärt mig mer och mer älska och värdera min vän.

Då vi tänka på framtiden och de problem och uppgifter som måste lösas, och lösas utan den tillgång som skulle ha bestått i den bortgångnes insikt, erfarenhet och andekraft, så måste vi säga oss att den ter sig dunkel, ja, särskilt då vi tänka på de komplikationer som kriget i Kina medföra, rent av hotfull men i orden "Lovat vare Herrens namn!" ligger och bör ligga framför allt en trosviss tillförsikt till den Herre och Frälsare, om vilken det heter att han är densamme igår och idag och i evighet. Om förlusten av vårt jordiska stöd förmår oss att med så mycket större tro kasta oss på hans omvårdnad, om vi drivas närmare korset och gå framåt med större frimodighet, då kan själva förlusten bli en välsignelse och då skola vi kunna fulltonigt instämma i orden: "Lovat vare Herrens namn!".

Karl Fries.

Erik Folke — »den i Herren älskade.»

Jag vet mig stå på nytestamentlig grund, då jag om vår nyss hemgångne broder använder denna benämning. Det är att märka, att aposteln Paulus i sina brev till de olika församlingarna sällan nämner något om de avsomnade, men desto mer om de ännu levande. Han hade den stora egenskapen att medan dessa ännu voro kvar i livet uppskatta och värdesätta deras goda egenskaper. Vi, återigen, falla så lätt för den frestelsen att handla i motsatt riktning, upptäcka felen medan våra vänner leva och lovprisa dem då de äro borta.

Erik Folke var älskad i livet och han är saknad i döden. Det är så obeskrivligt tomt efter honom i arbetet, inom vänkretsen, ja, helt visst överallt i Guds församling. Vad var orsaken här-

till? Han hade *"ett gott anseende"* bland Guds folk. Rom. 16: 7. Detta var av obeskrivligt stor betydelse för en person som, liksom han, skulle föra missionens talan inför den stora allmänheten. Han *"arbetade mycket i Herren."* Rom. 16: 12. Han sparade icke sig själv. Gud gav honom en lång arbetsdag. I många avesenden var han ett svagt lerkärl, men just på grund av detta fick Gud mera ära.

Han var *"vis i fråga om det goda, men menlös i fråga om det onda."* Rom. 16: 19. Det kändes alltid så gott att lyssna till hans råd och tryggt att följa dem. Här hemma på Duvbo kännes det så tomt efter honom, på telefonpåringningar svarar ej längre hans stämma, vid våra sammanträden står hans plats tom. Vi känna oss så fattiga utan honom. Han var vår missions grundläggare och ledare. Vi lysa frid över hans ljusa minne. Skördar skola spira upp efter hans livsgärnings utsäde.

August Berg.

Erik Folke — en missionärsbarnens vän och förespråkare.

Även vi missionärsbarn önskade få binda en tacksamhetens krans till minnet av vår avhållne och beundrade Far på Barnens hem på Duvbo.

Vår hemgångne vän och far var en ledare som få. Han trängde djupt in i människohjärtats hemligheter men fick även mer än de flesta blicka in i djupet av Guds fadershjärta. Med sin profetblick och sitt konungsligt suveräna hjärta blev han en Guds ambassadör. Han grundade ju och ledde S. M. K:s angelägenheter, deltog i konferenser och ledde i 13 år Svenska Missionsrådets förhandlingar, gav råd till andra missionsledare och missionssällskap, forskade i Kinas gamla annaler och översatte till kinesiska viktiga protestantiska dokument.

Ej blott de i yttre måtto stora uppgifterna lade beslag på Erik Folke. Hans vida genomträngande blick och initiativkraft nådde även till oss missionärsbarn, till våra problem och behov.

Våra föräldrar ha ju ofta mött varann på missionsfältet och där knutit bandet för livet. Många av oss äro därför i dubbel bemärkelse missionens barn. Erik Folkes väg ledde våra föräldrar samman.

Gud lade missionärsbarnens bekymmer på sin rikt utrustade kämpes skuldror. Erik Folke ivrade verksamt för tillkomsten av Barnens hem på Duvbo. Under sex händelserika år, 1912—1918, åtog han sig att — förutom sina stora uppdrag i missionens tjänst — vara en far för oss "föräldralösa". Han förstod vår stumma förtvivlan, när våra föräldrar drogo bort till kallet i Kina, han kände vår saknad och deltog i vår glädje, när återseendets timme var inne. Han uppmuntrade oss i motgången och gav oss de bästa råd för livet.

Jag skall ej glömma, när vi som gymnasister började fatta litet av de inre dolda djupen i vår fars storhet. Innan världskriget bröt ut sommaren 1914, kunde vi långa tider i förväg få höra hans profetiska stämma tala om vad som skulle hända. Och när Sarajevoskottet genljöd över världen, var han färdig med analysen över världsläget. Då tidningarna den 2 augusti 1914 nådde oss, sände han oss äldre missionärsbarn till olika uppgifter. Vi bodde ute i det yttersta havsbandet. Två skulle cykla till byn för att kunskapa, två till telefonstationen o. s. v. Det drog om halva natten, innan man kom fram på linjen. Himlen korsades av strålkastarljus från Ålandshav. Den natten packade vi in alla barnens tillhörigheter och kl. 6 följande morgon voro vi på väg till Stockholm. Allt gick lugnt och sak-

ligt till väga. Vår far och vår uppburna mor stodo bakom. Och där — under allt — stod Gud.

Eller vem av oss skall glömma den beundran, som fyllde oss, när vi kommo in i fars arbetsrum. Han älskade "Kinas klassiska tänkare". Han var en tänkare själv. Att se det imponerande stora kinesisk-franska lexikonet eller de gulnade bladen av urgamla kinesiska filosofer, av Laotse och Chuangtse! I denna miljö kunde ingen misstaga sig på, att här satt en dalakarl, som ville tränga djupt in i den tankevärld, dit hans kallelse fört honom.

Men ej blott i Sverige var Erik Folke missionärsbarnens förespråkare. Hans varma hjärta gladde sig, när på Kikung i Kina ej endast S. M. K. utan alla svenska missioner i Kina fingo sin realskola för svenska barn. Ja, han offrade något av sin dyrbaraste tid därute på sin inspektionsresa för att i denna internatskola vara far i skolhemmet.

Många, många äro de — nu vuxna missionärsbarn — som i sitt hjärta tacka Gud för vad Erik Folke betytt för dem.

Rikast gav vår Far genom sin insikt i Ordet, som han delade med oss.

Deo soli gloria!

Morris Bergling.

Erik Folke — missionsexpeditionens ledare.

I det nummer av vår tidning, där innehållet huvudsakligast utgöres av tankar och hågkomster med anledning av missionsföreståndare Erik Folkes hemförlovning, är det en glädje att få skriva något även från missionsexpeditionens synpunkt. Vi älskade honom; vi älska att dröja inför hans minne, och denna kärlek gör, att man ej känner sig tillfreds utan att skriva något om honom såsom missionsexpeditionens ledare. Vi känna såsom om man ej kunde tala eller skriva för mycket om vad Gud gav genom vår missionsföreståndare; att man ej nog kan betona huru rik anledning vi ha till tacksamhet.

Utrymmet tillåter ej nu införandet av en lång artikel, och jag tror också att det är bäst att här blott nämna ett exempel på huru han genom Guds nåd kunde få vara till välsignelse. Jag erinrar därför blott om huru samtalen med honom blevo flöden, genom vilka välsignelser strömmade till oss.

Då vi voro tillsammans på möten hade jag mycket ofta förmånen att få vandra med honom under förtroliga samtal, och även på vår expedition har jag helt naturligt haft många tillfällen till samtal. Särskilt minnes jag med stor tacksamhet sådana före mitt besök i Kina 1936—1937 och ett samtal i början av juni i år. — Jag kunde ibland riktigt hungra efter att få sitta på tu man hand med min käre Farbror Erik, och den hungern ger sig alltfort tillkänna. Det var som om det gått mycket lättare att leva efter ett sådant samtal, mycket lättare att tänka på svårigheter och problem av olika slag. Det var en sådan vila och trygghet att känna sig vara förstådd av Farbror Erik och ense med honom.

Ja, ett enda förtroligt samtal med missionsföreståndare Erik Folke var av allra största värde. Må det vara ett exempel på vad det betydde att få samarbeta med honom. Nu känns det så ansvarsfullt att stå kvar i det arbete som var hans livsverk. Han var grundläggaren och ledaren. Åt oss gavs förmånen att få vara hans medarbetare. Det var och är en ovärderlig förmån, en förmån som för med sig ansvar. Må Gud ge oss nåd till att tänka på vår ledare och efterfölja hans tro!

Martin Lindén.

En stor högtid.

En högtidsdag var fredagen den 25 augusti, den dag då missionsföreståndare Erik Folkes stoft vigdes till vila.

Under stilla orgelmusik fyllde högtidsklädda skaror Oscars kyrka, där jordfästningen ägde rum.

Snart var kyrkan fullsatt. Då började klockorna sin klangfulla sorgmusik. Under det Chopins sorgmarsch spelades på orgeln skred prossesionen av de närmast sörjande, kommittéledamöter, hemmavarande missionärer och hemarbetare upp mot koret, där kistan stod förut. Omgiven av blommor, flankerad av höga ljusstakar, vars ljuslågor pekade uppåt, stod den enkla kistan där prydd med ett kors av röda rosor och vita liljor, kärlekens och hoppets symboler, de båda som så helt fyllt honom vars stoft nu vilade där. Från orgelläktaren ljuder, sjungna av fru Ester Berggren, de underbara psalmverserna: "Som fågelen vid ljusan dag Sig gläder, Så glad i ljusets rike jag Inträder. Vid änglasången Och harpoklangen Jag skådar evighetens dag uppgången. Och högre, klarare än gull, Än solen Min själ skall skina ärofull För stolen. Den gode Guden Iklär mig skruden, Som själv han lovat åt den kära bruden. En evig, oförgänglig fröjd Det bliver, Som fridens Gud i himlens höjd Mig giver: Där Jesu vänner Med palm i händer Lovsjunga Lammet, som de sina känner." Gemensamt sjöngs ps. 102:1—3. "Vad ljus över griften —". Härefter framträdde kyrkoherde Valdus Bengtson till kistan och höll ett griftetal fyllt av ljusaste hopp.

"I Guds Faderns, Sonens och Den Helige Andens namn! 'Jag anser mitt liv icke vara av något värde för mig själv, om jag blott får väl fullborda mitt lopp och vad som hör till det ämbete jag har mottagit av Herren Jesus: att vittna om Guds nåds evangelium.' Så talar Paulus i Ap. 20:24. Han skall just anträda den vågsamma färden till Jerusalem. Väl vet han att den resan kan, ja, att den säkert kommer att kosta honom livet. Men det fanns ingen tvekan, ingen bävan. Vännernas böner att han skall skona sig själv, avvisar han med de ord vi nyss hörde. Icke för honom själv hade livet något värde. Men han hade låtit Herren Kristus taga hand om sitt liv. Och Kristus hade fyllt det med ett innehåll, som för Paulus strålade med en härlighet, så rik, att det för honom betydde inget mindre än självlivets, än jaglivets värdeminskning ända till nollpunkten: 'Livet har icke något värde för mig själv'. Kallet han fått: 'Att vittna om Guds nåds evangelium' var för honom livets enda stora värde. Han var löparen i sin Herres stora ärenden. In i döden till Mästarens förfogande, det var hans livslösen. Och därför när det nu ingick i kallet att våga livet, så hörde själva detta vågspel med till livets oförgängliga värde. Det var ej tal om annat än att resa. Vad betydde döden! Levnadens längd betydde för honom intet. Men att uppdraget, som han mottagit, måtte bliva väl uträttat in i det sista, det betydde för honom allt. Och just detta, att han fått sig ämbetet anförtrott av Herren, att han fått denna nåd, han, den 'främste bland syndare', är något så stort, är en ständigt flödande glädjekälla. Ljus är hans livssyn mitt under allt levnadens ve. Nog kan han tala om sina kroppsliga lidanden och svårigheter men utan beklämning. Han står ej i egen kraft men i Jesu kraft, och hans frimodighet dör icke ens i skuggan av döden.

'Blott jag får väl fullborda mitt lopp och det ämbete jag fått av Herren Jesus att vara en förkunnare av Guds nåds evangelium', det, alla här samlade, det var livets värde, det var livets lösen, även för den Herrens trogne tjänare, vår älskade, vördade broder, vid vars bår vi äro samlade. Även för honom betecknade missionärskallelsen livets stora rikedom allt under den befriande omvärderingen: 'icke för honom själv, utan för hans Herre och Mäs-

tare'. Som Herrens lycklige livegne började han löpandet i evangelii tjänst, så fortsatte han löpandet, och han blev en Guds underman och han fick se spåren av Guds under, och så har han fullbordat loppet.

När vi kasta en blick tillbaka på Erik Folkes liv, ligger det så förunderligt genomlyst av en glädje, som spred ett stilla, ljuvligt ljusskimmer över hans väsen. Även i tunga tider kunde han jubla: 'I allt detta vinna vi en härlig seger genom honom som har älskat oss'. Så blev, det få vi säga med tack, ej till honom, det ville han ej, men till Herren, hans liv den stora gåvan av ett Kristusbrev till alla missionsvänner och arbetare härhemma och därute på alla våra skilda missionsfält. Ett Kristusbrev blev han. Tidsläget är sådant att misströstan lätt vill gripa oss. Hur skall det gå med missionen? När man med allvar ser på vad som just i dessa dagar kan ske, kan man fråga: vart driver mänskligheten hän? Arma mänsklighet! När i sådana tider tron måste kämpa en hård kamp för att kunna sjunga: 'Det segra skall ditt korsbanér, trots alla mörkrets makter', då, kära vänner, vill detta välsignade Kristusbrev göra för oss den sanningen levande såsom den levde i honom: 'Det går igenom båd' sorg och nöd. Det går igenom båd' eld och vatten. Det går igenom båd' liv och död'. 'Den som är i eder är större än den som är i världen.' Det ser inte så ut, men det är så. 'Saliga äro de som ej se men dock tro.' Sådan är missionens väg. Sådan har den varit från början. Paulus, han kunde med döden för ögonen jubla: 'I Jesu namn skola alla knän böja sig.' Luther har ett djärvt ord, som rätt fattat bär till oss en mäktig sanning. Han säger, att den ene kristne bör vara för den andre en Kristus. Han syftar på den hjälp att hålla ut i tro, som den ene brodern är kallad att giva den andre genom att i sitt liv låta något av Jesu härlighet stråla fram. Låt oss av fullt hjärta tacka Gud för vad han givit oss och sin församling och vårt folk av sådan tjänst genom denne vår vän!

Missionsveteranerna kallas en efter annan att utbyta kamprustningen mot segerkronan. Det blir så tomt efter dem. Gud vare tack också för gåvan att kunna känna ett tomrum. Det betyder att lånet, som Herren tog tillbaka, var ett rikt lån. Men märka vi ej, att på oss alla som ännu ej fullbordat loppet vilar i dag vår store konungs blick. Han kommer och säger med blicken in i våra ögon: Hur har du det, var är ditt livsvärde? Han har en order att giva och den lyder: Gå ut — och jag är med eder alla dagar. I den blicken läsa vi hans nådefulla vilja att förnya för oss gåvan att få se vårt liv allt mera befriat från belastningen av livsvärdena i självets tjänst och allt mer berikat av kallelsen att få fullborda livsloppet såsom hans egna. Hjälpe han oss då ock till att i sanning svara honom: 'Tag mig, led mig, som du vill, blott alltid till din ära.'

För några år sedan voro flera av oss samlade vid Svenska Missionens i Kina årsmöte. En av Styrelsens ledamöter hade kallats över gränsen. Då sade Erik Folke några ord, som jag omedelbart antecknade; må det få bliva en hans hälsning till oss i dag. 'En gång skall budet komma även till oss. Men det kommer hemifrån. Och det gäller hemresa.' Nu har budet kommit till Erik Folke. Den strålglans, som bröt fram ur hans ögon omedelbart innan förgängelsen lade dem samman, sade oss:

Det var hembud och det blev hemresa!

Amen.

Till gravens vila viges stoftet av missionsdirektor Erik Folke."

*

Till slut läste kyrkoherde Bengtson följande versar:

"När min tunga ej kan tala,
Icke mera bedja kan
Kom då Du och mig hugsvala
Tala Du, min Frälserman

Tala för mig, när jag dör,
Ja Din himmel öppen gör
För min själ, den änglar bära,
Hem att dig för evigt ära.

Hem till lifsens sälla boning,
Hem till de utvaldas tal,
Hem för Frälsarens försoning
Hem i Kungars Konungs sal,
Hem i himmelen att bo,
Hem till evig, evig ro,
Hem till alla mina fäder,
Hem där Gud de sina gläder."

Efter psalm 144:1—4: "I himmelen, i himmelen, Där Herren Gud själv bor", utfördes begravningsmässan av kommunister J. Hoff och pastor T. Norrby. Till slut sjöngs psalm 586:4, 5. "Ej mer med blicken skum och svag Jag leta skall Guds anletsdrag —".

Härefter följde många tal och kransnedläggningar. Doktor N. Beskow talade för de närmast anhöriga; doktor Karl Fries för Kommittén för S. M. K.; fröken Lisa Blom för Kvinnokommittén inom Svenska missionen i Kina; missionär August Berg för missionärerna på fältet och i hemlandet; missionssekreterare Martin Lindén för hemarbetarna på missionsexpeditionen; fröken Anna Björk för Kinalänkarna i Stockholm; missionsdirektor Nils Dahlberg för Svenska Missionsrådet och Evangeliska Fosterlandsstiftelsen; missionsdirektor A. Bäfverfeldt för Svenska Kyrkans Missionsstyrelse; direktör J. Lindblom för Svenska Mongolmissionen; rektor J. Mosesson för Svenska Missionsförbundet; överingenjör P. Werner för Sällskapet för Evangelii utbredande i Ryssland; fru Hanna Lindmark; fröken Elsa Ringborg för K. M. A. och Daggryningen samt pastor Erik Marx för Evangeliska Brödraförsamlingen.

Fru Ester Berggren sjöng: "Den store vide flock", och under tonerna av Händels Largo bars kistan ut ur kyrkan.

Gravsättningen ägde rum å Spånga kyrkogård, dit en stor skara vänner medföljde. Sakta, liksom dröjande, sänktes kistan och under det att de närvarande sände en sista blick ned i graven sjöng en liten skara Kinalänkar: "Låt mig gå, låt mig gå, att min Jesus se jag må", samt "Din jaspismur".

"Så vila i välsignelse, Du gode, trogne tjänare: Gå i din Herres glädje in Och lönen för din möda finn."

"Du förde fram Guds rena ord Och födde troget Kristi hjord. Med lära och med leverne Du himlens väg oss visade." Sv. ps. 585:1, 3.

H. B.

FRÅN REDAKTION och EXPEDITION

Erik Folke

grundläggaren av Svenska Missionen i Kina och dess ledare intill sin sista dag har av sin Herre och Mästare kallats till högre tjänst fredagen den 18 aug. 1939.

Svenska Missionens i Kina kommittéer, understödjare, missionärer och hemarbetare förena sig i ödmjukt tack till Gud för vad han givit genom Erik Folke.

Missionstidningen Sinims Land.

Med anledning av missionsföreståndare Erik Folkes hemförlovning inträder missionssekreterare *Martin Lindén* enligt Arbetsutskottets beslut från och med detta nummer av vår tidning såsom ansvarig utgivare.

Under september månad utkommer i likhet med föregående år endast ett nummer av tidningen.

Må Missionens Vänner i förbön komma ihåg även denna gren av vårt arbete, bedjande att vår tidning genom Guds nåd må kunna bli till den hjälp

och välsignelse för missionsarbetet, som den är avsedd att vara.

Familjenytt.

Enligt mottaget meddelande tog den store Barnavännen missionärsparet *Erik* och *Ingrid Malms* minste gosse *Gunnar* hem till sig den 20 sistlidne juli. Vi deltaga varmt med missionärsparet Malm i deras stora saknad och anbefalla dem åt missionsvännernas hågkomst i förbön.

Minneshögtid.

Svenska Missionen i Kina anordnar minneshögtid efter framlidne missionsföreståndare Erik Folke i *Betesdakyrkan,* Floragatan 8, Stockholm *tisdagen den 12 september kl. 7 e. m.* Servering av té till vanligt pris. *Alla varmt välkomna.*

S. M. K:s bönemöte i Stockholm.

Bönemötena för Svenska Missionen i Kina i Betesdakyrkan hållas *fr. o. m. tisdagen den 19 sept. varje tisdag kl. 7 e. m.*

Bönemötena på S. M. K:s expedition börja *fredagen den 15 sept.* och hållas sedan v. G. *varje fredag kl. 2 e. m.* Varmt välkomna!

Ett tack.

Svenska Missionen i Kina har från organisationer och enskilda fått mottaga så många och olika uttryck för kärleksfullt deltagande med anledning av den stora förlust, som drabbat Missionen genom missionsföreståndare Erik Folkes hemförlovning. För allt detta bedja vi att härmed få uttala *ett varmt tack.* I samband härmed bedja vi om kärleksfullt stöd även i fortsättningen. Herren har tagit hem sin tjänare, men verket skall fortsätta. Bedjen för oss!

REDOVISNINGAR

för medel influtna till "Svenska Missionen i Kina" under aug. 1939.

Allmänna missionsmedel.

1154.	"Herrens del"	15:—
1155.	Ö. H. K. U-d., Ulriksdals Ungd. fören., till J. Hultqvists minne till E. Vidéns underh. 25:—, Slättåkra d:o till Bloms d:o 40:—, Mörteryds d:o missionsbidr. 200:—, Fifflekulls d:o 75:—	340:—
1156.	S. W., Nkpg	15:—
1157.	Onämnd, Eksjö, till Arvid Hjärtbergs underh. gm A. H.	15:—
1159.	"Böndagsoffer", A-a o. O-r, Skellefteå	50:—
1160.	B. H., till missionen	5:—
1161.	H. S., Mariestad	5:—
1162.	G. W., Rögle	10:—
1163.	E. J., Boden, till Joh. Aspbergs underh.	50:—
1166.	Från Länkmötet, Klippan i Juli, i st. för blommor vid lille Lars bår. "Uppåt N:r 333"	20:—
1167.	M. S., Sthlm	10:—
1170.	A. O., Norderön	100:—
1171.	Onämnd, gm E. S., Rödjenäs	25:—
1172.	H. o. I. J., Gbg	25:—
1174.	"Onämnd, Mal. 3:8"	10:—
1175.	Strömsborgs Vilohems sparsparbössa	37:—
1176.	Koll. vid möte i Ersnäs	22:50
1177.	B. A. G., Ersnäs	25:75
1178.	D. B., Sthlm	50:—
1179.	"Som Gud vill"	50:—
1180.	N. E.	10:—
1181.	M. o. H.	50:—
1182.	A. A., Gisselås	5:—
1183.	B. o. K. L., Sthlm	30:—
1185.	J. G., Hbg	50:—
1186.	Del av beh. vid missionsmöte å Hanna Wangs vilohem 30/7	10:—
1187.	"En länk"	20:—
1188.	Missionsgåva fr. St. Bölöby i Mörlunda	42:59
1189.	Koll. i Missionshuset, Molkom	13:75
1190.	"En kärlekens o. tacksamhetens droppe i de stora behoven"	100:—
1191.	P. Å., N. Edsbyn, till Runa Häggs underh.	50:—
1192.	K. E., G:la Uppsala	25:—
1193.	B. L., Stocksund	100:—
1194.	B. G., Sollefteå	20:—

1195. I. K., Katrineholm ..... 25:—
1196. Ö. H. K. U-d., Rösa Mfg 10:—, Vetlanda Ungdomsf. sparb. medel 152:67, Bäckseda d:o d:o 28:—, M. P., Vetlanda, "en blomma på Kristina Johanssons grav" 10:—, Ö. H. K. U. 125:—, till C. Bloms underh.: Vetlanda Ungdomsf. 150:—, Lemnhults d:o 25:—, Bäckseda d:o 50:—, Eckereda d:o 15:—, Björköby d:o 45:—, till M. Lindéns underh.: d:o d:o 45:—, till Ebba Vidéns underh.: d:o d:o 45:— 700:67
1197. "Benedetto" ..... 10:—
1198. B. K., Sthlm ..... 100:—
1199. M. P., Kumla ..... 350:—
1203. "Kollekt" ..... 10:—
1204. F. B., Sollefteå ..... 10:—
1205. E. o. E. A., Alingsås ..... 50:—
1206. F. S., Gbg ..... 50:—
1207. W., Östersund ..... 10:—
1208. Offergåvor i Piteå 12/8 ..... 1827:70
1211. Koll. i kyrkan, Piteå 13/8 ... 151:55
1212. H. L., Piteå ..... 1000:—
1213. Koll. vid mötet i Skellefteå 16/8, gm A. B. ..... 265:—
1214. "Till min systers minne", gm d:o ..... 50:—
1215. Överskott vid samkvämet i Skelleftehamn 17/8 ..... 59:—
1216. M. H., Älvsjö, "i st. för blommor vid Farbror Eriks bår" ..... 5:—
1217. K. B., Duvbo ..... 10:—
1218. L. L., Sthlm, "i st. för blommor vid Farbrors Eriks bår" 5:—
1219. K. K., Björköby ..... 20:—
1220. Drefseryds Arb. fören., Brötjemark ..... 70:—
1221. B. B. o. K. N., Hoverberg, "en liten gåva i st. för blommor vid Erik Folkes bår" .. 10:—
1222. "I st. för blommor vid Erik Folkes grav" ..... 100:—
1223. M. C., Sthlm, "i st. för blommor vid Farbror Eriks bår" . 5:—
1224. J. H., Äppelviken, d:o ..... 10:—
1225. M. J., Djursholm, "en liten blomma till Erik Folke med tack" ..... 10:—
1226. B. o. L. J., "ett ringa tack till vår älskade Farbror Erik" .. 10:—
1227. E. R., o. N. B., "i st. för blommor vid Erik Folkes bår" 50:—
1228. E. o. R. H., Sigtuna, "en blomma vid Erik Folkes bår" 10:—
1229. H. A., Äppelviken, d:o ..... 12:—
1230. H. o. H. T., Malmö, "till minne av vår älskade, djupt saknade Erik Folke" ..... 10:—
1231. C. T., d:o, "i st. för blommor till käre Farbror Eriks minne" 5:—
1232. I. W., Sthlm, "en blomma vid Farbror Eriks bår" ..... 5:—
1233. S. T., Nockeby, "en blomma vid Erik Folkes bår" ..... 10:—
1235. O. M., Sthlm, d:o ..... 10:—
1236. M. o. G. J., E. B., d:o ..... 10:—
1237. M. D., Sthlm, d:o ..... 10:—
1238. Fam. H., Djursholm, d:o .. 25:—
1239. A. o. K. E. B., Gbg, d:o .... 10:—
1240. R. N., Uppsala, d:o ..... 10:—
1241. K. N., Gbg, d:o ..... 50:—
1242. A. H., M. o. O. H., Karlskrona, d:o ..... 15:—
1243. C., Sthlm, d:o ..... 15:—
1244. E. o. R. S., Sthlm, d:o ..... 5:—
1245. A. o. L. W., d:o, "i st. för blommor vid Erik Folkes bår" 50:—
1246. Kinesernas vänner, Värnamo, d:o ..... 30:—
1247. D:os sparbössa ..... 22:—
1248. D:o ..... 200:—
1249. E. G. A., Partille ..... 10:—
1250. "En broder i tron på Herren" 25:—
1251. E. E. o. E. H., Edsbyn, "i st. för blommor vid Erik Folkes bår" ..... 20:—
1252. A. J., Eksjö, "d:o på Farbror Eriks grav" ..... 5:—
1253. Systrarna H., Stensjön, d:o . 25:—
1254. M. P., Sthlm, d:o ..... 10:—
1255. S. S., d:o, d:o vid Erik Folkes bår ..... 10:—
1256. S. S., "ett tackoffer till Gud för Erik Folke" ..... 25:—
1257. S. o. G. W., "i st. för blommor till Erik Folkes minne" 10:—
1258. G. E., Sthlm, "d:o vid Farbror Eriks bår" ..... 10:—
1259. T. S., "en blomma vid Erik Folkes bår" ..... 10:—
1260. G. B., Umeå, d:o ..... 5:—
1261. T. o. F. B., Älvsjö, d:o ..... 10:—
1262. J. D., Bureå, d:o ..... 5:—
1263. B. F., Sthlm, d:o ..... 10:—
1264. H. U., d:o, d:o ..... 10:—
1265. D. o. C. A., d:o, d:o ..... 20:—
1266. E. D., Uppsala, d:o ..... 100:—
1267. A. A., Sthlm, d:o ..... 5:—
1268. A. o. G. H., Älvsjö, d:o ..... 5:—
1269. R. o. F. W., Sthlm, d:o .... 10:—
1270. Ynglinga Fören. "Libanon", Gbg, d:o ..... 25:—
1271. J. K. Y. F., Dan. 12:3", d:o 15:—
1272. C. G. V., Jkpg, "en liten blomma till Farbror Erik" . 5:—
1273. E. H., "i st. för blommor vid Erik Folkes bår" ..... 5:—
1274. Kyrkliga Missionskretsen, Norrtälje, d:o ..... 15:—
1275. H. C., Burträsk, d:o ..... 5:—
1276. G. H., Sthlm, d:o ..... 10:—
1277. R. L., d:o, d:o ..... 10:—
1278. E. o. N. B., Djursholm, d:o . 20:—

1279. Fam. V. V., Malmö, d:o ... 25:—
1280. Kinavänner i Uppsala, till Erik Folkes minne ..... 90:—
1281. H. o. R. A., Hovsta, "en blomma vid våre käre broder Erik Folkes bår" ..... 10:—
1282. E. o. J. R., "i tacksamt, vänskapsfullt minne av Erik Folke" ..... 100:—
1283. S. o. M. S., Östersund, "en blomma vid Farbror Eriks bår" ..... 10:—
1284. Systr. L., Vetlanda, d:o 10:-
1285. D:o B., d:o, d:o ..... 10:—
1286. E. A., o. E. J., d:o, d:o ..... 30:—
1287. E. B., d:o, d:o ..... 5:—
1288. S. K., d:o, d:o ..... 5:—
1289. B., d:o, d:o ..... 10:—
1290. Kinamissionens vänner, d:o, d:o ..... 25:—
1291. E. J., d:o, d:o ..... 5:—
1292. A. o. G. B., Örebro, d:o .... 10:—
1293. K. M. A., o. Daggryningen, "i st. för blommor vid Erik Folkes bår, Upp. 3:5" ..... 50:—
1294. Daggryningen i K. M. A., till Birgit Berglings underh. .... 900:—
1295. K. M. A. o. K. F. U. K., till Astrid Löfgrens d:o ..... 900:—
1296. A. L., "en tacksamhetens blomma" ..... 10:—
1297. K. o. B. F., "en blomma vid Erik Folkes bår. Matt. 25:21." 20:—
1298. S. M., "ett tack" ..... 100:—
1299. S-r, Sthlm ..... 50:—
1300. E. o. O. B., Sthlm, "i st. för blommor vid Erik Folkes bår" ..... 25:—
1301. S. S., Sthlm d:o ..... 10:—
1302. Ev. Brödraförsaml., d:o .... 25:—
1303. E. o. G. H., "en tacksamhetens blomma på Erik Folkes grav" ..... 25:—
1304. L. L., "i st. för blommor vid Farbror Eriks bår" ..... 15:—
1305. H. A., o. E. B., Sthlm, "till Erik Folkes minne" ..... 20:—
1306. E. W., Gnesta, d:o ..... 10:—
1307. L. T., "till den käre Erik Folkes minne" ..... 50:—
1308. Länkarna på Ersta, "en blomma vid Farbror Eriks bår" 30:—
1309. Fam. B., Sthlm, "i st. för blommor vid Erik Folkes bår" ..... 25:—
1310. O. B., d:o ..... 5:—
1311. A. P. E., Sthlm, d:o ..... 10:—
1312. A. C., d:o ..... 5:—
1313. H. L., Lidingö, d:o ..... 15:—
1314. C. E., Sthlm, d:o ..... 15:—
1315. E. F. o. M. M., Stocksund, d:o ..... 10:—
1316. S. o. K. R., Gbg, d:o ..... 50:—
1317. V. o. C. E-n, Kumla, d:o ... 50:—
1318. L. A. A., Bodakyrkby, d:o .. 5:—
1319. B. o. K. L., Sthlm, d:o ..... 10:—
1320. K. W., Jkpg 3:—, K. A. M., Sthlm 1:—, E. I., Sthlm 1:50, Ch. A., Mullsjö 5:—, K. B. W., Uppsala 5:—, W., Sthlm 5:—, G. J., Sthlm, 5:—, H. H., Solberga 1:—, A. H., Holsbybrunn 10:—, H. L., Rådmansö 5:—, G. S., Färnabruk 5:—, A. K., Jkpg 5:—, K. S., Jkpg 50:—, S. S., Sthlm 1:—, E. O., Höganäs 3:—, M. R., Limhamn 1:—, E. L., Jkpg 2:—, A. W., Borås 2:—, J. J-n 1:—, I. S., Sthlm 11:—, M. B., Sthlm 10:—, A. S., Ullevi 5:—, E. E., Alingsås 5:—, Onämnd 2:—, till d:o 144:50
1321. N. G., Traneberg, d:o ..... 25:—
1322. B. o. J. R., Sthlm, d:o ..... 10:—
1323. M. M., Sthlm, d:o ..... 5:—
1324. Syfören. i Bräntorp 11:35
1325. F. P., Björklinge, "i st. för blommor vid Erik Folkes bår" ..... 10:—
1326. Kinavänner i Köping, d:o ... 80:—
1327. G. o. A. L., Sthlm, d:o ..... 10:—
1328. Kinavänner i Kristianstad, d:o ..... 15:—
1329. J. A. V. P., o. S. W., Mönsterås, d:o ..... 10:—
1330. Insaml. vid tacksägelsestunden på Holsby 19/8, av S. M. K. vännerna E. A., H. A., M. B., M. o. N. C., G. o. E. F., E. L., N. o. O. S., S., N. S., L. o. A. W., till d:o ..... 96:—
1331. "En länk, till vördade o. älskade Farbror Eriks minne". 50:—
1332. Norrköpingslänkarna, "i st. för blommor till Farbror Erik. Ps. 84: 6—8." ..... 50:—
1333. I. G., I. o. O. G., Billdal, d:o 12:—
1334. P. E. W., Djursholm, "en blomma vid Erik Folkes bår" 10:—
1335. K. D., Växjö, "till Erik Folkes minne" ..... 100:—
1336. A. L., Hbg, "en missionsblomma till den käre hemgångne Erik Folkes minne" 10:—
1337. H. o. E. D., Sthlm, "en blomma på Farbror Eriks bår" . 5:—
1338. R. o. Y. M., Norrtälje, "i st. för blommor på Farbror Eriks grav" ..... 10:—
1339. L. U., "i tacksam kärlek i st. för blommor vid Erik Folkes bår." Ps. 17: 15 ..... 25:—
1340. L. E., o. J. N., Glemmingebro, en blomma vid d:os bår 5:—
1341. A. o. K. L., Ekenässjön, d:o,

d:os grav ..... 10:—
1342. A. o. K. L. ..... 20:—
1343. M. R., Södertälje, "till minne av Erik Folke" ..... 2:—
1344. A. o. A. K., Stensjön, "en tacksamhetens blomma vid d:os bår" ..... 50:—
1345. S. o. S. J., Örebro, "Tacksamhets- o. minnesgärd vid d:o" ..... 100:—
1346. A. o. G. H., Luleå, "i tacksamt minne av Erik Folke" . 25:—
1347. G. o. E. J., Nkpg, "en blomma vid d:os bår" ..... 25:—
1348. Länkbössan gm G. P. J., Nkpg ..... 50:—
1349. En ficksparbössa, gm d:o ... 8:60
1350. A. S., Sthlm, "i st. för blommor vid Erik Folkes bår" ... 10:—
1351. Ev. Fosterlands Stiftelsen, Sthlm, d:o ..... 25:—
1352. E. v. F., Jkpg, A. v. F., Linköping, I. v. F., Sthlm, A. v. F., Sthlm, E. v. F., St Essinge, d:o ..... 30:—
1353. I. B., Öjebyn, d:o ..... 50:—
1354. S. S., Sthlm, d:o ..... 5:—
1355. L. L., d:o, d:o ..... 5:—
1356. V. H., E. L. W., Lidköping, d:o ..... 10:—
1357. Nitton Sättravänner, d:o 41:40
1358. G. B., Sthlm, d:o ..... 10:—
1359. V. o. H. H., d:o, d:o ..... 7:—
1360. M. L., Värna, "en liten minnesblomma som tack" ..... 25:—
1361. C. N., Kristianstad, d:o .... 25:—
1362. H. S., Sthlm, "till Eriks livsverk" ..... 10:—
1363. A. F., Skövde, D. S., d:o G. F., Sthlm, "till Erik Folkes minne" ..... 30:—
1364. K. J. E., Stocksund, d:o .... 10:—
1365. A. S., d:o, d:o ..... 10:—
1366. A. o. J. H., Sthlm, "en blomma vid Farbror Eriks bår" . 25:—
1367. I. o. G. T., "en blomma vid Erik Folkes bår" ..... 30:—
1368. S. R., O. H., A. S., "en tacksamhetens minnesblomma till vördade Erik Folke" ..... 15:—
1370. "Herrens" ..... 20:—
1371. Vårdhemmet, Björkliden, Kortebo, "en blomma på Erik Folkes grav. Ps. 126: 5—6" . 30:—
1372. F. D., Sthlm, "en tacksam blomstergärd till älskade Erik Folke" ..... 15:—
1373. O. C., A. B., E. B., Mullsjö, "till Erik Folkes minne med vördnad o. tacksamhet" ..... 30:—
1374. A. o. A. W., Skillingaryd, "en blomma på Farbror Folkes grav" ..... 10:—
1375. M. B., Umeå, "en blomma på Erik Folkes grav" ..... 100:—
1376. Skellefteås Kinakrets, "en tacksamhetens blomma vid Farbror Eriks bår" ..... 112:—
1377. Onämnd ..... 100:—
1378. Onämnd, "till Erik Folkes minne" ..... 500:—
1379. O. o. O. v. M., Sthlm, "i st. för blommor vid Erik Folkes bår" ..... 100:—
1380. M. o. J. v. M., d:o, d:o ..... 20:—
1381. C. S., Örebro, d:o ..... 10:—
1382. M. o. H. S., Sthlm, d:o .... 20:—
1383. E. L., Gargnäs, "en liten blomma vid Farbror Eriks bår" ..... 10:—
1384. "En länk, till Farbror Eriks minne" ..... 40:—
1385. I. O., Uppsala. "Med tack till Gud för Erik Folkes livsgärning o. personlighet" ..... 10:—
1387. En blomma vid C. Olssons bår, Värnamo ..... 5:—
1388. H. o. B. H., Smedslätten, "en blomma på Farbror Eriks grav" ..... 5:—
1389. A. V. F., Sthlm, d:o ..... 10:—
1390. "Till Erik Folkes minne" .. 20:—
1391. S. W., Lidingö, "i st. för blommor vid Erik Folkes bår" 5:—
1392. H. H., Södertälje, d:o ..... 10:—
1393. K. o. E. R., Jkpg, d:o ..... 10:—
1394. D:o, "i st. för blommor vid vår vän Anna Wilkens bår" .. 5:—
1395. Kinavänner i Herrljunga, "i st. för blommor vid Erik Folkes bår" ..... 13:—
1396. Bureå Kinakrets, "tackoffer", en blomma vid Farbror Eriks bår" ..... 25:—
1397. K. S., Vinslöv, "till Farbror Erik Folkes minne" ..... 50:—
1398. M. Ö., Stocksund, "en minnesblomma åt den käre vännen Erik Folke" ..... 300:—
1399. M. S., Mora ..... 27:—
1400. Skärstads Södra Yngl. o. Jungfrufören. ..... 40:—
1401. Ölmstads Vestra syfören. ... 20:—
1402. A. O., Norderön, till I. Ackzells underh. ..... 15:—
1403. H. S., "en blomma vid Erik Folkes bår" ..... 10:—
1404. E. E., Mörön, d:o ..... 5:—
1405. Onämnd, till S. o. H. Eriksons underh. gm E. E., Mörön ..... 5:—
1406. A. o. A. B., Duvbo, 10:—, E. A., 10:—, I. B., 2:—, A. o. R. J., 5:—, W. o. M. B., 10:—, M. o. C. B., 10:—, M. H., 5:—, R. o. I. B., 5:—, D. B., 5:—, E. B., 5:—, H. W., 3:—, "i st. för blommor vid

Erik Folkes bår" ..... 70:—
1407. H. R., Råsunda, "en liten blomma på Erik Folkes grav" 10:—
1408. Länkarna, Linköping, "i st. för blommor på Farbror Eriks grav" ..... 5:—
1409. H. J. D., Sthlm, "d:o på Erik Folkes grav" ..... 25:—
1410. A. K., Stensjön ..... 50:—
1411. D. P., Tingsryd, "en blomma på Erik Folkes grav" ..... 10:—
1412. J. o. E. S., Sthlm, "i st. för blommor vid Erik Folkes bår" ..... 20:—
1413. L. o. O. F., Vittsjö, "ett tack för vad Gud givet oss genom Erik Folke" ..... 50:—
1414. H. P., Umeå, "till Erik Folkes minne" ..... 10:—
1415. "Men Gud ...", till Elna Lenells underh. ..... 10:—
1416. M. R., Agunnaryd ..... 40:—
1417. E. E., Sävsjö ..... 10:—
1418. 'En missionsintresserad", gm Kinakretsen, Gbg ..... 50:—
1419. Kinakretsen, Skelleftehamn, "en liten blomma vid Farbror Eriks bår" 33:50
1420. "En födelsedagsblomma", Skelleftehamn ..... 5:—
1421. E. O., H. W., 'i st. för blommor vid Erik Folkes bår." .. 5:—
1422. L. L., Brattsbacka ..... 25:—

Kronor 13.622:86

Särskilda ändamål.

1158. A. H., Skövde, på missionsdagen, till G. Carlén, för lidande kineser ..... 10:—
1164. E. L., Sjötorp, till de sjuka o. nödl. i Kina ..... 100:—
1165. G. H., Sollefteå, till Joh. Aspberg, att anv. efter gottf. ..... 25:—
1168. E. o. M. S., Misterhult, till Maria Petterssons barnh. ... 60:—
1169. D. d'A., Sthlm, till M. Linder, Pucheng, att anv. för kinesflickan Wang Su-meis skolgång, läsåret 1939—40 .. 40:—
1173. M. M., till Hugo Linder, att anv. efter överensk. ..... 50:—
1184. E. P., Lindesberg, till Maria Nylin, att anv. efter gottf. .. 10:—
1200. M. P., Kumla, till barnh. i Sinan ..... 50:—
1201. N. W., Sthlm, till d:o ..... 5:—
1202. R. C., till Hugo Linder, att anv. efter överensk. ..... 50:—
1209. Onämnd, till de nödl. ..... 10:—
1210. M. L., till Gerda Gustafsson, att anv. i kvinnoarb. ..... 12:—
1234. Barnh. i Sinan, en liten blomma till Erik Folke på sjukbädden. "Se på mina händer har jag tecknat dig. Du är min" ..... 50:—
1369. S. T., Nockeby, till bibelkv. i Yungtsi underh. ..... 50:—
1386. Vänner i Älgarås, till Maria Petterssons barnh. ..... 13:—
1423. K. B., Umeå, till "Höstblomstrets" underh. i Pucheng 75:—
1424. "Nya länkar", till Hanna Wang för kvinnoarbetet i Pucheng ..... 100:—
1425. Ch. v. A., Kimstad, till Maria Petterssons barnh. "i st. för blommor vid Erik Folkes bår" ..... 10:—
1426. A. J., sparb. 30:—, Joh. Upp. 5:5, till "Tacksamhet" o. "Barmhärtighet", hos Maria Pettersson 35:— ..... 65:—

Kronor 785:—

Allmänna missionsmedel 13,622: 86
Särskilda ändamål 785: —

S:a under aug. mån. 1939 Kr. 14,407: 86

Med varmt tack till varje givare!

"Du skall förnimma att jag är Herren, och att de som förbida mig icke komma på skam." Jes. 49: 23.

INNEHÅLL:

Erik Folke in memoriam. — »Herren gav och Herren tog. — Erik Folke — »den i Herren älskade.» — Erik Folke — en missionärsbarnens vän och förespråkare. — Erik Folke — missionsexpeditionens ledare. — En stor högtid. — Från Red. o. Exp. — Redovisningar.

Expedition: Drottninggatan 55. Telegramadress: "Sinim", Stockholm.
Telefon: 10 44 59. 10 54 73. Postgirokonto n:r 502 15.

Stockholm 1939. Boktr. A.-B. P. A. Palmers Eftr.

N:r 15. ÅRG. 44 10 OKT. 1939 PREN.-PRIS 2: 25

ANSVARIG UTGIVARE: M. LINDÉN.

»Gud vare tack, som giver oss segern.»*

"Jesus sade: Jag är uppståndelsen och livet. Den som tror på mig, han skall leva, om han än dör. Och var och en som lever och tror på mig, han skall aldrig någonsin dö." Joh. 11: 25, 26.

"Saliga äro de människor som i dig hava sin starkhet, de vilkas håg står till dina vägar. När de vandra genom Tåredalen göra de den rik på källor, och höstregnet höljer den med välsignelser. De gå från kraft till kraft; så träda de fram inför Gud på Sion." Ps. 84:6—8.

"Det är min trängtan och mitt hopp att jag i intet skall komma på skam, utan att Kristus, nu såsom alltid, skall av mig med all frimodighet bliva förhärligad i min kropp, det må ske genom liv eller genom död. Och att leva, det är för mig Kristus, och att dö, det är för mig en vinning." Fil. 1:20, 21.

Jesus sade till sina lärjungar: "Detta har jag talat till Eder, för att min glädje skall bo i eder, och för att eder glädje skall bliva fullkomlig." Joh. 15:11.

"Den nåd som har blivit mig given av Gud: att jag skall förrätta Kristi Jesu tjänst bland hedningarna och vara en prästerlig förvaltare av Guds evangelium, så att hedningarna bliva ett honom välbehagligt offer, helgat i den helige Ande." Rom. 15:15, 16.

"Detta förgängliga måste ikläda sig oförgänglighet, och detta dödliga ikläda sig odödlighet. Men när detta förgängliga har iklätt sig oförgänglighet, och detta dödliga har iklätt sig odödlighet, då skall det ord fullbordas, som står skrivet: 'Döden är uppslukad och seger vunnen.' Du död, var är din seger? Du död, var är din udd? Dödens udd är synden, och syndens makt kommer av lagen. Men Gud vare tack, som giver oss segern genom vår Herre Jesus Kristus! Alltså, mina älskade bröder, varen fasta, orubbliga, alltid överflödande i Herrens verk, eftersom I veten att edert arbete icke är fåfängt i Herren."

1 Kor. 15:53—58.

* Bibelord, vilka lästes av kyrkoherde Bengtson efter missionsföreståndare E. Folkes jordfästning.

Tacksägelsestund i Skellefteå.

Samma dag som missionsdirektor Erik Folkes stoft vigdes till den sista vilan, samlades en skara missionsvänner i Skellefteå till en tacksägelsestund inför hans minne och livsgärning.

Stunden, som inleddes med sången 687 i Sions Toner och Gudsordet ur den 84:de Psalmen samt bön, lyfte våra tankar och sinnen upp från jordegruset till den härlighet

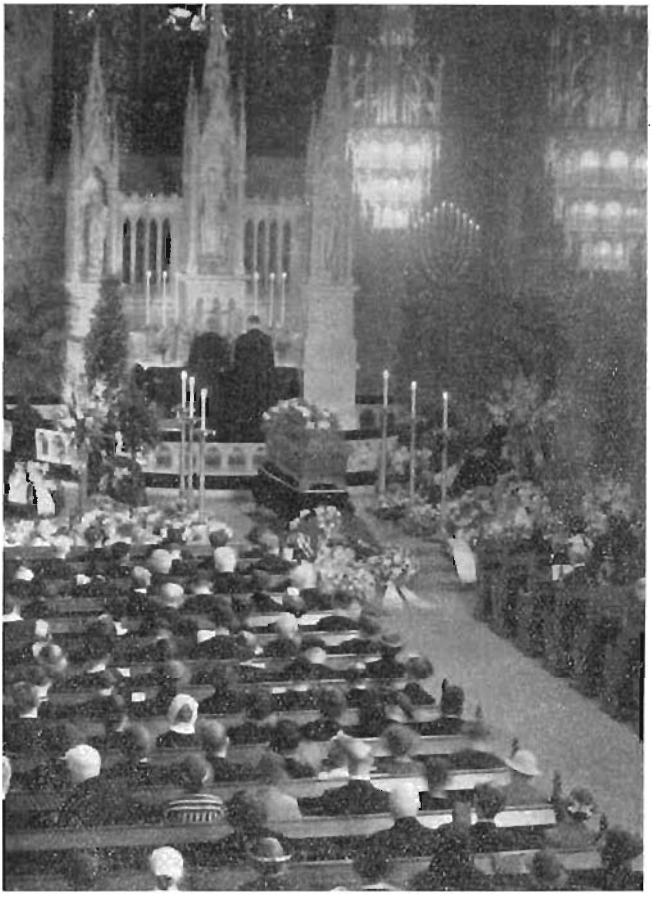

E. Folkes jordfästning i Oscarskyrkan, Stockholm.

Det blev en högtidsstund, då vi på nytt blevo erinrade om vad denne Guds man varit för många personligen här i vårt hemland och i de kristna församlingarna i Kina.

dit Erik Folke nu hämtaots. Farbror Erik fick på ett kraftigt sätt tala till oss både genom sitt liv och sin död. Många heliga minnen från hans bibelstudier och uppbyggelsestunder

samt andra Guds mäns tankar om vad Farbror Erik betytt för all svensk mission väckte stor tacksamhet ibland oss.

Sv. Missionen i Kina — denna heliga arvslott som lämnats åt oss, blev stor, och ansvarsfullt blir det att rätt kunna förvalta det underbara arvet, vilket ju bör bliva för oss den angeläg-naste omsorgen dag för dag. Orden ur Jes. 60:22 och 1 Kor. 15:58 gav oss i vår stora modlöshet åter frimodighet.

Vad den kinesiska församlingen ägde i Farbror Erik, tolkades av vår nyss hemkomna missionär Tyra Lindgren, som på ett gripande sätt erinrade om den kärlek och aktning, som kineserna lägga i dagen för minnet av den ödmjuke och store Gudsmannen. Hon talade även om vad Farbror Erik betytt för hennes eget personliga liv och för alla våra missionärer på fältet.

Vår Frälsare Jesus var oss märkbart nära under den stilla stunden, då vi på knä inför honom gemensamt och fulltaligt uppstämde vårt tack för allt vad vår älskade Farbror Erik fått förmedla från vår Gud till hemland och hednavärld, en gärning som först i evigheten uppenbaras till sin rätta halt och omfång. Vi fingo utbedja ny nåd och kraft för hans kära efterlevande maka och barn, för alla inom vår kommitté och expedition, för vilka Erik Folke varit oumbärlig, mänskligt talat.

Vi erforo något av den helige kraftens Ande, som i så rikt mått varit över Farbror Erik, och vi utbådo oss likt Elisa den nåden att en flik av hans mantel måtte falla över den man, som Gud utkorat till Farbror Eriks efterträdare. Det var en skara från när och fjärran, som samlats på "Solsidan" den aftonen, och då många av deltagarna uttryckt sin önskan att flera av Missionens vänner och förebedjare skulle genom vår missionstidning få dela vår minnesstund, har det gjorts ett svagt försök att delge något av vad vi i den stunden och allt framgent komma att erfara inför Erik Folkes minne. Aftonen avslutades med sången 80 i Sions Toner och dessförinnan upplästes verser, som Ida Grankvist ägnat åt hans minne samt vad f. d. missionsdirektor G. Dahlquist så hjärtevärmande sagt om den "goda kristna människan Erik Folke".

"Och vi samlas till högtid och skiljas ej mer
då den eviga morgon har grytt
och vår vandring i tro ibland skuggorna här
blir i åskådning evigt förbytt."

A. B.

Minneshögtiden i Stockholm.

Tisdagen den 12 sept. samlades en stor skara missionsvänner i Betesdakyrkan kring minnet av missionsföreståndare Erik Folke.

Högtidsstunden inleddes med sjungande av sången: "I djupet av mitt hjärta en stad jag högt åtrår." Doktor *Karl Fries* framträdde sedan och inledde mötet med bl. a. följande ord: Den man, kring vilkens minne vi äro samlade, har gått den väg om vilken vi nu sjungit. Nu står han segerkrönt inför Lammet, som vunnit seger för honom. Jag vill hälsa er alla, som samlats kring Erik Folkes minne, välkomna.

Pastor *I. Arwén* läste ur Hebr. 11: 1, 2, 13, 16. En troskämpe har lämnat oss. Vi här i Betesda lärde att älska honom, och jag är tacksam för de gånger, jag fått tillfälle att lyssna till hans förkunnelse. Jag vågar säga, att vi betrakta det som en förmån att denna stund fick hållas här, och jag beder att å Betesdaförsamlingens vägnar få hälsa er välkomna även till de bönestunder på tisdagarna, som nu taga sin början.

Komminister *Theodor Sandberg*, som under 40 år stått som Erik Folkes medarbetare i Kina, talade därefter. Hans text var ur 5 Mos. 33: 3 g. ö. "De heliga i folken äro alla i din hand, de lig-

ga vid din fot och upphämta av dina ord." Då budet kom till oss om Erik Folkes hemgång och sedan kallelsen till denna sammankomst nådde mig, framträdde dessa ord med så stark belysning. Jag tyckte mig i dem se en kort sammanfattning av det liv som nu var slut. Så började talaren och fortsatte: Men det är också en sammanfattning av vad det nu är, ej bara varit men alltjämt är i Guds himmel, inför hans fot under upphämtande av hans ord. Ja, i Guds den allsmäktiges hand har Erik Folke fått vara innesluten. Hela sitt långa liv har han fått leva och verka för sin Herre och Mästare. Han har fått vara till större välsignelse än de flesta andra, välsignelse för oss här hemma och för dem därute. Vad har hemligheten till detta varit om ej att han var i Guds hand. Därför har Gud kunnat bruka honom som sin tjänare och ge framgång åt sitt eget verk. Bönen var hans liv. Det var vägen på vilken han nådde till nådens tron och grep om välsignelsen för verket hemma och ute. Må vi aldrig glömma eller försumma denna förmån. Herren hjälpe oss att alltjämt förbliva i hans hand och sjunka ned vid hans fot i helig förbön för verket och upphämta och leva av Herrens ord.

Missionär *August Berg* talade om en del personliga minnen, dels utifrån fältet och dels här hemifrån. Han ville som överskrift sätta ordet: Efterklang och som inledningsord Ps. 126: 5—6. "De som så med tårar skola skörda med jubel — de komma åter — och bära sina kärvar."

Under tårar fick Erik Folke börja sitt arbete som ensam missionär. Men han fick också skörda, och han fick se hur verket gick framåt. Nu har han fått se skördarna och med jubel fått bära fram sina kärvar. Nu har han hunnit målet.

Vid det samkväm som sedan följde talade först komminister *Joh. Hoff*, och han sade bl. a.: Jag vet ingen som så tydligt och innerligt kunde tala Guds ord som farbror Erik. Han kunde tala om Joh. 3: 16, om Jesu offer på korset oss tillgodo, och det är korsets evangelium vi behöva. Vi behöva höra att Jesus Kristus är död för vår synd och uppstånden för vår rättfärdighets skull, och det kunde farbror Erik tala om så underbart att det blev såsom något nytt.

Redaktör *Jakob Lundahl* talade om att för honom hade Erik Folke synts stor emedan han var en så verkligt sann människa på samma gång som han var en Andens man. "En helgjuten andlig människa var Erik Folke, och det är det högsta jag kan säga om honom."

Komminister *Thorsten Folke* talade om ett av de sista samtal han haft med sin Far och som rörde sig om bestående värden. Kontentan av det hela, sade han, blev, att det enda som blev bestående det var det som var av Gud.

Missionär *Martin Bergling* talade särskilt om vad farbror Erik varit för de missionärsbarn, för vilka han stod i Fars ställe. Och han sade, att aldrig hade deras riktige Far kunnat ha större kärlek och omtanke om dem än vad farbror Erik haft.

Missionär *Nils Styrelius* talade om ett minne från Erik Folkes sista besök i Kina, då de voro samlade på Kikung en sommar. Vid ett bönemöte talade han då över ordet: "Det är ett fast ord och i allo väl värt att mottagas —" 1 Tim. 1: 15. "Jag kommer inte ihåg vad han sade, men det stärkte vår tro."

Missionsföreståndare *Martin Lindén* lämnade som minnesord Hebr. 13: 7: "Tänken på edra lärare — sen huru de slutade sin levnad, och efterföljen deras tro." Jag ber, sade han, låt oss bedja för varandra, att vi må kunna vandra i farbror Eriks fotspår såsom han vandrade i Jesu Kristi fotspår! Vi ha fått en hälsning från Svenska Missionsförbundet som lydde så: "Herren tar hem sina tjänare men fortsätter sitt verk." Låt oss minnas att verket skall fortsätta! Låt oss bedja om nåd att

efterfölja vår grundläggares och ledares tro.

Minneshögtiden avslutades med avsjungandet av sången 478 i Sv. Missionsförbundets sångbok.

H. B.

Brev från Petrus Hsi.

Kära Fru Folke.

När jag återkom från en predikoresa mottog jag den sorgliga nyheten om att missionsföreståndare Folke tagits ifrån Eder. Jag känner mig mycket sorgsen med tanke på Er och Er familj, men med tanke på min käre gamle Pastor känner jag glädje, ty jag vet att han nu åtnjuter välförtjänt vila och lön för sitt arbete.

Jag vet att det var ett resultat av Er mans självutgivande arbete för Kina, att den mission som jag tillhör (Augustanasynoden) började att också arbeta i mitt hemland. Om Er man ej först öppnat vägen, är det troligt, att jag aldrig fått höra evangelium och alltså ej fått tillfälle till frälsning. Därför är mitt hjärta nu vemodigt eftersom han gått bort från oss.

Från den stund då jag mottog underrättelsen om hans hemförlovning har jag åter och åter kommit att tänka på den tro och lydnad han visade inför Guds befallning att föra det välsignade evangeliet till Kina. Då intet missionssällskap var villigt att sända honom gick han ju ensam i förtröstan på Guds löfte. Jag kan ej låta bli att tänka på alla de stora svårigheter, som han övervann, då han för 50 år sedan utsådde evangelii utsäde på det då obearbetade fältet. På den tiden var det ju tusentals kinesiska mil till närmaste evangelii budbärare.

Hans väg såsom banbrytare var en korsets och lidandets väg. Hans fysiska såväl som andliga lidanden måste ha varit intensiva under det att han så hjältemodigt öppnade vägen för och lade grunden till de kristna församlingar, som nu finnas därute. Hågkomsten av hans tårar och arbete då pressar fram tårar ur mina ögon. Nyheten om hans hemförlovning kommer att förorsaka sorg i många troendes hjärtan i Kina. Jag skriver detta såsom en representant för Kristi kyrka i Kina, och jag beder att Guds hugsvalelse i rikaste mått skall skänkas Er i Er sorg. Detta gäller också hela Er familj, som drabbats av denna förlust, och Missionen i Sverige med dess arbetare och vänner.

Då vi se det tillstånd i vilket världen nu befinner sig, dess oro och olycka, då kunna vi ej annat än med en djup längtan åstunda Jesu Kristi snara återkomst. Denna jord är sannerligen ej vårt hem. Vårt hopp är att snart få gå till vårt verkliga hem. Vår käre, gamle Pastor Folke är där hemma och inväntar oss. Må Herren leda oss alla så att vi i trygghet nå målet, där vi skola bli återförenade för alltid! Amen.

Den 28 augusti 1939.

Petrus Hsi.

(Övers. av M. L.)

FRÅN REDAKTION och EXPEDITION

Hemkommen missionär.

Redan den 5 augusti anlände vår missionär, fröken *Thyra Lindgren* till hemlandet, ehuru detta på grund av förbiseende ej tidigare meddelats i vår tidning. Vi be om ursäkt för det långa dröjsmålet och uttala härmed ett varmt välkommen till fröken Lindgren. Må tiden i hemlandet bli rikt välsignad!

Brev till fröken Lindgren kunna adresseras till S. M. K:s expedition.

Familjenytt.

Missionärsparet *Hanna och Selfrid Eriksson* fingo den 31 augusti en dotter, *Karin Sigbrit*. Såväl mor som dotter befunno sig väl då brevet skrevs

den 2 sept. — Vi gratulera och tillönska familjen Eriksson Guds rika nåd och välsignelse.

Missionärernas utresor.

De i våras uppgjorda planerna för utresor under hösten ha visat sig omöjliga att genomföra emedan båtbolaget annullerat de gjorda biljettbeställningarna. I stället har Kommitténs för S. M. K. arbetsutskott nu beslutat göra ett försök att ordna utresor för sex missionärer över Amerika. Dessa sex äro missionärsparet *Olga och Nils Styrelius* samt fröknarna *Elna Lenell, Hanna Wang, Ebba Vidén* och *Maja Lundmark*. Missionärsparet Styrelius beräkna att göra några veckors uppehåll i Amerika. Avresan från Stockholm blir, om det går att förverkliga nuvarande planer, den 20 november, men närmare meddelanden härom införas i ett kommande nummer av vår tidning.

På grund av nuvarande förhållanden kunna de utresande i regel ej medtaga paket till missionärerna på fältet.

För de tre nya missionärerna planeras ej utresa i höst. Troligen komma de att under vintern studera kinesiska språket på vårt missionshem i Duvbo i stället för på språkskolorna i Kina.

Från Kommitténs sammanträde den 12/9.

Kommittén för Svenska Missionen i Kina hade sitt höstsammanträde den 12 sistlidne september. Den stod då inför den ansvarsdigra uppgiften att utse en ny missionsföreståndare och gick till denna uppgift under en stark känsla av ansvar inför Gud och under mycken bön. Efter omsorgsfullt övervägande beslöt Kommittén genom enhälligt val att kalla missionssekreterare *Martin Lindén* till befattningen såsom missionsföreståndare. Detta val skall enligt S. M. K:s stadgar underställas missionsledningens på fältet prövning, och Lindén anmodades att i avvaktan på resultatet av denna prövning t. v. tjäna såsom t. f. missionsföreståndare.

Då härigenom befattningen som missionssekreterare blivit ledig, har Kommittén till dess innehavare tills vidare utsett missionär *Martin Bergling*. Detta "tills vidare" anger Kommitténs uppfattning att hans arbetskraft icke bör för all framtid undandragas fältet, men den har i nu föreliggande omständigheter trott sig se en Guds ledning i den riktning beslutet anger.

Må dessa tjänstemän omfattas med kärlek och förtroende och må de stödjas i sin tjänst genom trogen förbön!

Kinalänkarna i Stockholm.

samlas *torsdagen den 12 oktober kl. 7 e. m.* på *Svenska Missionens i Kina expedition*, Drottninggatan 55, Stockholm. *Alla varmt välkomna!*

Bönemöten för S. M. K

hållas i Stockholm *varje tisdag kl. 7 e. m.* i Betesdakyrkan, Floragatan 8, och *varje fredag kl. 2 e. m.* på S. M. K:s expedition, Drottninggatan 55. Varmt välkomna!

Försäljning för S. M. K:

Den sedvanliga försäljningen för Svenska Missionen i Kina, som varje år anordnas av syföreningarna i Stockholm för S. M. K., hålles i år *onsdagen den 29 november* på K. F. U. K., Brunnsgatan 3. Vi anbefalla härmed denna försäljning åt missionsvännernas hågkomst. *"Kinalänkarna"* hoppas att även i år få ha ett eget bord vid försäljningen och gåvor härför såväl som för övriga bord emottagas med tacksamhet. Må försäljningen också få vara ihågkommen i förbön!

Senaste nytt från Kina.

De senast anlända breven från våra missionärer i Kina äro skrivna i slutet av augusti och början av september. Förhållandena på S. M. K:s fält synas ej hava undergått någon större förändring. Postförbindelserna i Kina synas ha blivit något bättre, och man ber oss föreslå, att *brev till missionärerna i*

Shansi förutom den vanliga adressen få påskriften: *Via Siberia and Peking North China.* Möjligen gå breven till missionärerna i Shensi och Honan också fram fortare med denna påskrift, men detta torde ännu så länge vara mera osäkert.

Missionärsparet *Frances och Åke Haglund* hade återkommit till fältet, och *Johannes Aspberg* samt *Arne Bendtz* voro på väg. Vi ha ej ännu hört att de lyckats nå fram till fältet men hoppas att så nu är fallet.

Må förbönen för Kina och de våra där ej tystna under denna allvarstid därute och härhemma!

»Hans Stjärna i Östern.»

S. M. K:s illustrerade missionskalender "Hans Stjärna i Östern", som i år för sista gången redigerats av missionsföreståndare *Erik Folke,* föreligger nu färdig att expedieras och rekvisitioner mottagas tacksamt på Sv. Missionens i Kina exp., Drottninggatan 55, Stockholm. Priset är i likhet med föregående år häft. kr. 1:50; kart. kr. 2:— och klotband kr. 3:— per ex. Då minst 5 ex. rekvireras lämnas 25 % rabatt, men köparen betalar frakten. Vi motse med tacksamhet rekvisitioner.

Länksammandragning i Jönköping.

Jönköpings och Huskvarnas Kinalänkar inbjuda till länksammandragning på Jönköpings Kristliga Ynglingaförenings lokaler, Östra Storgatan 38, Jönköping, *söndagen den 22 oktober 1939.* Möten hållas kl. 11,30, 12,30, 18 och 19,30, varjämte gemensam middag anordnas på Mäster Gudmunds källare kl. 15 till ett pris av kr. 1:50. Vid mötena medverka fröknarna *Lisa Blom* och *Elin Lindqvist* samt sekr. *Carl Gust. Voss* och herr *Nils Selander* m. fl. Deltagare från andra orter än Jönköping hälsas varmt välkomna och likaså deltagare från denna stad. Anmälan om deltagande göres till herr Edvin Haglund, Myntgatan 12, Jönköping, senast torsdagen den 19 oktober.

Dagny Bergling 70 år.

Dagny Bergling.

Svenska Missionens i Kina missionär fru *Dagny Bergling,* f. Aas, fyller den 17 oktober 1939 70 år. Hon anlände för första gången till Kina den 4 mars 1893, då såsom missionär inom Den Norske Kinamisjon. År 1895 ingick hon äktenskap med missionär Robert Bergling, och Svenska Missionen i Kina har sedan dess haft förmånen att få äga henne såsom medlem och medarbetare, en förmån för vilken vi ha rik anledning till tacksamhet.

Må Missionens vänner med oss på högtidsdagen tacka för vad Gud givit genom fru Bergling samt för henne utbedja lycka och välsignelse från Gud!

M. L.

Underbart bevarade.

Kära Missionsvänner!

Först ville jag säga ett varmt tack till Eder alla, som bära verket och Herrens tjänare härute i trofast förbön fram inför Gud. Att vi ha en allsmäktig Gud, som hör bön och svarar, det få vi ofta erfara.

Våra missionsstationer ha denna vår, trots hotande faror, bevarats på ett un-

derbart sätt. Flygmaskiner ha gång efter annan dragit fram över vår stad, och två gånger har den utsatts för bombardemang, men ej så mycket som en fönsterruta inom vårt område har skakats sönder. Den sista tiden ha vi haft det synnerligen lugnt. Alla tre stormötena i respektive Hancheng, Hoyang och Ch'enghsien ha fått hållas under lugna yttre förhållanden. Är det icke ett stort tackämne? Visst vilja Ni även förena Eder med oss i tack till Gud för de 96 personer, vilka under de nyss nämnda mötena förenats med församlingen, vi ville hoppas och tro, att de även förenats med sin Frälsare för att för evigt vara hans. Största antalet var i Hancheng, 72 personer blevo döpta där. Medräknat 3 officerare, vilka tidigare döpts, har den kristna skaran i vårt distrikt ökats med 99 personer denna vårtermin. Bedjen för dem att de må bli bevarade och få kraft att förhärliga Herren i sin hedniska omgivning.

Ett tredje tacksägelseämne är den hunger efter det tryckta bibelordet, som förnimmes. Såväl nya församlingsmedlemmar som utomstående — därav en hel del militärer — önska biblar. Tyvärr ha vi under en rätt lång tid nödgats giva nekande svar till dem, som velat köpa, emedan biblar ej kunnat uppbringas. På senare tiden har dock ett litet lager kunnat anskaffas och flera exemplar väntas komma.

På tal om bibelordet så ha vi i vår i Hancheng haft kurs för kvinnor och unga flickor. Det har varit en källa till glädje att tillsammans med dem sitta ned och ösa ur Guds ords rika källa. Sanningarna däri bli så mycket större och härligare, när man får dela dem med andra. Men ansvaret blir också större. Jag tänker då på vad Paulus säger om att vid predikan för andra ej själv komma till korta vid provet. — Några deltagare i kursen stannade även kvar över dopklassen. Ett par av dem blevo döpta.

Det är nåd men också ansvar att få följa en själ till korsets fot! Det är särskilt en ung kvinna, som Herren lagt på mitt hjärta. Hon förstod mer än de flesta, kunde svara på frågor bättre än de flesta, men hon tycktes även ha lättare att falla för frestarens snaror än många andra. Men Gud, som begynt det goda verket i hennes själ skall förvisso fullborda det. Vem vill taga henne som ett bönebarn och bedja henne igenom, att även hon en gång må stå lyckligt bärgad därhemma?

Med hjärtligaste hälsningar från

Eder i Herren tillgivna

Astrid Löfgren.

Hoyang den 24 maj 1939.

Fortbildningskursen för missionärer vid Holsbybrunn.

Det var förvisso en god tanke, som Svenska Missionsrådet satte i verkställighet, då det beslöt att, om möjligt vart tredje år, anordna en fortbildningskurs för missionärer. Den första av det slaget hölls 1921 i Holsbybrunn, och i år avhölls den sjunde, fortfarande på samma plats. Lämpligare mötesplats än denna kan man svårligen tänka sig.

Kursens ledare var professor *K. B. Westman,* ordförande i Sv. Missionsrådet. Kursen hade fått en rekordartad tillslutning med 215 anmälda deltagare, varav 140 missionärer. Den tog sin början den 19:de augusti och fortgick till den 27:de i samma månad.

I sitt inledningsföredrag talade ordföranden ingående och allvarligt utgående från orden i 1 Tim. 1: 12—17, om det att Gud ansett oss värdiga att vara hans budbärare. Nöden i världen är stor och skrämmande. Vad som kan avhjälpa densamma är innehållet i vårt budskap, det att Jesus Kristus har kommit i världen för att frälsa syndare. Talaren poängterade vidare betydelsen

av ömsesidigt förtroende och ville särskilt trycka på att dessa de olika missionssällskapens gemensamma fortbildningskurser äro grundade på ömsesidigt förtroende. Vi äro alla i samma tjänst och därför behöva vi alla vara ett. Sedan redaktör Jakob Lundahl lett i bön skreds till val av funktionärer, varvid till ordf. utsågs professor Westman, till vice ordförande pastor Joh. Ekbäck, till sekr. missionär D. R. Wahlqvist, samt till kassör och pater missionär G. Palmberg.

En särskild stämning vilade över mötet med anledning av att budskapet om missionsföreståndare Erik Folkes frånfälle just anlänt. Sedan ordföranden ägnat några ord åt den avlidnes minne uppdrogs åt missionär *August Berg* att tala något om den man, som under snart femtio år stått honom så nära i arbetet och som i sin livsgärning bevisat sig vara en allt svenskt missionsfolks tillhörighet.

Talaren utgick från 2 Kon. 2 kapitel, där det talas om profeten Elias hädanfärd. Folke hade för oss varit "vagnar och hästar". I hans sällskap satt man trygg, och med honom som ledare for man ej gärna vilse. Han var förgrundsmannen i svensk mission och kunde se tillbaka på ett 52-årigt arbete. Nu var han trött och behövde vila. Saknad och sörjd av allt svenskt missionsfolk har han fått ingå i den eviga sabbatsron. Hans gärningar följa honom efter.

Den allvarsmättade stunden avslöts med att sjunga Allhelgonasången: "Den stora vita här i skyn."

På söndagsförmiddagen samlades en talrik menighet i den s. k. "domkyrkan" under strålande sol och helgdagsstämning. Missionföreståndare *Axel Andersson* talade över högmässotexten och påpekade därvid att det fariseiska partiet väl är upplöst, men att dess väsen finnes alltjämt och uppenbarar sig i egoism och äresjuka. Det blev närgående även för missionärer då talaren påpekade hurusom även hos dem själviska beräkningar och härskarsinne kan ligga på lur. Jesus har för alla tider fällt sin dom över sådant. Vid eftermiddagens möte höll missionssekreterare *K. A. Modén,* Stockholm, missionsföredrag med anknytning till Ps. 96 och missionär *August Berg* talade därefter över Apg. 26: 22, 23. Siste talaren var då mongolmissionären *Joel Eriksson,* som talade över Hebr. 12: 1—3.

Måndagens möten inleddes med morgonbön av missionär *D. R. Wahlqvist* från Kina, och på förmiddagen höll pastor *Fritz Peterson* sitt första bibelstudium vid kursen. Han utgick från profeten Sakarjas syner och framhöll bland annat att varje profetens syn är liksom ett svar på nöd och frågor. Vår tid är fattig på syner emedan det är saltet nöd i själarna. Profeten kom från "myrtenlunden", där han varit avsides med Gud. Ingen har fullmakt eller rätt att tala med "folket", om han icke förut har talat med Gud. Profeten kände sig icke ensam i sin bönevrå, ty han kände att hela himmelens intresse var med honom.

"Kristendomen och det nuvarande världsläget" var ämnet för ett utomordentligt innehållsrikt föredrag, som lektor *W. Karlgren* från Stockholm på en, tyvärr, alltför kort tid, gav deltagarna del av. Han skildrade det geografiska, historiska och religiösa läget i vår värld just nu och kristendomens ställning till dessa olika förhållanden.

Professor *K. B. Westman* gav i en synnerligen intressant föreläsning en skildring av de tre stora konferenser som hållits i Edinburg, Jerusalem och Tambaram. Trettio år av världsmissionens historia äro förknippade med dessa namn. Världsmissionskonferensen i Edinburg var den strålande begynnelsen till samarbete i Guds mission. En fortsättningskommitté bildades, och en period av enastående expansion i missionsvärlden följde på konferensen. Sedan kom världskriget. Fortsättningskommittén sprängdes genom tyskarnas utträde. Med 1921

kom den till liv igen genom bildandet av Internationella Missionsrådet.

Jerusalem 1928. Världskriget låg bakom. De vitas prestige hade lidit avbräck inför de färgade folken. Missionskyrkornas självständighet blev nu en av huvudfrågorna. Ett annat ämne var den tilltagande sekularismen. Vid konferensen kom till synes en uppskattning av hednareligionerna, som influerats av liberal teologi. Det s. k. sociala evangeliet hade betydande rum. Jerusalem betydde ett stort steg framåt, men där gjordes ock många fel.

Tambaram 1938. Tio oerhört stormiga och upprörda år lågo bakom. Det var märkvärdigt att konferensen kunde komma till stånd, så oroligt som det politiska läget var, och vidare, att nära hälften av delegaterna voro färgade. Den starka gemenskapen mellan de delegerade var en upplevelse. Nu trängde behovet av erövrande evangelisation fram som en huvudfråga. De unga kyrkorna ville se mera samarbete mellan de sändande kyrkorna, mera enhet. Uttalandena kring den kristna tron voro klarare än i Jerusalem. Kristendomens universalitet hävdades inför nationalismen. Tambaram kom med en vädjan om trons fördjupning, både med hänsyn till värme och tankens klarhet. I allt detta behöva vi Guds nåd. Han kan giva svaga människor vad de behöva för att fullfölja verket.

Biskop *Johannes Sandegrens* föredrag om "Indien av i dag" var synnerligen medryckande. Utgående från det politiska läget sade talaren, att detsamma var hotfullt men ej hopplöst. Vid den nationella kongressen som i år hölls i Tripolis, accepterades Gandihs modererande politik i motsats till ordförandens, Subhas Chander Bose's mera radikala. Kristus står högt bland hinduer och muhammedaner tills Kristi absoluthetskrav urgeras. Den kristna kyrkan ses mera med oblida blickar, om den ej visar sig vara indisk utan en främmande västerländsk produkt. Den kristna missionen från västerlandet ses med stor misstänksamhet, så långt den faller under felet att vara "främmande" och en tjänare åt västeriändsk "imperialism". I olika delar av landet föras stora skaror till den kristna kyrkan. Evangelisation har fått stark betoning till gagn för arbetet. Det viktigaste och det hoppfullaste i arbetet är, att det nu finnes en inhemsk kyrka, som hjälper missionen i uppgiften att kristna folken. Gud är ej blott individernas utan ock hela folks Gud. Han är Herre över allt liv.

Läkaremissionens stora betydelse framhölls av doktorerna *Ysander* från Indien och *Palmær* från Afrika. Det framhölls huru mycket som gjorts och kan göras, även av sådana, som icke fått någon större utbildning innan de kommo till missionsfältet. Den kärlek och omsorg de visade fick mången gång vara ett medel att öppna dörrar för Guds evangelium. Sjuksköterskans arbete tolkades mycket levande. Hennes gärning är ofta grundläggande för den uppgift som åligger en missionsläkare. Kanske är hon oförmögen att hålla vad vi kalla predikningar, men hennes uppträdande som kristen strålar ofta fram något av Jesus själv och får vara ett medel till att föra själar till Gud. Ett missionssjukhus' vardagsgärning bör vara en predikan i handling.

Professorskan *I. Westman* gav en afton en gripande skildring av den s. k. "Kinahjälpens" verksamhet. Det var icke småsummor som insamlats och huru många ton av förbandsartiklar och läkemedel som utsänts, fraktfritt tack vare rederiernas stora tillmötesgående, det kan jag ej säga. En kollekt på 440 kronor insamlades av de närvarande, en icke obetydlig summa då man besinnar antalet av lyssnare och de ofta förekommande anspråken på offervillighet, som under dagarna ställdes på alla som närvoro.

Pastor *Pernows* skildring av den stora nöd som råder bland Guds egendomsfolk samt pastor *Hedenkvists* skildring av verksamheten i Wien bland

judarna och den stora iver varmed dessa lyssna till budskapet om Messias framkallade såväl kvalfulla känslor som stor tacksamhet över att Gud icke övergivit detta sitt nu så oerhört prövade folk. De gripande skildringarna utlöste hos åhörarna spontant behovet av att få hjälpa till genom ett missionsoffer, vilket uppgick till en summa av omkr. 535 kronor.

Missionslärare *W. Bredberg*, Lidingö, gav i en synnerligen intressant föreläsning en skildring av de svenska missionssällskapens uppkomst och utveckling. Vi fingo en rätt så ingående skildring av Svenska Kyrkans första missionsgärning, likaså av Evangeliska Fosterlandsstiftelsens, Svenska Missionsförbundets, Bibeltrogna Vänners, Helgelseförbundets, Svenska Missionens i Kina, Svenska Baptistmissionens, Mongolmissionens, Lärarinnornas Missionsförenings, Israelmissionens, Kvinnliga Missionsarbetares, Örebro Missionsförenings och andra sällskaps verksamhet. Utomordentligt mycket har genom dessa olika svenska missionssällskaps verksamhet utförts. Är höjdpunkten nådd? En andlig förnyelse skall medföras av en andlig väckelse.

En utomordentligt klargörande och intressant framställning av Muhammedanmissionen i vår tid gavs av missionär *Gustav Ahlbert*. Arbetet är ej fåfängt. Många av Islams bekännare vilja se Jesus, men han måste bli påtaglig för dem genom kristuslika lärljungars liv. "Jesuister" (ej jesuiter) kalla sig de omvända muhammedanerna i Turkiet.

Deltagarna fingo lyssna till ännu mycket mera såsom bibelstudier ledda av pastor *Joh. Hagner*, föredrag om mission i Somaliland, givande predikningar och morgon- och aftonböner, men utrymmet medgiver icke att skildra allt. En av de sista dagarna företogs en utflykt till Fröderyds prästgård, där Lina Sandell hade sitt barndomshem och där det minnesrika trädet, en ask, alltfort lever. Det var det träd i vilket hon som flicka satt och diktade den odödliga sången: "Tryggare kan ingen vara, än Guds lilla barnaskara." I kyrkan höll församlingens kyrkoherde ett föredrag om L. S., hennes sånger sjöngos, och kring hennes grav samlades sedermera den stora skaran för att lyssna till några minnesord av professor Westman.

Innan kursen avslutades inbjöds anstaltens hela personal till ett festligt samkväm, där de hjärtligt avtackades. Vid avslutningsmötet yttrade sig flera av deltagarna och till direktör och fru Albert Hansson, som ännu en gång på ett så förtjänstfullt och uppoffrande sätt ställt sig och sitt till konferensens förfogande, frambars ett alldeles särskilt varmt tack. Direktör Hanssons "välkomna åter", mottogs med tacksamhet och glädje. Och så var ännu en fortbildningskurs tillända. Må den ha fått utföra det vartill den varit ämnad, mera hängivenhet, mera inbördes kärlek, mera kunskap, mera framgångsrikt arbete! Gud allena äran!

August Berg.

Mauritzberg 1939.

Med stor glädje sågo vi fram emot denna "vecka", men så kom en stor prövning i vår väg. Missionsföreståndare Erik Folke kunde på grund av klenhet icke komma med till Mauritzberg i år. Vi tyckte att Gud handlade underligt med oss, men vi kände snart att det var något han ville lära oss. Vi skulle i allt endast räkna med honom.

Välkomstmötet hölls som vanligt på tisdagskvällen, och nu var det doktor *Karl Fries* som hälsade oss välkomna. Inledningsordet var 2 Kor. 12: 9—10. "När jag är svag, då är jag stark". Det låter som en paradox, sade talaren bl. a., men vi förstå vad som ligger i orden. Genom förlitande på egen kraft förhindra vi tillförseln av kraft från ovan, som vi behöva, men som kräver fri tillgång till våra hjärtan.

Fröken *Lisa Blom* började sitt anfö-

rande med: "Det är en riktig högtid i dag. För 30:e gången få vi öppna en "vecka" som denna. Farbror Erik hade glatt sig åt att få tala härom i kväll, men det gick inte som vi tänkte. Som ett hälsningsord fingo vi 2 Krön. 16: 19. "Herrens ögon överfara hela jorden för att han med sin kraft skall bistå dem som med sina hjärtan hängiva sig åt honom". Då veta vi att hans ögon äro fästa på oss en och var, och att han skall dela ut av sin kraft.

som äro här må stå i den ställningen till Jesus, att då han ser på oss, han kan säga: de äro mina. Vi ha samlats här för att få kraft för dagar och uppgifter, må Gud fylla oss med denna kraft.

Fredagens morgonbön leddes av herr *Eugen Alm*. Texten var Sef. 1: 7. "Varen stilla inför Herren, Herren. Ty Herrens dag är nära". Vi behöva ej vara stilla inför någon människa, sade talaren, utan inför himmelens och jor-

Foto: Eugen Alm.

Deltagare i Bibel- och Ungdomsveckan på Mauritzberg 1939.

Efter presentationen avslutades dagen med att vi gemensamt bådo Herrens bön.

Enligt missionsföreståndare Folkes önskan lades de i vår "Bönelista" upptagna bibelorden till grund för morgonbönerna under "veckan".

Onsdagens morgonbön leddes av fröken *Lisa Blom* och texten var Matt. 7: 7: "Bedjen, och eder skall varda givet". Det är väl så att vi alla kommit med längtan att få vårt andliga liv fördjupat. Det är frågor vi ej fått svar på, problem vi brottas med, för allt gäller ordet: "Bedjen!"

På torsdagen ledde missionär *Nils Styrelius* morgonbönen, och texten var Joh. 17: 9—10. "Jag beder för dem — och jag är förhärligad i dem." Innerligt önskar jag, sade talaren, att vi alla

dens skapare, inför honom, som älskade så att han gav sin Son för att frälsa oss. Inför honom skola vi vara stilla. Han säger också varför: "Ty Herrens dag är nära". Gud vill ej att den dagen skall komma oförberett. Må vi bliva stilla så att han kan få förbereda oss.

På lördagen ledde missionär *Martin Bergling* morgonbönen, och texten var Joh. 11: 40. "Sade jag dig icke, att om du trodde, skulle du få se Guds härlighet." Vi blevo påminda om att det såg underligt ut att Jesus inte skyndade till Lasarus. Varför dröjde han? Så fråga vi, då vi tycka att Gud dröjer och inte skyndar till vår hjälp, då vi behöva honom. Men Jesus tänker på oss, liksom han tänkte på Lasarus, och han kommer för att uppenbara sin kärlek och makt.

Bibelstudierna leddes av doktor *Karl Fries*, och det var kring Petrus vi samlades. Här endast ett kort sammandrag: När vi syssla med Petrus, lära vi känna hans Mästare. Petrus var ledaren för de tolv. När ett ord skulle sägas för de andra, var det Petrus som talade. Hans liv ligger uppenbart som ingen annans, och han var så lik oss. Första gången vi läsa om Petrus är i Joh. 1: 35—42. Hans broder Andreas säger till honom: "Vi hava funnit Messias". Han fick i begynnelsen ett ord av den största betydelse att taga vara på: "Du är Simon, du skall heta Cefas". Det var en stor uppgift Herren satte för sig, att förvandla den ostadige Simon till en klippman. Petrus var beräknande. Vi minnas hans fråga: "Vad lön skall jag få?" Är det ej likt oss? Han var ombytlig. När Frälsaren uppenbarade sin lidandesväg för honom, kom han strax med sina invändningar. På förklaringsberget är han färdig med sitt: "Låt oss bygga tre hyddor". Samma ombytlighet fanns kvar även efter Andens utgjutande. Genom särskild fostran frigjordes han från rasgränsen, men lät sig på nytt fångas därav och ådrog sig en sträng tillrättavisning av Paulus. I Apg. 15:-se vi hur denna verkat på Petrus, och hur han böjde sig. Alla dessa svagheter, och ännu flera, såg Jesus från början, det säger oss det korta ordet i Joh. 1: 43. "Då såg Jesus på honom".

Forts

REDOVISNINGAR

för medel influtna till "Svenska Missionen i Kina" under sept. 1939.

Allmänna missionsmedel.

1429. Skördefestmedel fr. D. U. F., Önnestad ..... 50:—
1430. Skierydskretsens Ungdomsfören. ..... 45:—
1431. Länkarna, Hbg, "Några tacksamhetens blomster till älskade Farbror Eriks bår" ..... 33:—
1432. L. M. F., i st. för blommor vid Erik Folkes bår ..... 100:—
1433. N. W., Sthlm, d:o ..... 5:—
1434. Missionsvänner i Hassle, "en minnesblomma vid Erik Folkes bår" ..... 10:—
1435. K. F. U. K:s. Centralfören., "blommor vid Erik Folkes bår" ..... 15:—
1436. M. o. J. S., Uppsala, "i st. för krans vid Erik Folkes bår" ..... 10:—
1438. A. H., Kortebo, "en blomma på Anna Nilenius grav, Jobs bok 19: 25—26". ..... 30:—
1439. "G—r" ..... 15:—
1440. A. M., "på Erik Folkes begravning", gm A. W., Köping 5:—
1441. A. N., Bjärnum, "Tackoffer" 50:—
1442. A. N., Malmö, "i st. för blommor vid Erik Folkes bår" ... 50:—
1443. K. B. L., Enskede, d:o ..... 3:—
1444. A. D., Kristdala, "en blomma på Farbror Eriks grav" ..... 35:—
1445. L. S., Sthlm, "tionde" ..... 30:—
1446. Nordiska Kristna Buddistmissionen, överskott vid inköp av krans ..... 10:—
1447. B. o. M. B., Gbg, "tackoffer till Gud för minnet av Farbror Erik" ..... 50:—
1448. S. S., Birkekärr ..... 10:—
1449. Grebo Mfg ..... 15:—
1450. K. J., Trollhättan, "till käre Farbror Folkes minne" .... 30:—
1451. A. N., Hbg ..... 10:—
1454. B. o. K. L., Sthlm ..... 30:—
1455. E. o. H. O., Gbg, "i st. för blommor på Erik Folkes grav" ..... 50:—
1456. L. S., Sthlm, d:o ..... 5:—
1457. V. P., Nkpg ..... 50:—
1458. D:o "i st. för blommor vid Erik Folkes bår" ..... 10:—
1459. Ystads Luth. Mfg, d:o ..... 15:—
1460. A. S., d:o ..... 10:—
1461. "Ett tack till Gud" ..... 30:—
1462. E. Ö., Fredsberg, "en minnesblomma på Erik Folkes grav" ..... 50:—
1463. S. V., Lund ..... 10:—
1464. E. L., Umeå, "missionskrans till Farbror Eriks bår" ..... 50:—
1465. Länkarna, Klippan, "till Farbror Eriks minne" ..... 66:—
1466. E. E., Sthlm ..... 100:—
1469. R. G., Sthlm, "i st. för blommor vid Erik Folkes bår" .. 10:—
1470. D:o, "d:o vid Anna Nilenius bår" ..... 5:—
1471. H. N., Skellefteå, "d:o vid Erik Folkes bår" ..... 25:—

1473. T. S., Strängnäs, "ett tacksamhetens blomster på Erik Folkes grav" ..... 5:—
1474. T. J., Indal ..... 50:—
1475. T. K., Storbrännan, "i st. för blommor vid Farbror Eriks bår" ..... 10:—
1476. "En länk" ..... 20:—
1477. E. N., Fryele, "i st. för blommor vid C. Olssons bår." . 10:—
1478. E. F., Fryele, d:o ..... 10:—
1479. Länkar, "till Farbror Erik Folkes minne", gm T. B., Falmark ..... 20:—
1480. M. F., Sthlm, "till Erik Folkes minne" ..... 10:—
1481. M. B., Eksjö, "en blomma på Farbror Eriks grav" .... 20:—
1482. E. J., Sala, "i st. för blommor vid Erik Folkes bår" ..... 10:—
1483. E. S., Adelöv, "en blomma på Farbror Eriks grav" ..... 10:—
1484. G. D., Krylbo, "en blomma på Erik Folkes grav" ..... 10:—
1485. T. J., Järle, till I. Malms underh. ..... 15:—
1486. E. J., Boden, till Joh. Aspbergs underh. ..... 50:—
1487. A. o. E., "en blomma till Farbror Eriks minne" ..... 10:—
1488. A. Å., Södertälje, "tackoffer" 10:—
1489. Nye Mfg ..... 40:—
1490. Ö. H. K. U—d ..... 15:—
1491. Kinamissionens Vänner, Vetlanda, "i st. för blommor vid kyrkoherde D. Olssons bår" 15:—
1492. E. o. E., d:o ..... 25:—
1494. C. U. ..... 10:—
1495. M. L., Luleå, "i st. för blommor på Farbror Eriks grav" 5:—
1497. O. H., Furunäs, "en liten blomma vid Erik Folkes bår. med tack för dyrbara bibelstudier" ..... 15:—
1498. "För försålda guldsaker" ... 87:80
1499. "Onämnd, till Erik Folkes minne" ..... 25:—
1500. "Margits minne, 10 sept." .. 1000:—
1501. Kinasyfören., Malmö, "i st. blommor på vår älskade Erik Folkes grav." ..... 30:—
1502. Koll. å K. F. U. K., vid W. Berglings besök ..... 50:—
1503. D:o, vid Hanna Wangs besök i Bergsbyn ..... 20:—
1509. Länkar i Borlänge, "en blomma på Erik Folkes grav" .. 25:—
1510. "Vrigstad" ..... 15:—
1511. E. T., Kåge, "till Farbror Eriks minne" ..... 10:—
1512. Koll. vid mötet i Värna 10/9 78:46
1513. E. A., Ö. Ryd., "en blomma vid Erik Folkes bår" ..... 5:—
1514. "En Göteborgslänk, en tacksamhetens blomma på älskade o. vördade Farbror Eriks grav" ..... 10:—
1515. Th. o. S. S., Bergvik, "en blomma till Erik Folke" ... 20:—
1516. Onämnd, d:o ..... 30:—
1517. E. o. N. E., Vedum, "en blomma vid Erik Folkes bår" ... 20:—
1518. C. S., "i st. för blommor vid Erik Folkes bår" ..... 25:—
1521. E. G., Holmsund, till Dagny Nordgrens underh. ..... 20:—
1522. Piteå länkarna, "i st. för krans till Farbror Erik" ..... 33:—
1523. "Tackoffer Ps. 84: 6—8" ... 10:—
1524. M. B., Sthlm, "en blomma på Erik Folkes grav" ..... 10:—
1525. A. C., d:o, d:o ..... 10:—
1526. M. L., d:o, d:o ..... 5:—
1527. "En blomma på Farbror Eriks grav" ..... 15:—
1528. A. E., Alingsås, "i st. för blommor till Farbror Eriks sjukbädd" ..... 50:—
1529. K. K., Björköby ..... 20:—
1530. J. B., Sthlm, "i st. för blommor på Erik Folkes grav" .. 10:—
1531. L. H., Umeå ..... 5:—
1532. E. S., Rödjenäs 10:
1533. "Onämnd" ..... 5:—
1534. Länksammandragning i Umeå 9/9, "till Erik Folkes minne" ..... 42:—
1535. Kinakretsen, Eksjö, 31/8 till d:o ..... 45:—
1536. Malmölänkarna, "i st. för blommor vid Farbror Eriks bår" ..... 92:—
1537. Kristianstads K. F. U. K. .. 40:—
1538. Klippans d:o ..... 25:—
1540. E. F., Boden, "en del av Herrens tionde" ..... 10:—
1541. Kinasyfören., Ljungby, "till Erik Folkes minne" ..... 6:—
1542. H. o. I. J., Gbg ..... 20:—
1543. K. F. U. K., Kristianstad, till I. Söderbergs underh. ..... 450:—
1544. H. T., Uppsala, "i st. för blommor vid värderade vännen Erik Folkes bår" ..... 5:—
1545. S. F., "en krans till Farbror Erik" ..... 10:—
1546. "K. G.", till Frances o. Åke Haglunds underh. ..... 10:—
1547. A. o. P. J., Vänfors ..... 30:—
1548. En länk, "till Farbror Eriks minne" ..... 5:—
1549. A. o. R. J., Bor, "till minne av Erik Folke" ..... 10:—
1550. E. o. E. J., Tenhult ..... 30:—
1551. Koll. från länkmötet i Värna 10:—
1552. A. H., Skövde, "en blomma vid Erik Folkes bår" .... 5:—

1553. Böneringen, Karlskrona, "en tacksamhetens blomma vid Erik Folkes bår" ..... 35:—
1554. D:o, "i st. för blommor vid vår vän Hanna Ekmans bår" 5:—
1555. "En kinavän" gm A. H. ... 40:—
1556. L. O., Adelsö ..... 50:—
1557. L. M. F., Bankekinds gruppen, "en tacksamhetens blomma till Farbror Eriks minne" 15:—
1558. Luleåkretsen, Minnesstunden 12/9 ..... 38:—
1559. A. D., Lundsbrunn, "en blomma på F. G. D-s grav 24/9" 10:—
1561. G. A., Sthlm. "i st. för blommor vid Erik Folkes bår" .. 5:—
1562. H. G., Ulvsunda, d:o ..... 10:—
1563. Vännerna L., Mariestad ..... 30:—
1564. "Till Judith Hultqvists minne" 50:—
1565. B. o. S. T., Maspelösa, "en blomma på Erik Folkes grav" 100:—
1566. K. F. U. M., Örebro, till Malte Ringbergs underh. ... 500:—
1567. A. o. E. P., Bodafors, "en blomma på tant Nylanders grav" ..... 10:—
1568. "Herrens del" ..... 60:—
1569. H. J., Ödeshög, "en liten blomma till Erik Folkes minne" ..... 5:—
1570. T. C., Holsbybrunn, "till Erik Folkes minne" ..... 25:—
1571. J. o. F. O., "med tack" ..... 20:—
1573. Från vänner i Kläckeberga o. Kalmar ..... 72:—
1574. Tack! En länk, "en blomma vid Farbror Eriks bår" .... 10:—
1576. A. H., Grycksbo, "i st. blommor vid d:o" ..... 10:—
1577. R. B., Södertörns V-stad, d:o 50:—
1578. M. B., Gbg, gåva till missionen ..... 10:—
1579. Länkmötet i Lund 18/9 "till minne av vår älskade Erik Folke" ..... 25:—
1580. M. V., Mörrum, "till E. Folkes minne" ..... 10:—
1581. "Mika 4: 2" ..... 400:—
1582. Broby Juniorfören., "en blomma vid Gottfrid Fags bår" . 20:—
1583. M. G. Ö., Skellefteå ..... 5:—
1584. T. o. R. S., Eksjö, "en blomma på Erik Folkes grav" .. 5:—
1585. Syskonringen i Flisby 100:
1586. En länk, "till Erik Folkes minne" ..... 100:—
1587. Kinafören. "Hoppet", Helsingfors, "till Erik Folke i tacksam hågkomst" (Fmk 250:—) 20:50
1588. L. L-r ..... 20:—
1592. Koll. i Norderön, vid H. Wangs besök ..... 17:—
1593. A. B., Sthlm ..... 5:—
1594. M. S., Dals-Rostock, "till Erik Folkes minne" ..... 10:—
1595. "Mors o. Fars minne" ..... 100:—
1597. "En nypa mjöl", gm A. B., Skellefteå ..... 20:—
1598. Klippans Kristl. Ungdomsfören., till Hanna Erikssons underh. ..... 50:—
1599. M. H., Bollnäs, "ett tackoffer till Gud för överflödande godhet" ..... 50:—
1600. Borås-Sjömarkens Kinakrets, koll. vid samkväm 21/9 .... 100:—
1601. H. L., Gbg, "Herrens tionde" 10:—
1603. A. H., St. Sundby, "till Erik Folkes minne" ..... 10:—
1604. "Onämnd" gm I. B. ..... 10:—
1605. Kinesernas Vänner, Jkpg, "Ett tack till Gud för vad Erik Folke fått vara för S. M. K." 70:—
1606. K. G., o. H. H., "till Fredrika Hallins minne" ..... 25:—
1607. H. o. G. E., Sthlm, "i st. för blommor vid Erik Folkes bår" 20:—
1611. O. Lj., Skövde 10:
1612. "Gunhild o. Eric" ..... 200:—
1613. B. o. K. F., Storängen ..... 200:—
1617. Onämnd, till Elna Lenells underh. ..... 10:—
1619. B., Jkpg, gm T. A. J. C. .... 5:—
1620. Vänner i d:o, gm d:o ..... 10:—
1621. Från Jkpg, "till Erik Folkes minne, gm d:o" ..... 5:—
1622. O. N., Gbg, "i st. för blommor vid Erik Folkes bår" .. 25:—
1624. M. B. ..... 135:—
1625. "G—r" ..... 15:—
1626. Fam. F. J., Österkorsberga .. 50:—

Kr. 7,058:76

Särskilda ändamål.

1427. A. O., Växjö, till Maria Nylin, att anv. efter gottf. ..... 20:—
1428. E. J., Vetlanda, till G. Carlén, att anv. enl. överensk. .. 30:—
1437. A. o. O. O., Osby, till de nödl. 20:—
1452. K. A., Söderköping, till d:o, "i st. för blommor på Farbror Eriks grav ..... 5:—
1453. O. B., Örebro, till I. Malm, att anv. efter gottf. ..... 25:—
1467. "En barnavän", till Maria Petterssons barnh., gm E. E., Sthlm ..... 25:—
1468. E. L., Arvika, till nödl. barn, i tacksam erinran av Erik Folke ..... 7:—
1472. I. A. M., till 3 evang. underh. 300:—
1493. E. N., till Dagny Nordgren, att anv. efter eget gottf. ... 20:—

1496. M. L., Luleå, till G. Gustavssons kvinnoarb. ..... 12:—
1504. Ungdomar i Brännfors till Thyra Lindgren, att anv. enl. överensk. ..... 15:—
1505. G. J., Umeå, till Hanna Wang, att anv. efter gottf. 10:—, t. Thyra Lindgren, d:o 10:—, t. Arne Bendtz för de nödl. 10:— ..... 30:—
1506. A. o. A. B., Duvbo, till I. Ackzell, för verks. i Tali .. 10:—
1507. "Anna Spiras minne", till lidande barn i Kina ..... 150:—
1508. E. L., Uppsala, till arb. i Ishih ..... 25:—
1519. Misjonsfor. Dorkas, Skien, till arb. i Shensi 105:84
1520. D. E. B., till Ida Söderberg för läraren Yang 40:—, d:o Cheo 10:—, fru Shü 10:— .. 60:—
1539. M. O-e, Ski, till I. Ackzell, att anv. efter eget gottf. ... 50:—
1560. H. N., Jkpg, till Maria Petterssons barnh. ..... 125:—
1572. "Anna Spiras minne", till lidande barn i Kina ..... 10:—
1575. E. J., Skärblacka, till det lidande Kina ..... 10:—
1589. K. M., Örebro, till Erik Malm, att anv. efter gottf. .. 10:—
1590. A. A., till d:o gm d:o ..... 5:—
1591. M. H., Sollebrunn, till verks. i Juicheng ..... 50:—
1596. "Mors o. Fars minne", till F. Prytz o. M. Nylin, till de nödl. ..... 30:—
1602. "Onämnd", till Dagny Nordgren, att anv. enl. överensk. . 400:—
1608. R. C., Ervalla, till de nödl. 25:—
1609. K. F. U. M. pojkarna i Luleå, till J. Aspberg, att anv. i verks. enl. gottf. ..... 5:—
1610. R. W., Gbg, till Ida o. Malte Ringbergs kärleksverks. bland kristna kineser ..... 25:—
1614. Missionsvän, tackoffer på 70-årsdagen", till I. Ackzell, att anv. efter gottf. i missionsarb., gm L. T., Bollnäs ..... 50:—
1615. Barnen i Valleråsskola, till hungr. små i Kina 3:30
1616. Onämnd till de nödl. ..... 5:—
1618. "Lägerbarnen" till Carola Bergling, för elever, att anv. enl. överensk. ..... 60:—
1623. Gm L. M. F., för nödl. barn i Kina 407:92

Kr. 2,131:06

Allmänna missionsmedel	***7,058:76***
Särskilda ändamål	***2,131:06***
S:a under sept. mån. 1939	***Kr. 9,189:82***

Med varmt tack till varje givare!

"Allt härintill har Herren hjälpt oss."
1 Sam. 7: 12.

Redovisning för influtna gåvor till Missionshemmet i Duvbo Juli—Sept. 1939.

I kontanter:

Hemmets bössa, 54:20; C. J., Vetlanda, 30:—; Hemmets bössa, 38:45; Hemmets bössa, 24:—; B—m, Stockholm, 10:—; Hemmets bössa, 17:10; Kaffepengar, 34:40.

In natura:

Vänner i Värnamo, en fårkropp: F. M., Mörby, kaffe; H. W., Frösön, lingon: Prästgården, V. Ryd, frukt; Vänner i Duvbo, frukt.

Med varmt tack till varje givare!

"Vår Guds hand är över alla dem som söka honom." Esra 8: 22.

August och *Augusta Berg.*

INNEHÅLL:

»Gud vare tack, som giver oss segern.» — Tacksägelsestund i Skellefteå. — Minneshögtiden Stockholm. — Brev från Petrus Hsi. — Från Red. och Exp. — Dagny Bergling 70 år. — Underbart bevarade. — Fortbildningskursen för missionärer vid Holsbybrunn. — Mauritzberg 1939. — Redovisningar.

Expedition: Drottninggatan 55. Telegramadress: "Sinim", Stockholm.
Telefon: 10 44 59. 10 54 73. Postgirokonto n:r 502 15.

Stockholm 1939. Boktr. A.-B. P. A. Palmers Eftr.